

கல்கி

KALKI
11.5.1969
40 காசு

ரெக்ஸ் ~

தரம் ஊரறிந்த உன்னதம்!
இப்போது மற்றும்
ஒரு கவர்ச்சி-
அதன் விலைநயம்

எங்கள் ஸ்கவாஷ்கள் மிகமிக
 கேர்த்தியான பழங்களாகப்
 பார்த்துப் பறித்து அவற்றிலி-
 குத்து தயாரிக்கப் பட்டவை.
 இதே தரம் சீனிப்பாகும் விசேஷ
 மான இதர சரக்குகளுக்கும் கேர்த்-
 கப் பட்டவை. எனவே கவைத்-
 தறிவாத புத்துணர்ச்சி தரும்
 பாணமாக உங்களை அடைவிறது
 —ரெக்ஸ்.

கரகம் பரபரக்கடல் கம்பெனி (இந்தியா) பிரைவேட் லிமிடெட், பம்பாய்-1.

BRANDS (1911) LTD

திமிர்ந்து உங்களை
புதுமைப் பென்னுடன்
செய்யும் கோயா

கோயா உழங்கும் பளித்துவிட்டு விடாத
மழமழசென்று அரைத்து உகந்தம்
ஊட்டப்பெற்ற பெனடர்கள். உங்கள்
பெண்மைகளைப் புகழும்படியான பரிசை
கந்தமும், அழகிற்று அழகு தரும் அற்புத
குளமும் உங்கள் பெனடர்கள்.

மஞ்சளான விசாக்ரோசம், புதிய
கிருங்கார சாதனை லல் அப்பெர், புது
மலிக் மனலுள்ள கர்ங்கலியர்,
மரகதாட்டும் பால்பொட்டி,
இவைபெனடர்கள் உங்களை நான் முழுமதும்
குருகப்படுடன் புத்தாள்க்கி பெறம்
செய்கின்றன.

இந்த உறுமணப் பெனடர்களைத்
தயாரிப்போர்:

கோயா

பாரிஸ், லண்டன், சியோங்கி

அட்லாண்டியன் (சுல்ட்) கிமிடெட்
(இங்கிலாந்தில் துவிர்த்தப்பட்டது)

AGC & TAY

THE DANCER

Behind the seemingly effortless movement of the Bharatha Natya artist, lies a long period of intensive training and practice. The dancer's eyes, face and hand unfold the numerous emotions of a song... made possible by deep concentration.

Parry's, Ltd, is a long, entrancing story of concentrated effort. Started as a trading concern over 180 years ago, Parry's has, over the years, gradually widened its interests. Its record of expansion has given it new dimensions as a progressive industrial force.

E.I.D.-Parry is an industrial complex, covering Fertilisers, Pesticides,

Hybrid seeds, Sugar, Confectionery, Chemicals, Engineering goods, Ceramics and Petrochemicals. E.I.D.-Parry, with its specialised knowledge, technical know-how and long experience, is geared to play a leading role in national growth. E.I.D.-Parry's marketing organisation, with its after-sales service, is far-flung and dynamic.

Parry's—pioneers in planned progress

E.I.D.-PARRY LIMITED

(Incorporated in England. Liability of members is limited)
Dare House, Madras-1

கல்கி

பொதுமக்கம்

செவ்விய, சந்திர 29உ

1980, மே 11உ

எதிர்பாராத துயரம்	...	தலைவர்கள்	...	5
ராஜாஜியின் கருத்துக்கள்	...		...	6
ஏழைமையிலும் செல்வன்	...	ரா. கணபதி	...	9
மூலகையாவில் மின்னர்	...	பாண்டி	...	14
பொன்மீனின் செல்வன்	...	அமர் கதி	...	18
ராமாவணம்	...	ராஜாஜி	...	20
ஞான குளி	...	கே. கத்தரம்	...	33
அம்புலிக்கு அப்பா	...	ஷங்கர் - விஜயா	...	38
தாயம் நீர்க்கும் திருக்குளம்	...	ரா. வி.	...	40
திராத விளையாட்டு	...	ந. ஆகிசெயி	...	45
'என்' அருமை கருத்துக்கள்	...	விஜயா மாலிகிருஷ்ணன்	...	56
படாதிபதிகளே கௌரவர்கள் !	...	தா.பொ.டி.	...	71
பாசம் பத்து செல்வம்	...	கே. ஜெயலக்ஷ்மி	...	74

"கல்கி" யில் வெளிவரும் கதைகளில் உள்ள பெயர்கள் எல்லாம் கற்பனையே ;
என்பதற்குக் கற்பனையே

"என்னப்பா, கிறிந்து
வயிர்? உண்டு தான்
பயோ-ஸால்
கொடுக்க சொல்.
சூழ்க்கைகள் ஆரோக்
கியானையும், எந்தோடினாக
வும் இருக்கச் செய்கிறது"

TAMIL

ஜே. & ஜே. டி.ஸ்கன்
கொழும்பு - இந்தியா

பயோ-ஸால்
(கிளெப் மிக்சர்)

எதிர்பாராத துயரம்

நாம் நமது அருமை ராஷ்டிர பதியை இழந்து விட்டோம்.

பண்பும் பரிவும் மிக்க ஒரு மகா புருஷன் இழந்து விட்டோம்.

நின்று - முஸ்லிம் - கிறிஸ்தவர் என்ற சமய பேதலித்தரிக் கோடாது கோடி பாரத மக்கள் உள்ளத்தில் ஓர் இனிய இடம் பெற்றிருந்த டாக்டர் ஜாகிர் ஹுஸைன் மறைந்துவிட்டார். அந்த இடம் சூன்யமடைந்து விட்டது.

இவர் மறைவைப் பற்றிக் கேள்விப் பட்டவுடன் ராஜாஜி சொன்னது இது தான்:

“காவஞ்சென்ற நமது ராஷ்டிரபதிக் குத் தேச மக்களுடன் தானும் வளது வணக்கத்தையும் அவர் தேச சேவையில் ஈடுபட்டிருந்ததற்காக நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தியாவில் அவரைவிடச் சிறந்த பிரஜை வேறு ஒருவர் இல்லை. காந்தி மகாவின் சுதந்திரப் போராட்டத்துக்கு அவி சகோதரர்கள் முதன் முதலில் தேடித் தந்த வீரர் டாக்டர் ஜாகிர் ஹுஸைன்.

“நம் தேசத்தில் நின்று முஸ்லிம் ஒற்றுமைக்குப் பெருந்தூணாக விளங்கியவர் மறைந்து விட்டார். நாட்டுக்கு ஏற்பட்டுள்ள துரதிர்ஷ்டங்களுடன் இதனையும் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுகிறேன். இப்படி உள்ளம் கலங்கிக் கூறினார். இதற்கு மேல் இத்தப் பெரிய விபத்தைப் பற்றி வேறு என்ன எழுத முடியும்?

டாக்டர் ஜாகிர் ஹுஸைன் காந்தி மகான் தொடங்கிய முதல் ஒத்துழையாமை இயக்கத்திலேயே பங்கு கொண்டார். அதற்குப் பின்னும் அவர் பல சுதந்திரப் போராட்டங்களில் கலந்து கொண்டார். எனினும் அவரை அறிந்தவர்கள் அவ்வளவும் அவர் ஒரு பெரிய அறிஞர், நிறைகுடம் என்றே மதித்து வந்திருக்கிறார்கள்.

ஜாகிர் ஹுஸைன் இளமையில் அலிகார் சர்வகலாசாலையில் படிப்பைமுடித்த

வுடன், ஜோர்மனியில் பெர்லின் சர்வகலாசாலைக்குச் சென்று பயின்றார்.

இந்தியாவுக்குத் திரும்பிய பின், தில்லியில் ஜமியா மிலியா இஸ்லாமியா என்ற முஸ்லிம் கல்வி ஸ்தாபனத்தைச் சிறப்பாக நடத்தினார். பின்னர் அலிகார் சர்வ கலாசாலையிலும் உப அத்யட்சகராகப் பணியாற்றி நாட்டிலுள்ள கல்வியாளர்களிடையே பெரு மதிப்பைச் சம்பாதித்துக் கொண்டார்.

தாட்டில் நிவனி வந்த கல்வி முறை அடிவினிருந்து மாற்றப்பட வேண்டும் என்று காந்தி மகான் சொல்லி வந்தார். அதனை முதன் முதல் ஒத்துக் கொண்டவர் ஜாகிர் ஹுஸைன்.

பாரதம் சுதந்திரம் அடைந்த பின் காந்தி மகான் வருத்துத் தந்த கல்வித் திட்டம் சரியாக நிறைவேற்றப்படவில்லை என்று வருத்தப்பட்டவர்களில் ஒருவர் ஜாகிர் ஹுஸைன்.

சுதந்திர பாரதத்தில் அவர் பிகார் கவர்னராகவும், சர்வகலாசாலை நிதிக் கமிஷன் அங்கத்தினராகவும், பத்திரிகைக் கமிஷன் அங்கத்தினராகவும், உப-ஜனாதிபதியாகவும் பல்வேறு உயர் பதவிகள் வகித்தார். அவர் கல்வித் தொண்டு, மற்ற தொண்டுகளைக் கருதி பத்ம விபூஷன், பாரத ரத்ன முதலிய விருதுகள் வழங்கப்பட்டன. 1987ல் தாட்டின் மிக உயரிய பதவியான ராஷ்டிரபதி பதவியும் அடைந்தார். அவர் எப்பதவி வகித்தாலும் மிக அடக்கமாகவும் கணியமாகவும் நடந்து கொண்டு வந்தார். கிணதயில் கூறியுள்ளபடி ‘ஸ்தித் பிரக்ஞா’ என இழந்து மக்களுக்கு வழிகாட்டினார்.

மரணம் எப்பொழுதுமே யாரையுமே வந்தடையும்.

தேசத்தில் பண ஆசைகளையும் மற்ற ஆசைகளையும் திறுத்திக் கொண்டு ஆண்டவன் பெரியோர்கள் வாய்ப்பறி நியமித்திருக்கும் வழியில் நடப்போமாக.

இத்தக் கடமைவை நினைவுட்டவே நிமிடொன்று ராஷ்டிரபதி மறைந்து விட்டார்.

ஃபீர்தாபாத் பரிதாபம்!

ஃபீர்தாபாத் பரிதாபத்தில் நடந்த காங்கிரஸ் மகாநாட்டுப் பந்தயம் ஏற்பட்ட நிலைப்பாடு துரதிருஷ்டவசமானது என்பதில் ஆட்சேபமில்லை. ஆனால் அதனிலும் துரதிருஷ்டமான விபத்து மேற்பட்டது. மகாநாட்டே என்னாம். 'தேசம் நாச நிவேதன் விஸிம்பி' என்று எந்த அளவாக உணர்வை ஆளும் கட்சி இன்னமும் பெறவில்லை; நாட்டைப் பாழ்படுத்திய கொங்குகளோடு கலவிட்டு, புதிய மாற்று வரிசைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்ற எண்ணம் ஆளும் கட்சியைக்கு இம்மியும் உண்டாகவில்லை.

இம் மகாநாட்டில் மாறுபட்ட பங்குபெற்றவர்கள் எழுந்திருக்கின்றனர். காங்கிரஸ் அக்கிராஸர் சர்க்கார் தொழில்களில் உண்மையான கட்டிக் கட்டிடமும் அதைப் பிரதமர் தாருக்காக ஆட்சேபிக்கிறார். மொழிவாரி ராஜ்ய அமைப்புக்குப் பதில் பொருளாதார ரீதியில் ஓர் அமைப்பைப் பற்றிச் சித்திக்க வேண்டும் என்று அக்கிராஸர் கூறினார் உண்மையை மத்திய ஆட்சேபிக்கிறார். காங்கிரஸ் கிதானமாக நாட்டை தாசம் செய்வதைப் பொறுக்க முடியாமல், திரைவிவையோ தாசம் விளையக்க அக்கட்சியின் இன்றமும் துடிக்கிறது. ஒரே கட்சியின் உண்மையர்கள் மாற்றுக் கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்வது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது. ஆனால் காங்கிரஸைப் பொறுத்தமட்டில் இந்த மாற்றுக் கருத்துக்களில் ஏது நாட்டு நலனுக்கு மிகவும் குந்தகம் விளைக்குமோ அதனை இறுதியில் சர்க்காரின் கொள்கையாகி, வாரிய ரூபத்திலும் அமலாகிவிடுகிறது.

ஃபீர்தாபாத் காங்கிரஸ் மகாநாடு நடப்புக்களில் "கட்சி" என்ற கருத்தே தெரிகிறது இருக்கிறது. "தேசம்" என்பது அதே மாக முற்றிலுமே புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மகாநாட்டின் இந்த அம்சத்தான் பரிதாபகரமானது.

செய்ததின் சம விநியோகத்துக்குத் திட்டம் போடுவதற்கு மூலம் புதிதாகச் செய்வதும் உற்பத்தியாக வழி செய்ய வேண்டும் என்று பிரதமர் வலியுறுத்தி யிருப்பது மிகவும் சரி. ஸர்க்கப் பூக்களால் புதிய செய்வதற்கு உண்டாகக் முடியாது. எல்லாப் பரிசுகளின் இணக்கமும், ஒத்துழைப்பும் செய்வதும் உற்பத்தி செய்ய உபாயம், ஆனால் பிரதமரோ "புதிய" செய்வதும், "ஏற்கெனவே உள்ள செய்வதும்" என்ற விதிவாசல்களை உண்டாக்கித் குழப்புகிறார். அதாவது இப்போது நாட்டில் உள்ள செய்வதற்கு சோஷலிஸ முறையில் விநியோகம் செய்ய வேண்டுமாம்! பரிதாபம்! இப்பொழுது நாட்டில் உள்ள செய்வதும் என்பதே அந்நியக் கட்டத்தான். இந்தக் "உள் செய்வதும்" ரேஷ் - மறைமுக வரிவசூலு நாட்டு மக்கள் அகாவருக்கும் விநியோகமாத் புள்ளது. நடுத்தர மக்களும் இந்த விநியோகத்தில் அதிக செய்வதும் பெற்றுள்ளனர்; அதாவது அவர்கள் மீது உள் கைம் அதிகமாக விழுந்துள்ளது!

இன்னதும் தெருக்கவழியே, தேச நிர்வாகம் குறித்து காங்கிரஸ் தலைமைப் பீடத்தின் ஆயோசனையோ, காங்கிரஸ் பார்லிமெண்டின் பீடத்தின் ஆயோசனையோ உதவாது என்பதைப் பிரதமர் உணர்ந்திருந்தால் எவ்வளவோ சிறப்பாக இருந்திருக்கும். இவற்றுக்கும் பதிலாக, கட்சிப் பற்றற்ற ஒரு குழுவை அமைத்து அதன் ஆயோசனையின் மீது நிர்வாகம் நடத்த உத்தேசித்திருப்பதால் பிரதமர் இம்மகாநாட்டில் பிரகடனம் செய்கிறதற்கு அவர் பெயர் தேச வரலாற்றில் நீங்கலாகப் பொறிக்கப்பட்டிருக்கும்.

ஏற்கெனவே காங்கிரஸிடம் தேசத்துக்கு தம்பிக்கை குறைத்து விட்டது. ஃபீர்தாபாத் மகாநாட்டுக்குப் பிறகு அந்தச் சித்தியைத் தம்பிக்கை மேலும் குறைத்து விட்டது.

ராஜாஜியின் கருத்துக்கள்

அமெரிக்காவின் F உத்தமமான புத்தகங்கள் ஒருவர் தொழில் டெயிட் தொரோ. காத்திரி பிறப்பதற்கு ஏழாண்டுகள் முன்பே காலமாகிவிட்ட தொரோதான் சத்தியாக் கிரக முறைக்கு அடிப்போலியவர்.

அடிமை விபாபாரத்தை எறித்துத் தம் நாட்டு அரசாங்கத்துக்கே வரி கொடுக்க மறுத்தவர் தொரோ. இதற்காகச் சிறை வைக்கப்பட்டார். அடக்குமுறை அரசாங்கத்திடம் ஒத்துழைக்க மறுப்பதற்கு ஒரு பிரதானக் காரணம் உண்டு என்று கூறிவது மட்டுமில்லை. இவ்வாறு ஒத்துழைக்க மறுப்பது பிரதானியின் உடமைமும் ஆகும் என்றவர் தொரோ.

"ஒத்துழையாமை என்ற உடமை" என்ற தலைப்பில் அவர் எழுதிய நூலில் சத்தியம், அச்சமின்மை, அறிவிக்கை இவற்றுக்கு சத்தியாக் கிரகமும் வலியுறுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

தேச காத்திரியை மிகவும் ஈர்த்திருக்க வேண்டும். 1842ல் அமெரிக்க மக்களுக்கு காத்திரி இருந்த பரிசுக்கக் கருத்தின், "என்னுடைய ஒத்துழையாமைக்கு விஞ்ஞான ரீதியில் உறுதி எடுத்து" ஒத்துழையாமை என்ற உடமை" என்ற தொரோவின் நூல்தான். தொரோ எங்கிற உருவத்தில் எனக்கு நீங்கள் (அமெரிக்க மக்கள்) ஓர் ஆசாரியனைத் தந்திருக்கிறீர்கள்" என்று கூறிவள்ளார்.

அமெரிக்காவின் புறம் வாய்த்த கவிமும், தத்துவ ஞானியுமான ராஃபீய் வாக்பெடா எம்மியஸ் வொல்கிவிருந்த தொரோவை ஒரு முறை சந்தித்து. "சிறைக்கு இருந்து கொண்டு நீங்கள் என்ன செய்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டதாகவும், அதற்கு விடையாக தொரோ, "சிறைக்கு வெளியே இருந்து கொண்டு நீங்கள் என்ன செய்கிறீர்கள்?" என்று எய்வினைத் திருப்பிக் கேட்டதாகவும்

அமெரிக்காவின் ஒரு பொருள் பொதித்த கதை வழங்குகிறது. 'ஒரு பிரதானியை அநியாயமாகக் கைது செய்வ அரணாகம் அநிகாரம்' பெற்றிருக்கும்மையில், அப்படிப்பட்ட நாட்டின் தீயாவ கண்ணடி படைத்த மனிதனுக்குரிய இடம் எதைதான்? என்று தோரோ,

"தனி மனிதனின் ஆற்றலிலிருந்துதான் சர்க்காருக்குச் சக்தியும், அதிகாரமும் உண்டாகின்றன. இதை உணர்ந்து, தனி மனிதனைச் சுதந்திரச் சக்தியுடன் காழ் விட்டாவதிலிருந்து நாடு உண்மையில் சுதந்திரமோ அநிலையமோ பெற்றதாகாது"

என்பது தோரோவின் ஒரு வாக்கம்.

"தோரோவையிட உண்மையான ஸ்ரீ அமெரிக்கா இருத்தலில்லை. அதையும், சிலரும், அமரும் உண் இடங்கள் யாவும் அவருக்கு இல்லாமலும்" என்று எவரின் அவருக்கு மரண அஞ்சலி சேலுத்தினார்.

எவ்வா அம்சங்களிலும் இவர் காத்திருக்கும் மூன்றுவாக்க இருத்தது அநியாயம். ஆனால் அவர் காத்திருப்போம் நாட்டின் முக்கியத் தன்மையாகக் கருதப்படுகின்றன.

அமர இத்தியாவின் பெருமைக்குக் காரணமான புத்தகம், அநோகமும், அப்போம், காத்தியும் இவ்வைய பெர்மிட்டிசென்ஸ் ஆட்டிக்கு ஒருகாலும் பிரதி நிதிகள் அல்லர். இவ்வாதே அமெரிக்காவின் பிரதானியை ஆன்மாவைக் கருவகமாய் தோரோ, அத்தாட்டின் இவ்வைய டாகர் வேண்டுகமோ, அது சக்திக்கமோ, பிரதி நிதி அல்ல.

தோரோவின் எட்டுவகைப் புத்தகம், அவருக்குப்பின் அநாதிய வேண்டிட்டு அநிதிகளையிட ஆற்றத் துறையின் அவர் தமது உபநிதிகளையிட புத்தக கொண்டவர் என்பது தெரியும்.

சீக்கி

தமிழ் நாட்டின் தடைபெற்ற நகரணைத் தெரிதல்களில் காங்கிரஸ் படுதொல்லைக் கொண்டு. மொத்தம் 35 நகர மன்றங்களுக்கு தடுத்த தெரிதலில் காங்கிரஸுக்கு எட்டெ மன்றங்கள்தான் விடைத்துள்ளன. (இதுவரை பெரும்பாலான நகர மன்றங்கள் காங்கிரஸின் கையில்தான் இருத்தன என்பது குறிப்பிடத் தக்கது.) இ. கு. உ.வும் அதன் நேசக் கட்டி களும் 35 நகர சபைகளில் திருவாக அநிகாரம் பெற்றுள்ளன. மீதமுள்ள மூப்பது மன்றங்களில் சுதந்த தனிபொரு எட்டியும் பெரும் பான்மை கந்தானம் பெற்றவர்கள்.

மீரதாபாதி காங்கிரஸ் மகாதாட்டின் அக்கெட்டிக்கும் தியவும் பெதம்மும், பிவவு களும் வெளிப்பட்ட அதே சமயத்தில் தமிழ் சுதந்தி காங்கிரஸுக்கு இத்தப் படுதொல்லை ஏற்பட்டிருப்பது கவனத்துக்குரியது.

சீக்கி

விவசாய உற்பத்தியில் இத்தியா ஒருமக மரண கவனம் சேலுத்தி அபிவிருத்தி காண் வேண்டும் என்று தம் நாட்டுக்குக் காண் தரும் அத்திய நாடுகள் கருதியின்றன. இதைவும் பொருட்டிடுதல்களில் ஸ்ரீ மொரார்ஜி தேசாய், சசகபல உரத்தின் மீது விதித்

துவக புது வகைய தீக்குவதற்கு மறுத் திருர். வரி பொருட்தான், அய்வரிக்கு அனாமித்த பொருளின் உற்பத்தியில் கைக்கம் குறைவும் என்பதை ஸ்ரீ மொரார்ஜி புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

நகர மக்களுக்கு உணவு தானியம் கிடைக்கவும், வெளிநாடுகளுக்கு உணவு தானிய ஏற்றுமதி செய்யவும் உதவுவார்கள் பெரிய பண்ணையார்கள். இதில் விவசாயிகள் முக்கியத்துவ நிலைப்பிட தல்வ நிலைக்கு வந்திருத்தால், அதன்பின் அவர்களைப் பாதிக்காமல் விட்டுவிட வேண்டும். தன்ம நிலையில் உணவர்களைக் கண்டு துடிப்பபடுவதுதான் சோஷலிசம் என்று எண்ணக் கூடாது.

(தில் வரி என்பது ராஜ்ய சர்க்காரின் ஆக்கத்து உட்பட்டது. சோத்து வரி, மத்திய சர்க்காரின் அதிகாரத்துக்கு உட்பட்டது.) இப்போது ஒரு வித்தையான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. நகரங்களில் வீடுகள் உட்பட்ட பட்டுள்ள மையின் மீது 'தில் வரி' என்பதிற பெயரில் ராஜ்ய சர்க்காரின் வரி விதிக்கின்றன. இது உண்மையில் சோத்து வரியே. அது பொதிய, மத்திய சர்க்காரோ, 'சோத்து வரி' என்பதிற பெயரில், விவசாயம் செய்யப்படும் கிராமப்புற நிலங்களில் மீது வரி விதிக்க விரும்புகிறது.

நாட்டின் மக்கள் தொகையில் ஏறாறு களும், மத்திய வர்க்கத்தினருமே 30 சதவீதம் உண்மையர். 'எனவே, இவர்களிடமிருந்து வரி மூலமோ, இதர வித்திறமோ எதுமாதாம் பெறுவதில் சர்க்காரின் செலவுக்கு எப்படி, நிதி கிடைக்கும்?' என்று நிதி மந்திரி வினாவுகிறார். கணித ரீதியில் அவர் வரப்பது சரிதான். ஆனால் இப்பொழுது செய்ய வேண்டியது சர்க்காரின் செயலகக் குறைக்க வேண்டியதே என்பதை அவர் மறந்து போகிறார். செயலகக் குறைத்தால் வரிச் சமையம் தானே குறைக்கலாம். இதிலே விருப்பத்தக்க மாறுதல்; விரும்பத் தக்கது என்பது மட்டுமேயன்றி இதிலே இன்ற அத்தியாவசியமும் ஆகும்.

சர்க்கார் செயலக எவ்வளவு குறைக்க வாயோ அவ்வளவுக்குக் குறைப்பது என்ற பழைய முறைவை மீண்டும் மேற்கொள்ள வேண்டும். செயலகம் பெருக்கிக்கொண்டு, குறைத்துக்கொடு நேரடியாகவும் மறைமுக மாகவும் வரிவை அதிகரிப்பது உதவாது. சர்க்கார் வடப் பத்திரங்களில் மூலமே மூலதனம் திரட்ட வேண்டும்; வரி மூலம் அல்ல.

சீக்கி

ஸ்ரீ பி. திடென் அவர்கள் தமது 83வது பிளையத்தில் புது தில்லியில் காவலாதி விட்டார். ஸ்ரீ ஜி. ஏ. திடென் கந்தாபித்த 'இத்தியம் சீக்கி' தில்லி ஆசிரியராகவும், ஆசிரியராகவும் தாற்பத்தத்து ஆண்டுகளுக்கு மேல் பணிபுரிந்தவர் அவர். ஸ்ரீ பி. திடென் கடைபிடியாக வெளிவிட்ட "காழ்வு என்ற ஒத்தினம்" (Symphony of Life)க்கு என்னிடம் குடிவரை பெற்றார். காத்திரியிடம் பத்தி பூண்ட சீடர். மகாத்மாவைக்கூறித்துப் பிரகரணாதபல எட்டுவகை விட்டுச் செல்கிறார்.

காஷ்மீர் பொக்கே டால்க் உபயோகித்து மணிக்கணக்காக சுகந்தத்துடனும், புதுமையுடனும் இருங்கள்

அன்றலர்த்த மலர்களின் புதுமையுடனும்,
சுகந்தத்துடனும் கூடிய காஷ்மீர் பொக்கே,
டால்க் உங்களைச் சூழ்ந்து பரவி
இருக்கட்டும்... உங்களைச் சுற்றி அதன்
குணமையான, பூவிதழ்போன்ற மென்மை
யான வடிவத்தையும், வசிகரிக்கும்
நறுமணத்தையும் உணர்ந்து அனுபவிப்பீ
கள், பலமணிகளுக்குப் பிறகும்,
காஷ்மீர் பொக்கே டால்க்கின் குன்றாத
நறுமணமும், புதுமையும்,
மலர்க்கொத்துகள் போன்று உங்களைச்
சூழ்ந்து நித்பதை உணர்வீர்கள்.

காஷ்மீர் பொக்கே ஒரு உன்
தமையான அழகுராதன
டால்க் மட்டுமல்ல. குழத்
தக்கும் சந்த அற்புத
டால்க். அது இருவருமே
உபயோகிக்கக்கூடிய ரொ
கலியான ஒரு பவுடர்

காஷ்மீர் பொக்கே

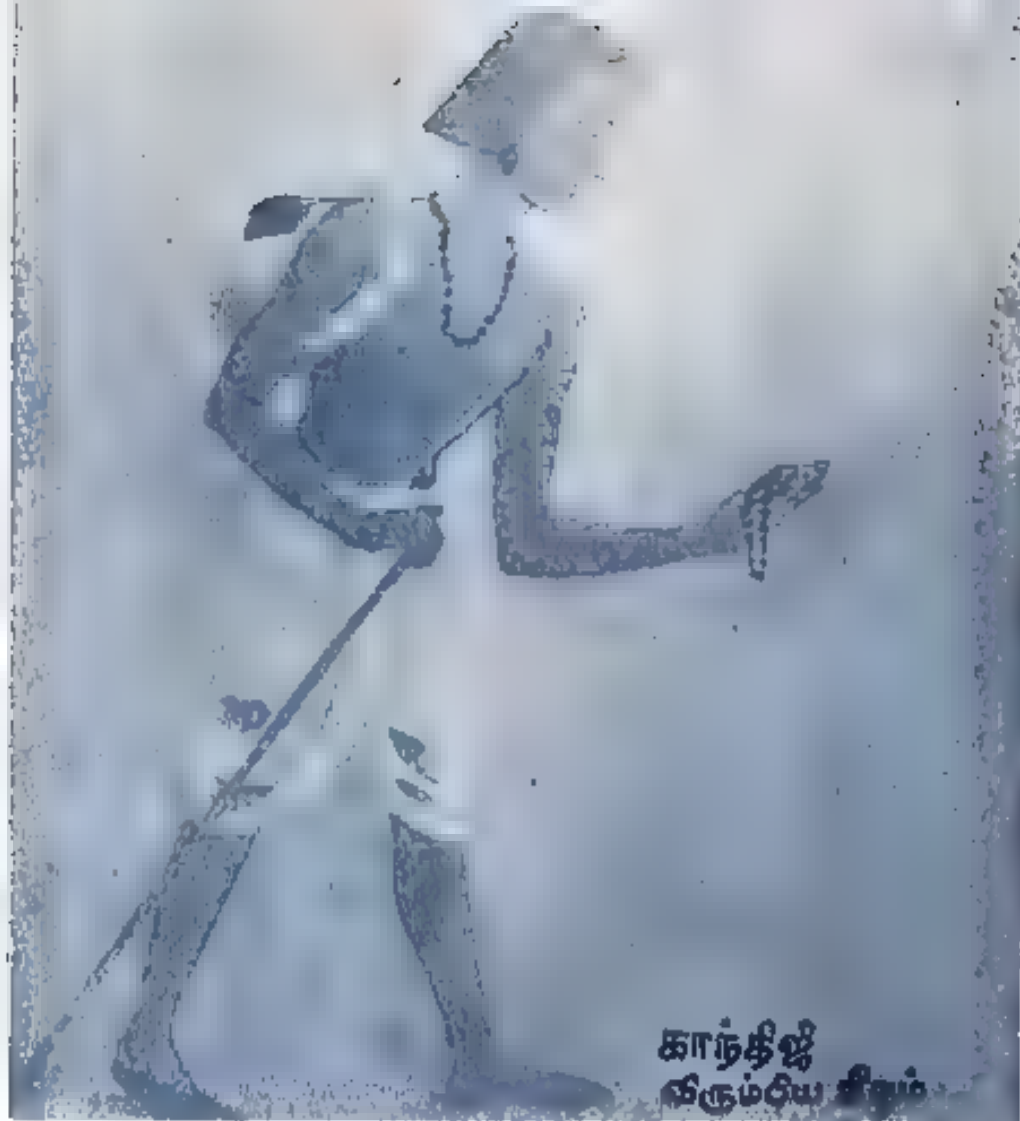
கூடலர் வீரும்பும் சுகந்தமூலக டால்க்கம் பவுடர்

செக்கெடும் தயாரான தயாரிப்பு

செ.ச.ப. ந. காவ்

காந்திஜி
இரும்பிய சிலை

ஏழைமையில் செல்வர்; செல்வத்தில் எளியவர்

சா. கணபதி

சுதாமா என்று ஒரு அத்தனை. சிறந்த பிரம்ம ஜ்ஞானி, உலகப் பற்றை அறவே களைந்தவர். புலங்களை அடக்கியவர். கடைத்ததைக் கொண்டு நிரூபிப்பெறுபவர். இவ்வுலக நயனம்களுக்கும் உறைவிடமாக இருந்த தால் பெயருக்கேற்ப அவர் சுதாமாவாகவே இருந்தார்.

அனாதம் இப்படிப்பட்ட உத்தமர்கள் இந்த உலகில் போற்றத்தகும் செல்வாக்கும் பெறுவதில்லை, அல்லவா? சுதாமா ஒரு பரம

ஏழைப் பிராமணராகக் காலம் கடத்தி வந்தார். சுதாமா என்ற பெயரே போய், குசேவர் (கத்தல் துணி எடுத்துபவர்) என்றே உலகம் அவரை அழைத்தது.

சுதாமாவாசிய குசேலரின் இவ்வாள் சுஷ்ருதா - பொருள் எதுவுமே இவ்வாததால் "இவ்வாள்"கவே இருந்தான் அவன். ஒழுக்கத்திலும் மன அடக்கத்திலும் படுவையிகர்த்த பத்தினி அவன்.

மிகுந்த பொறுமைபுடன் ஏழைமையைத் தாங்கி வந்த சுஷ்ருதாவாலும் சகிக்க முடிவாத வறுமை நிலை ஏற்பட்டது.

பதியிடம் சென்று மிகவும் வெட்கத்துடன், வெட்கத்தால் ஏற்பட்ட நடுக்கத்துடன் சொன்னான்: "பிரபுவே! வசுமிபதியான

ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடன் தாங்கள் குருகுலவாசம் செய்தவராமோ! உத்தமர்களுக்கு ஏதையனாக விளங்கும் கிருஷ்ண பரமபதமா துவாரகா தீசனாக விளங்கி வருகிறான். அவனை அடைந்து நமது தரித்திரம் தீர வழி காணலாகாதா?"

நாதனின் உயர்ந்த உன்னத்தை அறிந்த கஞ்சகரமாம நானத்துடனேயே இந்த யோசனைகள் வெளிப்பட்டன.

அவன் அங்கீதம் கூறிவது கதாமாவுக்கு விப்பாகவே இருந்தது. அறிந்திவமான பொருளை யாசிப்பதற்காக நித்தியவீட்டம் செய்வது அவருக்கு அவமானமாக இருந்தது.

ராதாரிராஜனுக்கு விளங்கும் கண்ணனின் முன் ஏழையாகிய நாம் சென்று நினைவரவது என்ற எண்ணத்தின் மீதே இந்த நினைவாவமாகக் குருகுலத் தோழனாக் காணுமிருந்தார் அவர். இப்போது மனைவி சொன்னது பேசியது ஐயானத் தரிசனம் சென்றிருவது பொய்ச் விருந்தது.

"வாசக விஷயம் எப்படியோ போகட்டும். இக்கண் படைத்த பழனாக, கண்ணனை - உத்தம கதாமாவு - தரிசனம் செல்லு - செல்லுமா?" என்ற அவா மீதிக் கொண்டு எழுந்தது.

மனைவியை நோக்கி, "கம்பளணி! கண்ணனைக் காணச் செல்கிறேன். அவனுக்குக் காணிக்கை செலுத்தக் கூடியதை ஏதேனும் தருவாய்" என்று.

அவன் அவரை யாசகத்துக்கு அனுப்புகிறான் இவரே யாசகம் அளிக்க வேண்டிய பிரபுவுக்குக் கூடியதை கொடுகிறார்!

விட்டில் காணிக்கை செலுத்த எப்போதும் கிடைப்பது. கணவர் பிரியமாகப் பாவித்த தோழனுக்கு என்று பட்டும்பெய்த "எதுவுமே இல்லை" என்று சொல்ல கஞ்சகரமாமா வேட்கிறான்.

அவருக்குத் தெரியாமல் நாமு விட்டில் வாசித்து நாமு பிர அவன் யாசகி வந்தான். யாசகம் செல்வது பதிலில் பொதுப்பு; பத்தியியுடையதுல்ல, மகாநீர யாசகத்துக்கு அனுப்புவதற்குப் பிராயசித்தமாக முதலில் மனைவியே நினைவு எடுத்துவிட்டாள். ஒருவேளை பகலான் அவனை உண்டு சென்றிருக்கும் தங்களுக்கு மட்டும் கிடைக்காமல் இன்னும் நாமு விட்டிக்குக் கிடைக்கட்டும் என்று எண்ணினாலோ என்னவோ!

பி பி பி

பெரும் பாடு பட்டுக் கத்தல் துணிவின் அவனைத் தந்தாமல் முடிந்து கொண்டு, தந்தாருமானாகத் துவாரகையி சென்றார் கதாமா. "இந்த ஏழைக்கு ராதாரிராஜனின் தரிசனம் எப்படி கிடைக்கும்?" என்பதே அவரது நினைவு.

குமியணி தேவியுடன் மஞ்சத்தின் அமர்த்து உரையாடிக் கொண்டிருந்த பகலான், கதாமா எட்டத்தின் வரும்போதே பாசித்து விட்டான். அவன் பாரிவைக்குப் பாத விஷயமும் உண்டா?

மஞ்சத்திலிருந்து அப்படியே குதித்து விளையுடன் ஓடிச் சென்ற கதாமாவை வழி

விலேயே எதிர்கொண்டு வரவேற்றுவிட்டான் வரவேறுவன்.

தனது கொள்கை சாமனத் திருக் கரன் களால் ஏழைப் பிராமணரை ஆதரவுதருகிக் கொண்டான்.

அந்த அன்பில் கதாமாவின் கண்ணன் கணர்த்த வழித்தன. கணரவற்ற அன்பு கொண்ட கண்ணனும் ஆனந்தக் கண்ணன் மிதினான்.

கதாமா ஏழை. ஆனால் அவரது உன்னம் என்னை பொன்னுக்கு யார் வினை மதிப்பிட முடியும்? ஏழைமையையே உணராத அந்த கண்களேமான் திரு உன்னத்தை கண்கள் நாயகன் விவந்து போற்றினான்.

கதாமாவைத் தனது மஞ்சத்திலேயே அமர்த்தினான் கண்ணன். அவரது பாதக் கண்க் கண்க் அந்த நீரைத் தன் நிரலில் தேசித்துக்கொண்டான். கதாமாவின் நரம்பு படைத்த வழற்றிய உடலில் திவ்யிய சத்தனத் தைத் தனது மணக்கும் திருக்கரங்களையே பூசினான்.

வெயிலில் வந்தவருக்குச் சத்தனத்தின் தண்ணை முற்றும் தெரியுமாறு குமியணி தேவியே சாமரம் விசி உபசரித்தான்.

கதாமா எளியவர்தான். ஆனால் அந்த எளிமைக்கு அடிமானத்துத் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மாவின் எளிமைமைய, தேவி குமியணியின் எளிமைமைய எம்மென்பது?

பகலான் சென்ற பணிவிடைகளைப் பார்த்து அந்தப்பிரப் பெண்களுக்கு ஆர் சரியாகி விட்டது. தேவியும், கருதெவரும் பகலானும், உத்தமரும் பெருது உபசரிக்க அல்லவா இந்த ஏழைப் பிராமணனுக்குக் கிடைக்கிறது என்று அநியத்தவன்.

பி பி பி

பகலான் குழந்தை உன்னத்துடன், பாலியப் பருவத் தொழைமையை நினைவு கூர்ந்து பேசிக் கொண்டிருந்தான்.

"கதாமா! ஒரு முறை நமது குரு ஸாத்தி பணி முனிவரின் பத்தினி தர்மம் விற்றது வேட்டி வரும்பாறு பணித்தானோ, நினைவிற்குக்கொது? நாம் பெரிய காட்டினால் சென்றோம். திருமெனல் பெய்க்காறும் பெரு மனையுடன் தொடங்கின. அன்ற இருந்த இட இன்றும் மறக்கவியின்.

"மனது நீண்ட நேரம் நித்தியே விசின். ஸ்ரீவரதன் அல்தமிய்து, கருத்தகாரமானி விட்டது. திவ்யனை கெல்லாம் இருட்டு அப்படியே திருட்டுச் சென்று விட்டாற் போகிறுத்ததல்லவா? தமக்குப் பணம் மேடு தெரியவியின், எங்கும் இருட்டு, எங்கும் ஐயமும். அப்போது எனக்கு நீங்கள் துணை; உங்களுக்கு நான் துணை. நாம் பரஸ்பரம் உதவி இதைப் பிடித்துக் கொண்டு கத்தி நேரமே ஓர்பகம் இருக்கிறதல்லவா?"

"இக்கே நாம் அங்குதைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது, அங்கே குருவும், குரு பத்தினியும் தம்மைக் காணாமல் ஓடுவடியாகக் கவனிப்பாட்டிருக்கிறார்கள். அந்த மனது இருட்டில் ஸாத்திபணி முனிவர் தம்மைத் தேடிச் சென்றி விட்டான்.

"ஆதலால் பதின்மூன்று உதயமாகுள், குறையும் தம்மைக் கண்டார். மனமெல்லாம் நூலியோதயமாக ஆயிற்று. அங்குக்கு ஒரு நயக்கு எப்படி வாயார ஆதி உறிஞர்? தீயை இருக்கிறதல்லவா?"

கண்ணன் கனங்கமே இவ்வாயம் உற்சாகமாகப் பழைய கதைகளைப் பேசிக்கொண்டு போனான். நான் பகையின், துவாரகாதீதம் - உதயமா ஓர் ஏழை அத்தனை என்ற எண்ணம் அவனுக்கு வலியெழும் இல்லை. மறுநாள் தர்மத்தை வெகு அழகாகச் செய்து காட்டினான் ஐயன்.

கடல்வெய் துறியும் குறிதப் பெருமான் மனமையையும் இருட்டையும் கண்டு பவத்தானும் அப்போது உலகுக்கு எவ்வாறு ஆதாரமாக அவனுக்கு உதாமா தீயை யாக இருத்தாராமே!

பெருமையை விவதி வாழ்வதில் அவனுக்கு திகிலில்லை. ஒரு பத்தினிக்காக விற்று வெட்டி வந்திருக்கிறான்! பிற்தொரு முறை அவன் மனம் இருட்டில் தவித்தபோது, பெண் பிள்ளையாக ராதை அவனுக்குத் துணையாகி மீட்டு வந்ததை ஐயனேயர் சொல்கிறார்.

உதாமனுக்குச் சூழ்நிலை எதையும் தராமல் ஒதுக்கி வைத்தது. கண்ணனோ கலை சம்பந்தம், தெய்விக ஆற்றல்களும் பெற்றிருந்தும் அவற்றிலிருந்து ஒதுக்கி வாழ்ந்தான்.

ஒதுக்கிய இருவர் தெருக்கிய அழகே இருக்கை - குரேவ சத்திப்பு.

க க க

குரேவரைப் பாய்களாக குரைய் பிரச்சம் செய்திருள் கண்ணன்: "விதவாபயாசத் துக்குப் பிறகு நமக்குத் தொடர்ச்சி இவ்வாயம் போய் விட்டது. கண்ணன் முடித்து வராமலுத்தனைச் செய்து கொண்டு ஈருக்குத் திரும்பியேற்கையே, பிறகு எப்போது கவி யானம் ஆயிற்று? உங்கன் தங்கமான உன் கத்துக்குத் தகுந்தாற்போல் மனைவி கிடைத்தான் அல்லவா!"

அன்பு வெள்ளத்தில் சிக்குண்ட குரேவ ருக்குப் பதில் பேசுவா வரும்?

குரேவருடன் இடைக் காவத்தில் தொடர்பு விட்டுப் போனதாகச் சொன்னான், அது கண்ணனவா? அவனுடைய தொடர்பு இவ்வாயம் அதுவும் அல்லவா?

குரேவரின் வாழ்க்கை முழுமையையும் உன் னத்தை நெய்ச்சி எளியாகப் பார்த்துக் கண்ணனே தொடர்ந்து பேசினான்: "ஆனாலும் உங்கள் மனத்தை ஆகை தொடரது. உங்களுக்கு இவ்வாய வாழ்க்கை பற்றி இல்லை; பொருள் சம்பாதிப்பதில் பற்றி இல்லை."

சேட்டுரேவரே ஓர் உத்காக மிகுதியால் எளிய கண்ணன் பெரிய பகவானாகி "மகன் தீண்டாமல், உலக நன்மைகளாகவே நான் கருமம் செய்வது போல் அல்லவா நீங்களும் செய்து வருகிறீர்கள்?" என்றான்.

"நாம் இருவரும் குருகுலவாசம் என்ற உத்தமமான காவத்தில் ஒன்றாக வாழ்ந்ததில் மிகவும் மகிழ்ச்சி என்னிடுமன். குறவுக்குப் பணிவிடை செய்த காவத்துக்கு ஒப்பாக எது

உண்டு? குறவுக்குச் செய்யும் கருணையால் நான் மகிழ்வது போல் பிரமச்சாரியின் புனைக்கத்தானோ, விருதலத்தனின் யாகத் தானோ, வானப்பிரகந்தனின் தவத்தானோ, சத்தியாசிரின் சமாதி நினைவானோ கூட மகிழ்வதில்லை."

பெரியது அவ்வளவும் கண்ணந்தான். குரேவரின் லாக்கே வராமல் அமர்ந்து விட்டார்.

"என்ன அன்னா, ஏதும் பேசமாட்டேன் என்கிறீர்கள்? அதுதான் போகட்டும். தொலை துரத்திலிருந்து நீண்ட காவத்துக்குப் பின் தம்பியைப் பார்க்க வந்திருக்கிறீர் களே, எங்கு ஒரு மதனி ஏதேனும் கொடுத்தனுப்பியிருப்பா?" என்று புன்முறுவலுடன் வினவியான் பரமாத்மன்.

"தாய் அத்தகரணத்துடன் ஒரு பச்சை, அல்லது பூ, அல்லது பழம், அல்லது ஒரு கொட்டு நீர் தத்தால் கூட அதை அன்புடன் ஏற்றுக் கொள்கிறேன்" என்று அர் ஞுனனின் இதே பகவான் சொன்னது குரேவரின் செவிக்கில் ஒலித்தது.

அழிந்தும் கருமார விருதுகளுக்கு வறட்டு அல்லி எடுத்துத் தர அவருக்கு மனம் வரவில்லை.

கண்ணன் வினவான? கூடக்கூடாது பிச்சை எடுத்துத் திரட்டி அனுப்பி வைத்த புனித நிவேதனத்தை உண்டு, அவனுக்குச் சொல்ல மனம் போழித்தே திருவது என்று தீர்மானித்து விட்டான்.

எனவே, "அன்னா, அநென்ன துணியில் முடிச்சு? எங்குத்தான் ஏதோ தின்பண்டம்" என்று கூறிக் கொண்டு தானாகவே உதாமனின் உத்தரையில் முடித்து அவனைப் பிரித்தான். ஒரு பிச்சை எடுத்து வரவுக்கும் காட்டும் தன் திருவாயில் போட்டுச் கொண்டான்.

அவன் அவனை கண்ணும் ஆவனக் கண்டு குயிலினி தெளி பவத்து போய்விட்டான். இப்படிப்பட்ட அறுக்கிரை வெறியோடு அவன் இன்னொரு பிடி உண்டாக, அப்போதும் தானே உதாமனின் மனைவிக்கு வேலைக் காணியாகி விட வேண்டி யிருக்கும் என்று அச்சம் கொண்டான் கங்குலியான குயிலினி. இரண்டாம் பிடி உண்ணவோட்டாமல் கண்ணன் கரத்தைப் பிடித்துக் கொண்டு விட்டான்.

க க க

கண்ணன் வறட்டு அவன் திந்த பின் குரேவருக்கு அமர்க்கணமாக விருந்து நடத்தினான்.

குரேவரின் இரு தயத்துக்கு நடத்தி விருந்தை யாரே வருகின்ற முடியும்?

அரண்மனையில் ராஜபோகமான உணவும் ஏழைக் குரேவருக்கு அளிக்கப்பட்டது.

பொருது விடுத்தது.

குரேவருக்குத்தான் அது எப்படிப்பட்ட விடயம் காலம்?

நம் பாத்ததில் பரம சீதனமாக, மிகுது வாக ஏதோ ஒன்று கவனமற்ற நிலைய அது

வந்தும் திருமொழி விதித்துக் கொண்டார் குரோவர்.

இஃ திருமுறை பரமபதமா அவரது பாதத்தையும் பதற்கு வணங்கித் துதிக்க வேண்டுமாம்!

அந்த உபாசனையை அந்தரூ மேல் தாங்கக் குரோவருக்குத் திராணி இல்லை.

காலுக்குப் புறப்பட்டார்.

துவம் வணங்கும் தீண்ட தூரம் தொடர்ந்து வந்து வழி அனுப்பி வைத்தான்.

குரோவரும் அவனிடம் திரவியம் கேட்டான்; அவனும் - அந்த மாயக் குறும்பு நூல் - அவனிடம் திரவியம் பற்றி ஒரு வார்த்தை பேசவில்லை.

விடு திரும்புவதில் தோழாவுக்கு வெட்டிய பிடுங்கித் திறந்து - மனம் மூள் எப்படி வெறும் கையோடு திற்போம் என்று அங்கம்; இத்தனை நாட்களாகக் காணாத வணங்கி, கடைசியில் துவத்திக் கடி அழகத்தில் அனா அனாவையும் பொருளாக்கவை ஒரு கட்டியமாகக் கருதி அங்கையன் சென்றுபார்த்து வந்தோம் என்பதே வேட்டினார்.

தங்களுக்கு விட்டியா பேற்றினை மீள மீள தீவாய் கொண்டு செட்டகத்தைப் போக்கிக் கொண்டார். 'செத்திருக்கும் ஸ்ரீ சுத்த மறுவும் மருவும் திருமார்பு பொருத்த என்னைத் தருவினோ அப்பன்! இந்த அடித்தரீத்திரம் எங்கே, அந்த அடித் தங்கியி தாங்கள் எங்கே? தேவி குயின்மைய இருக்கி வந்தி மல்குந்தித் அமர்த்தினோ! அத்தத் தேவியைப் கொண்டே எனக்கு விதித்தினோ! அப்படிப்பட்டவர் எனக்கு ஐவளியும் தந்து அனுப்பவில்லை பென்றும் அதுவே அதுக் கிரகம்தானே, ஆம், வறுமையில் நான் வளியவனாக இருந்தேன். அவனை மருவாமல் பத்தி புரிந்தேன். செவ்வச் செழிப்பு ஏற்பட்டால் என்ருக்கும் பணத் திமிர் ஏற்படக் கூடும். பத்தி பழுததக் கூடும். ஆகா, துவம் என்னை அத்தக் கொடிய வதிக் குணங்களாயும் இருத்தானோ! என்ன கருனை, என்ன கருனை!' என்று விவந்து கொண்டே தமது வணர் அடைத்து விட்டே நெருங்கினார்.

என்ன வித்தை! விடு காணப்பட்டவிலை.

'விடு எப்படி மறைந்து போனும் தங்குத்த திப்பிரமம் ஏற்பட்டு விட்டதா என்ன?' என்று வணங்கித் தடைத்துக் கொண்டு பார்த்தார்.

சத்தமே இல்லை. அவரது பொத்தல் குடிசையைக் காணும்.

அது காணுமற் போனதை விடப் பெரிய அதிசயமாக அத்தக் குடிசை இருந்த இடத்திலேயே தகட்கொண்டு ஒளி வீசும் அருக்கு மானிகை நித்திரை!

இந்த வித்தையை அவர் விவந்து கொண்டு திறமையிலேயே அவ்விட்டினின்றும் காத்திய கொடித்துடனும் திவ்யம் இவையுடனும் ஏராளமான பணியாட்டன் வேளி வந்து அவனது பணித்து வருவேற்றனர்.

ஸ்ரீ தேவியேபோம் எர்வாவன்கிருத சோகைய உடன் திரும்பக் கூடாதுமா - அத்தப் பெயரே இனி அங்குக்குப் பொருத்தாத -

அந்த விட்டினிருந்து எழுவானி அங்கம் கதறாத்தும் வேளி வந்தான்.

வணங்குதல் கண்டதும் எர்வாவன்காரம் விளையும் விட அத்தரமான அங்கியி மீது தியி அங்குக்கு அத்தக் வணங்கிப் பெருக்கெடுத்தது. துவக்காததில்லை என்றே அவனோம் இங்கு எட்டிக்கு மானியையும், ஏவலாளர் படைப்புக் கட்டி வைத்துவிட்டு இன்னும் தாம் மட்டும் அத்ததூடனேயே வந்து நின்றுப் பதிகையக் கண்ட செவியுத்தான். செவியுத்தானும் அவனது புத்தி அவ்வர வணக்கியது; மனம் அவரை அணைத்துக் கொண்டது என்ருகு ஸ்ரீமத் பாசனத் தை.

மானியையிற் பிரவேசித்தார் தோழா, தோழா என்ருவே 'நல்ல இருப்பிடத்தை உடைவார்' என்றும் பொருள் பெறும்.

ஆனால் அவரோ இது நல்ல இருப்பிடம் தானு என்று ஆவோசித்தார்.

"நான் வித்தையானம் செய்து கொண்டா யனை மூலம் வணங்கும் இங்கு திரவிய மறை பொழித்திருக்கினான். அற்பமாய் அவனை அற்புதப் பொருளாக ஏற்றுக்; அபேசமயத்தில் இங்கு அவன் செய்த அற்புதத்தையே அற்பமாக என்னை என்னைக் கொண்டே, இல்லை. 'மாயைப் பற்றி நீங்கி உலகுக்காகக் காசியம் புரியும் என்னைப் போன்றவனே நீ' என்ருனோ! இப்போது நானும் மெய்யாக அவனைப் போலவே இந்த அற்புதச் செவ்வச் செழிப்பை அற்பமாகத்தான் என்னை வேண்டும. இத்தனை காலம் பத்திச் செவ்வத்தைத் தந்தவர் இப்போது பணத் செவ்வத்தைத் தந்து சோதனை செய்கினான் என்று புரிந்து கொண்டுடன், மாதா, உன் கிருகப்பயால் சோதனையிற் தேனுவேன். செவ்வச் செழிப்பினும் எப்படி விதய மூர்த்தமாக இருக்க வேண்டும் என்பதை நீயே செய்து காட்டி விட்டாய். என்னை அவ்வாறே நானும் பின்பற்ற அருள் புரியாய்" என்று வேண்டிக் கொண்டார் குரோவர்.

இன்னும் அவர் கத்தவாடைக் குரோவர்தான். அப்படிப்பட்டவர்களைத் எம்பெரு மானுக்கு அப்தர்கள்.

செவ்வத்தான் செருக்குறும் வசுத்தான் தோழா தம்பதியர்.

பத்தி தங்குதல் கவித்தது. செவ்வம் தம் குடையது எந்த வணங்கியே இன்று வித்தி விட்டது.

மன்னும் பொன்றும் ஒங்குத்தான் தெரித்தன்.

மூலம் எளிதமையிலும் செவ்வ திறமையைக் கண்ட தோழா இப்போது செவ்வ திறை விதும் எளிதமையே கண்டார்.

வறுமையும் பெருமையும் அங்குக்கு ஒங்குமையே இருத்தன்.

விசுவ கவ்வனை அறிய நீங்கி. இதுதிலை கர்மக் கட்டினிருந்து விருப்பிட்டுப் பரமபதம் அடைந்தார்.

ஏழமையிற் மாதவ மயமாக வாழ்ந்து, துவக்கித்தையும் அவனுடைய தாயினை கண்ட தோழாவை 'சம் திருக்க' என்ற வணங்கப் பாங்குக்கு குடகமாகத் திட்டி விடுக்கினார் ஒவியர் அது தோழா!

IN 1969
WE ARE CELEBRATING
OUR
SECOND JUBILEE
THIS TIME IT IS GOLDEN!

WE REDEDICATE OURSELVES TO THE
EFFICIENT SERVICE OF OUR CLIENTS

The New India Assurance Company Ltd.

87, Mahatma Gandhi Road
BOMBAY-1

பண்டி
பெரியாலாசார்லுமீன்

**பால
பிராஸ**

குழந்தைகளுக்கு
ருசியான டானிக்

1898 ஆண்டிலிருந்து
பிரசித்தி பெற்றது...

ஆயர்வேதாஸ்ரமம்

பேராலாசார்லுமீன்

100, தி. என். ரோட், சென்னை

மூல நோயை

முற்றவிடாமல்
நம்பிக்கையுடன்

ஹெடன்ஸா

உபயோகித்து

நிவாரணம்

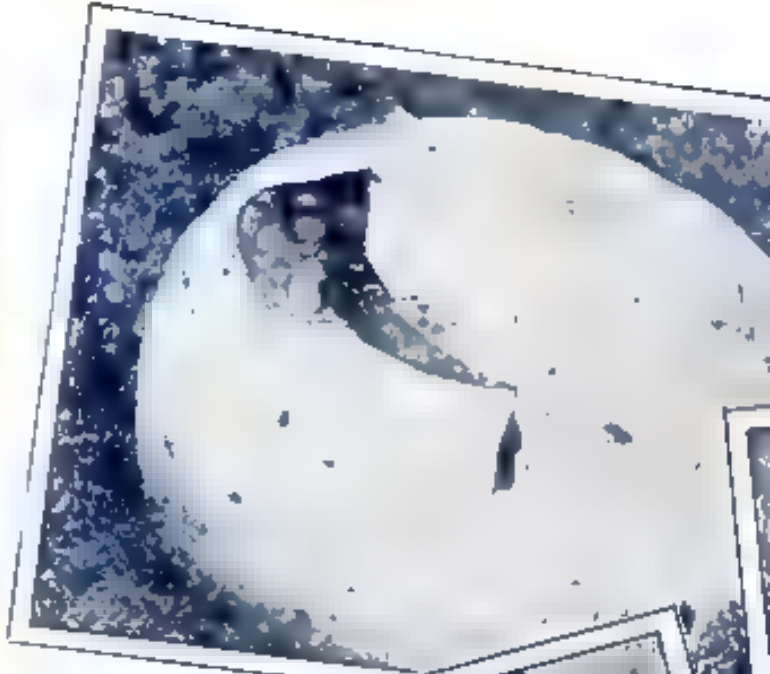
அடையுங்கள்

— ரண்

சிகிச்சையையும்

தடுங்கள்

‘ஸ்டீவன்ஸ்’ வீடித்த
 ஸர்க்கெஸ்ஸாஸ் ‘டிஸ்கோ
 ஸர்’ ஆகிவிட முடிவானா?
 அப்படித்தான் புலகைப்
 படக் கலைஞர் விலைபு
 யாந்த காபிரா மட்டும்
 இருந்தால் நல்ல புலகைப்
 படங்கள் எடுத்து விட...
 முடியுமாது? புலகைப் படக்
 கலைஞர் குதூஸ்க்கங்களை
 வெல்லுபவன் அறிந்தவர்கள்
 ஸால்தான் இத்துறையில்
 திறம்பெய்த முடிவார்.
 புலகைப் படக்காரர் கலை
 கள்தான் படைத்தவராக
 இருந்தால் வேண்டும்.
 எங்கே கலைமழை மிளிர்
 கிறது என்பது கலைக் கண்ணா
 கொண்டு ஆராய்ந்து
 ஸாத்ததுப் வீடிக்கப்
 பெறுப புலகைப் படங்கள்
 பரப்புவாரிதான் என்பதற்குக்
 கும் மட்டும் இருந்தாக
 அவையாமல், உன்னத்

முஸ்கை வாயிலில் மில்லர்

தையல் தொடுவாள்வாக இருக்கும், ஹாஜி மில்லர்
 பிவிட்டிஷ் கேளர்சில் அமைத்திருந்த புலகைப்
 படக் காட்சியில் சில அற்புதமான படங்கள்
 இந்த உண்மைக்கு எடுத்துக் காட்டாக விளங்கின.

பாப்பாஸ் எவிபெண்டா ஸ்கைலிஸ்தான் திரு
 ஸாத்தி விலைபு யாது பக்க முகத்தை எய்வாறு
 நோக்குபாருப் படம் வீடித்துள்ளார், திரு மில்லர்
 ஒரு காணொலியுக்கத்தில் கண் எத்தனைகளை கலைத்
 திறனோடு படம் வீடிக்கப்பட்டுள்ளது! பளித்
 துளக்கள் தூங்கும் இலை போலே கம்பீரமாக வித்
 திருக்கும் வெட்டுக்கிவிசைக் கண்டு திரைக்
 கிரேஸ்ஸி, பாப்பாஸ்கா உயர் கத்துக் கொண்டு
 வெயில்கொடு நல்ல பாப்பாவுக் கட்டி மிக்கிஸ்
 வந்துக்கொடக் காக்கிடுத்ததா அல்லது மிக்கிஸ்
 தாய் காபிராஸைக் தயாராக வைத்துக் கொண்டு
 காத்திருந்ததா? என்று விளக்கிடுதும், செஞ்சை
 அயலாறு எழில் மாய்த்து பந்துகாஜி அவதி ஒதுத்தி
 எய்வாறு அகல்கை ‘போஸ்’ கொடுக்கிடுதும்!
 நன்றும் அவைக்கொல் அவ்வாறு எதடுகலினை ஒது
 மிலுமிலுமிடத் தெரிவித்து, “இத்திலை எங்கள்
 பிரைஸ் திருவாசத்திலே நான் வேலைபேஸ் செய்து
 கத்துறாதுப் பாப்பாவில் காணொலி கொடுத்தா
 கிராஸிஸ் அடிபட்டிருந்தேன். அந்தப் போஸ்களின்
 போஸ் ‘காஸ்டிங்’ அவன் எழுந்தும் அணித்துள்ள
 அவை அட்டிஸைவின் வீலை பன்வீரண்டாவின்
 ‘ஸ்பாஸி’ என்று விவரம் சொல்கிறார் மிக்கர்.
 “அதிகம் பரவியிராத எய்விட்டம், அது போன்ற
 பல விலை உயர்ந்த நகைகளை விட்டு விட்டுக்

1. ஸ்டாபிளிரூத்து வெளி வரும் டைம்ஸ்.
2. மீனாட்சி புதல்வி குமாரி நிஷா.
3. மருசாபிம் பெண்.
4. ஸ்டீபன் டாஸ்ட் பிடித்திருக்கும் திருவன் டாஸ்ட்.
5. புலகப்படை கிளரூட் திரு டாஸ்ட்.

செய்துவான் அவன். மருதான் புலகப் படம் எடுத்துக் கொள்ள வரும்போது என்விடமிருந்து நடைபெறக் கேட்டு வார்ப்பி அணித்து கொண்குவான்! என் விடத்தின் என்வளவு நம்பிக்கை மருதான்! என்னுடைய மிகுந்த தயக்கத்தின் மீது.

வண்டலியுள்ள சாயல் போட்டோ கிராபிக் சொகாட்டி மருதான் திருவன் கவித் அவர்கள் வகிக்கும் திரு டாஸ்ட் மீனாட்சி அருபவர்கள் கவையாணவை; இக்கவையின் கருவியும் 'அமெச்சூர்' கருவியும் பாயனாப்பவை. அவர் கருவியும்; 'பிவிம்' தெகாடி இருக்கிறதே. அதைப் புலகப்படைகளார் குற்றும் பாயப்படுத்த

மேண்டும். புதுதலையில் ஓர் அச்சுதான் நாளைய நிறுத்தி வைத்துப் புலம்பப்படப் படுத்து, அதைப் பெரி... அளவில் 'பிரீண்ட்' போட்டிருக்கிறாய். கேட்டிருக்கிற ஒரு தம்பியன். 'தெகபுல் திஸைம்' வசங்கிப் பார்த்தால், சிப்பிரியின் மூக்கால் பகுதிக்கு மேல் புன் தலையாக... ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கிறது. நீதி கால் பகுதியில் இடம் பெற்றிருக்கும் தாயின் உருவம் எவ்வளவு சிறிதாயிருக்குமோன்று கூறவும் வேண்டுமா? தாயின் உருவத்தைப் படம் பிடிக்க விரும்பினால், புன் தலைய சிப்பிரியின் பெரும் பகுதியில் இடம் பெறுவாமை! படம் குறுகலாகப் தாயின் உருவத்தால் இடம் பெற வேண்டும்."

விவங்குகள், பறவைகளையெல்லாம் படம் எடுப்பது இயலாமை காணப்பட்டது. இது குறித்து மில்லர் அலிக்கும் விளக்கம்: "மிருகங்களைப் படம் பிடிப்பது எவ்வளவு சிரமமான, அவ்வளவுக்குப் குழந்தைகளைப் படம் எடுப்பதும் கஷ்டமானதுதான்! குழந்தைகளின் மட்டத்துக்குக் காமிராளை இறக்கிப் பிடிக்க வேண்டும். தரையில் படுத்திருக்கும் குழந்தையைப் படம் எடுப்பதாயின், நாம் சிவ்றுகொண்டு காமிராளை நெருக்குகிற சிறு நோக்கிப் பிடிப்பது தவறு. ஒன்று, தாலும் தரையில் குழந்தைகளை மட்டத்துக்கு அணிந்து கொண்டு படம் எடுக்க வேண்டும்; அல்லது குழந்தையை ஒரு மேலுலையில்லு உட்கார வைத்து அந்த மட்டத்துக்குச் செல்லக் காமிராளைப் பிரடுத்துக் கொண்டு படம் எடுக்க வேண்டும். திவ்ல நிலையில் காமிராளை சிறு நோக்கிப் படம் எடுத்தால் குழந்தைகள் தலையில் 'பம்'மென்று பிரதானமாகத் தெரியும். அவ்வது குச்சிக்குச்சியாக நீட்டிக்கொண்டிருக்கும். இப்படிப் பலவித குறைகள் தெரியும்."

"வண்ணத்துப் பூச்சி, வெட்டுக்கிவி இவைகளைப் படமெடுக்க இயற்கை வேண்டிச் சும் நல்லதா, அவ்வது 'பிப்ளவு டீட்' உபயோகிப்பீர்களா?"

"எவெவ்வாறாக சிப்பிரியை உபயோகித்தால் திறல் விரைத. தவ்ல படமாக எடுக்கலாம். ஒரு விராடியில் ஆயிரத்தில் ஒரு பத்து நேரத்தால் படம் எடுக்கத் தெண்படும்."

பதினேந்து ஆண்டுகளாகச் செல்வாதிசை வரித்து வரும் திரு மிஸ்ஸத்தும் அமைப்பாக

கிணிக் ஆரவம் அடிகமா, விவங்குகளிடம் அன்பு அடிகமா என்று கேட்டால் பதில் கூறவது கடினம். சென்னை நகரிலிருந்து சூலடி செல்லும் வழியிலுள்ள திருப்பூர் வாகித் கிராமத்தில் உள்ள இவ்வது இவ்வத் தில், மகாபாள் அனல்கன், ஒரு மகிழ் பாம்பு. சில தவ்ல பாம்புகள், சிவி, ஏராளமாகத் தவ்லகன், தவ்ல முதலிய பல பிராணிகள் வளர்த்து வருகின்றன.

விவ்ல பாம்புகளை விட்புல் வளர்ப்பது ஆபத்தானதே என்று கேட்டதும் மில்லர் ஒரு சிவ்ல்களையக் குறிப்பிட்டார்: "என் உதவிவாளை நான் அங்கும் ஒரு தவ்ல புலவர்படக் கிணிக் - ஒரு தவ்ல தவ்ல பாம்பைக் கண்கால் சிவ்ல்குப்போது, பாம்பு அவரைக் கண்காலில் கடித்து விட்டது. பாம்பின் தவ்லையி் சிவ்ல்க் அசாதாரணத் திறமை வேண்டும். சரிப்பம் பக்காட்டைய தவ்லையத் திருப்பிக் கடித்து விட்டதும். தவ்லையத் திருப்ப முடியாமல் அதன் பற்களுக்கு அருகில் இறங்கப் பிரித்துக் கொண்டு வேண்டும். நான் அருகில் இவ்வாறு விடுத்துத் அன்று ராஜஸிங்காடி ஆபத்தா யிருக்கும். நான் ராஜஸிங்க கிணிக் கத்தி வால் சிறி இரத்தத்தக் கத்திவிட்டு எடுத்து விட்டேன். ராஜஸிங் கவிர் தப்பியது."

திரு மிஸ்ஸின் மனைவி ப்ரீமதி ரேவதி (பிரேம தேசபத்தர் திரு ப்ரீமியாச அய்யர் கிணிக் பெத்தி) தவ்ல கண்கள் விட்புல் பாம்பு கிணிக் தவ்லகளையும் வளர்ப்பதை ஆட்சேபிப்பதில்லையாம். மாறாக, மிஸ்ஸுக்கு இவ்விஷயத்தின் ஊக்கமளித்து ஒத்துழைக்கிறார். தம் இவ்வத்துக்கே 'தவ்லகன்' (The Frog) என்று பெயர் சூட்டியுள்ளனர், மிஸ்ஸர் தப்பி.

சரணமாகப் பழகும் இவ்விவ்ல கலாவரமுள்ளவர் மிஸ்ஸர். சீரிட்டனில் பிறந்த ஆங்கில வேளாண்மை; கிராம வளாழ்க்கையைப் பெரிதும் போற்றுகிறார். தமிழின் எழுத்துவதைப் படிக்கிறார், திருவள்ளுவராயின் மக்களுக்கு ஏதாவது உடம்புக்கு கத்தால், மிஸ்ஸர் தம்பதியர் இவ்ல கலையாக மருத்துகன் வழங்குவதுடன், இவ்லும் கிராமத்துக் குழந்தைகளுக்கு இவ்வாறாகப் பாடல் - குறியிலித்தனர். பத செவ்வாருகளைக் கட்டித் தவ்ல வளாழ்க்கை நடத்தும் கலாத்த மான குடியினம். பெட்டி; பாணன்

ஆசாரியர் அருள் வாக்ரு

பரமேசுவரர் உன் பாதபத்மத்தில் என் வளம் நிலைக்கட்டும்; உனது துதியில் என் வாக்ரு நிலைக்கட்டும்; உன் அச்சுதையில் என் கரங்கல் நிலைக்கட்டும்; உன் நிருவிதையாடல்க் பேப்பதில் என் கலா நிலைக்கட்டும்; உனது நியாவத்திலுள் புத்தி நிலைக்கட்டும்; உன் திரு உருவத்தில் என் கண்கள் நிலைக்கட்டும். இவ்வாறு எவ்வாப் புலங்கணியும் உன்பாத் படுக்கியின், ஆவத்தும் தான் வேறெய்ன அறிவக் விட்கிறதர்

மாரிநூண் அழகு புராமரிப்பு-

எவ்வேனையிலும்
எங்குமே

கருக்கல் வாக்கோ-காலமன்
துணையுடன் வேளையில் கீழாக
உபயோகிக்க வேண்டுமா?

ஓ...தாராளமாக

ஏனெனில் வாக்கோ-காலமன்
ஒரு உயர்ந்த வேளையில் கீழ்
பொருளை உங்கள் சருமத்தை
மிருதுவாக்கி, வெளில், காற்று
தூசு, இவற்றிலிருந்து
பாதுகாக்கிறது

ஆனால்... இதுமட்டுமல்ல
வாக்கோ-காலமனின் பெரு
மைக்கு காரணம். காலமன்
மற்றும் வீட்செறிவைக் கொண்ட
வாக்கோ-காலமன் உங்கள்
சருமத்தை இதுமான பெறுகிறது
...சுத்திப்படுத்துகின்றன-
யளித்து நயமாக மென்மையு
தருகிறது. மேலும் பசு, இரவு
என்றேதென்றும் உங்கள் அழகு
யை ஒப்பினை-தன் கருக்கல்
வாக்கோ-காலமன்.

உங்கள் முக எழிலுக்கு உள்-
லையில் வாக்கோ-காலமன்
நல்ல வேறு எதுவுமே வேண்டாம்.

கருக்கல்

வாக்கோ-காலமன்

மாளில்லா அழகுக்கு !

கருக்கல் தின்பயிற்சாலை சிபிபெட்,
பிப்பம்-25.

தற்போது தெரிய காலமனிலும் கொடுக்கும்

பொன்னியின் செல்வன்

அரூரகல்கி

இருபத்திரண்டாம் அத்தியாயம்
சிறையில் சேந்தன் அழுதன்

நீதிஞ்சைக் கோட்டைக்குள் பொற்
காசுகள் வார்ப்படம் செய்யும் தங்கச்
சாலை மற்ருகு சிறிய கோட்டை போல
அமைந்திருந்தது. தங்கச் சாலைக்கு
வெளிப்புறத்தில் கட்டுக் காவல் தஞ்
சைக் கோட்டை வாசலில் உள்ளது.
பொலியை வெகு பயமாயிருந்தது.
அன்று மாலை குத்தவை தேவியும்
காசுதியும் தங்கச் சாலைக்குப் பாரிசை
பீடச் சென்ற போது வேலை முடிந்து
பொற்கொல்லர்கள் வெளியில் புறப்
படுங் கையம். வாசற்காவலர்கள் பொற்
கொல்லர்களைப் பரிசோதித்து வெளி
யில் அனுப்ப ஆயத்தமானார்கள்.
பொற் கொல்லர்கள் காசவண்டை
வந்து குவித்திருந்தார்கள். அந்த
தேரத்தில் அரண்மனை ரதம் வந்து
தங்கச்சாலையின் வாசலில் நின்றது.
குத்தவையும் காசுதியும் இறங்கி
னார்கள். அவர்களைப் பார்த்ததும்
காவலர்களும் பொற்கொல்லர்களும்
மெய்மறந்து நின்றனர். "வாழ்க, இளை
யிராட்டி!" என்று கோஷத்தார்கள்.
தங்கச் சாலையின் தலைவர் ஓடி வந்து
அரசு குமாரிகளை ஆர்வத்துடன் வர
வேற்றார். உங்களை அழைத்துச்
சென்று பொன்னைக் காய்ச்சும் அக்
கிளி குண்டம், தாணய வார்ப்படம்
செய்யும் அச்சக்கள், அச்சிட்ட தாண
யங்கள் முதலியவற்றைக் காட்டினார்.
அன்றைய தினம் வார்ப்படமான தங்க
தாணயங்கள் ஒரு பக்கத்தில் குப்ப
வாசக் கிடத்தன. அந்தப் பக்கம் போன்
தாணயங்களின் ஒளி எங்களைப் பறித்
தது. ஒவ்வொரு தாணயத்திலும் ஒரு
பக்கத்தில் புலியின் முத்திரையும் மற்

ருகு பக்கம் கப்பல் முத்திரையும்
பதித்திருந்தன.

"பார்த்தாயா, காசுதி! எத்த
னையோ காலமாக இந்தச் சோழ நாட்
டுக்கு உலகெங்குமிருந்து தங்கம் வந்து
கொண்டிருந்தது. தரை வழியாகவும்
வந்தது; கப்பல் வழியாகவும் வந்தது.
இது வரை அவ்வளவு தங்கத்தையும்
கமக்கும் பொறுப்பு சோழ நாட்டுப்
பெண் குடித்துக்கே இருந்து வந்தது.
ஆபரணங்களாகச் செய்து போட்டுக்
கொண்டு தூக்க முடியாமல் தூக்கி
வந்தார்கள். கொஞ்ச காலமாகச்
சோழ நாட்டுப் பெண்களுக்கு அந்தப்
பாரம் குறைந்து வருகிறது. நம்
தனாதிக்காரி பழுவேட்டையார் இம்
மாநிலி கண்ணைப் பறிக்கும் தங்க
தாணயங்களை வார்ப்படம் செய்ய ஏத
பாடு பண்ணி விட்டார்!" என்று
குத்தவை சொன்னான்.

"அக்கா! இதனால் என்ன செய்கிற
யம்?" என்று காசுதி கேட்டாள்.

"என்ன செய்கிறியா? நீ துன்
றுமே தெரிவாத பெண்ணடி! இம்
மாநிலி போன்ற தாணயங்களாகச்
செய்து விட்டால், 'இவ்வளவு பொன்'
என்று திறுத்துப் பிராமியை மதிப்
பிடச் செய்கிறியம். குடிகள் அரசாங்க
த்துக்கு வரி கொடுக்கச் செய்கிறியம்.
வார்த்தைகள் வெளி நாட்டாரோடு
விவாடாரம் செய்வதில் பண்டத்துக்
குப் பண்டம் மாற்றிக் கொண்டு
கூடப்பட வேண்டியதில்லை. பொன்
தாணயங்களைக் கொடுத்துப் பொருள்
களை வாங்கலாம்; பொன் தாண
யங்களைப் பெற்றுக் கொண்டு பண்

டக்கை விநயம். ஆகையினாலே தான் சோழ நாட்டு வந்தவர்கள் தம் தனது திகாதி பழுவேட்டையரவரை வாழ்த்துகிறார்கள்.... இன்னும் ஒன்று சொல்கிறேன், கேள்!" என்று கூறிக் குத்தவை தேவி குரலில் தாழ்த்திக் கொண்டு சொன்னாள்: "சக்கரவர்த்திக்கும் சக்கரவர்த்தியின் குடும்பத்திற்கும் எதிராகச் சதி செய்பவர்களுக்கு இந்த நாயகங்களினால் அதிக சௌகரியம், எப்படிப்பட்ட உத்தமர் களையும் இந்தப் பொற் காகவரின் மூலம் திரோடிக் கூக்கி விடலாம் அல்லவா?" என்றாள்.

அருகில் நின்று தங்கராஜைத் தரிசனம் அதிகாரியின் காதில் குத்தவை கடைசியில் கூறிய வார்த்தைகள் இவ்வளவு விலுந்தன. அந்த அதிகாரி, "ஆம், நாயே! அம்மாதிரி பயங்கரமான வதந்திகள் எல்லாம் இக்காலத்தில் கேள்விப்படுகின்றன. ஆகையினாலேதான் இப்போது கொஞ்ச நாளாக இந்தத் தங்கராஜைக்குக் கட்டுக்காவல் அதிகமாயிருக்கிறது. இதன் அடியில் உன்னுடைய பாதாளச் சிறைக்கு வருவோர் போவோரும் அதிகமாயி விட்டார்கள்" என்று சொன்னாள்.

"வருகிறவர்கள் உண்டு; போகிறவர்கள் கூட உண்டா?" என்று குத்தவை கேட்டாள்.

"ஓம்! அதுவும் உண்டு. இன்று காலைக் ஒருவரைக் கொண்டு வந்தார்கள். ஒரு நாழிகைக்கு முன்னால் அவரைத்

திருப்பக் கொண்டுபோய்விட்டார்கள்" என்று அந்த அதிகாரி உறிஞ்சின.

அது வாராவிற்கும் என்று குத்தவைக்குச் சிறிது விவப்பாயிருந்தது.

கூங்கர் எரிக்குள் பற்பல வெளிகள் தடக்கும் இடக்கலைப் பார்த்து விட்டுப் பின்புறமாகச் சென்றார்கள். பிடிவையில் ஒரு சிறிய வாகை இருந்தது. அதைத் திறந்து கொண்டு சென்றார்கள். சென்ற இடத்தில் வெளிச்சம் குறைவாக இருந்தது. கூரை தாழ் வாக இருந்தது. நாறுபுறமிருந்தும் கேட்டவர்கள் ரோமம் சிவிர்க்கும்படி யான உறுமல் சத்தம் கேட்டது. ஒரு வேகம் நீலரத்தி பிடித்துக் கொண்டு திரும்பின. அதன் வெளிச்சத்தில் நாறு

புறமும் உற்றுப் பார்த்தபொது புக-
கன் டு உரு ம் அவற்றுக்குள்ளே
அடைபட்ட புலிகளும் இருப்பது
தெரிந்தது. அவற்றில் சில வேல்கைப்
புலிகள்; சில சிறுத்தையப் புலிகள்,
சில படுத்திருந்தன; சில உண்டுக்குள்
முள்ளும் பிள்ளும் கலாவிச் கொண்
டிருந்தன. அவற்றின் கைகள் அந்த
இடத்தின் மங்கலான வெளிச்சத்
தில் நெருப்புத் தளக்கலைப் போல்
ஒலிந்தன.

குந்தவை வானநிலின் கரத்தைக்
கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்டு,
"அடியே! பயமாயிருக்கிறதா? இங்கே
மூர்ச்சை போட்டு விழுந்து வைக்
காதே!" என்றன.

வானநில இவ்வொகை சிரித்துவிட்டு,
"புலியைக் கண்ட என்ன பயம்,
அக்கா! புலி நம்முடைய குலத்தின்
காவலன் அல்லவா?" என்றன.

"சில சமயம் காவலர்களே எதிரி
களுடன் சேர்ந்து விடுவார்கள் அல்
லவா? அப்போது அபாயம் அதிகம்
ஆகிறதே?"

"இல்லை, அக்கா! மனிதக் காவ
லர்கள் அப்படி ஒருவேளை துரோகம்
செய்யலாம். இந்தப் புலிகள் அப்படிச்
செய்ய மாட்டா!"

"கொல்லுதற்கில்லை. இந்தப் புலிகள்
எத்தனைபோ இராஜாங்கத் துரோகி
களைச் சாப்பிட்டிருக்கின்றன. அவர்
களுடைய இரத்தம் இந்தப் புலிகளின்
உடம்பில் கலந்திருக்கும் அல்லவா?"

பயமெயிலில் என்று சற்று முன்
உறிய வானநிலின் உடம்பு இப்போது
நிறை நடுங்கத்தான் செய்தது.

"அக்கா! என்ன சொக்கிறீர்கள்?
உயிருள்ள மனிதர்களை இந்தப் புலி
களுக்கு இரையாகக் கொடுப்பார்களா,
என்ன?" என்று கேட்டான்.

"அப்படிச் செய்ய மாட்டார்கள்.
இத்தத் தனக் காவிக்கு அடியில் பாதா
னச் சிறை இருக்கிறது என்று சொன்
னேன் அல்லவா? அதற்குள் போவ
தற்கும் வருவதற்கும் ஒரே வழிதான்.
அந்த வழி இந்தப் புலி மண்டபத்தில்
இருக்கிறது. சிறைக்குள்ளிருந்து
யாராவது தப்பித்து வர முயன்றும்
இந்த மண்டபத்துக்குள்ளேதான் வர
வேண்டும். அப்போது புலிகளுக்கு
இரையாவார்கள்!"

"சில சிலா! என்ன கொடூரம்?"

"இராஜாங்கம் என்றும் அப்படித்
தான்! கருணையும் உண்டு; கொடூர
மும் உண்டு. வானநில ஒரு சமயத்தில்
எங்கிலே இந்தப் பாதானச் சிறையில்
அடைந்தானும் அடைத்து விடு
வார்கள். சின்னப் பழுமெட்டகரவா

இன்றைக்கு என்னுடன் பேசியதை நீ
கேட்டிருந்தால்..."

"தன்முயிருக்கிறது. அக்கா! தன்
கலைப் பிடித்துச் சிறையில் அடைக்கும்
வல்லமையுள்ளவர்கள் ஈரேழு பதி
ஞாறு உடைத்திலும் இல்லை. அப்படி
வாராவது செய்ய முயன்றால் பூமி
பிளந்து இத்தத் தருகை நகரத்தைவே
யிலும்கி விடாதா? அதைப் பற்றி
எனக்குக் கவலையேயில்லை. நம்முடைய
பழையாறை வைத்தியர் மகிழ்ந்துப்
பற்றித்தான் கவலைப்படுகிறேன். அந்தச்
சாதுப் பிள்ளை தப்ப முயன்றிருக்க
மாட்டான் அல்லவா?"

"சாதுப் பிள்ளைதான்! ஆனால் யார்
எப்போது எப்படி மாறுவார்கள்
என்று சொல்ல முடியும்கிலையே?"

புலிகளின் உறுமல் கோஷம் இச்
சூழும் அதிகமாயிற்று.

காவலனைப் பார்த்து, "புலிகளுக்கு
ரோம்பக் கோபம் போலிருக்கிறதே!"
என்றன குத்தவை.

"இல்லை, தாயே! க்காரவாத்தியின்
திருக் குமாருவை இவை வாழ்த்தி வர
வேற்றின்றன!" என்று காவலன்
சமக்காரமாய் மறுமொழி கூறினான்.

"நல்ல வரவேற்பு!" என்றன
குத்தவை.

"அதோடு புலிகளுக்கு இரை
போடும் சமயம் நெருங்கி விட்டது.
இரையை நிறைத்தும் உறுமுன்றன!"

"அப்படியானால் நாம் சீக்கிரம்
போய் விடலாம். சிறையின் வாசல்
எங்கே இருக்கிறது?"

மீண்டபத்தில் ஒரு மூலக்கு இதற்
குள் அவர்கள் வந்திருந்தார்கள். அங்
குத்த புலிக் கூண்டு ஒன்றைக் காவ
லர்கள் அப்பால் நகர்த்தினார்கள்.
அங்கே தரையில் பந்திருத்த கதவு
ஒன்று வானப்பட்டது. இரண்டு
ஆட்கள் குனிந்து கதவை வெளிப்புற
மாகத் திறத்தார்கள். உன்னே சில பாடிக்
கட்டுக்கள் காணப்பட்டன. அவற்
றின் வழியாக ஒவ்வொருவராக நிறங்
கிச் சென்றார்கள். இஞ் அகிலமா
யிற்று. இரு சேவகர்கள் பிடித்திருந்த
இரண்டு தீவாந்திகளிலிருந்து புனை
யிலும் மங்கிய வெளிச்சம் வந்து
கொண்டிருந்தது. குறுக்கும் நெடுக்கு
மாகச் சென்ற குறுகிய பாளையனின்
வழியாக அவர்கள் ஒற்றை வரிசையில்
போக வேண்டியிருந்தது.

அங்கே புலிகளின் பங்கர உறுமல்
ரோமம் செவிக்கச் செய்தது என்றும்,
இங்கே நானு புறத்திலும் எழுந்த
தீவமான சோக மயமான மனிதக்

குரல்கள் உள்ளம் பதறி உடல் நடுங்கச் செய்தன.

ஆனால் அந்தத் தீமைக் குரல்களுக்கு மத்தியில், — ஹிதை! ஹிதை! — ஓர் இலிப குரல் கிதம் இசைத்ததும் கேட்டது.

**"பொன்னுர் மேலிபனே!
புதித்தோன் அனாக்கனாத்து
மீண்டு செஞ்செடபேம்
பிழிசெய்வற அனத்தமனோ!"**

அந்தப் பாதாளச் சிறையில் இருந்த அறைகள் ஒரு வரிசையாக இல்லை. மூன்றாம் பிள்ளும் கோளையும் மாணலுமாக இருந்தன. ஒவ்வொரு அறை வாசலிலும் சென்று காவலன் தீவரத்தினை உயர்த்திப் பிடித்தான். சில அறைகளில் உய்வே ஒருவனே இருந்தான். சிலவற்றில் இருவர் இருந்தார்கள். சில அறைகளில் இருந்தவர்களைக் கவரில் அடித்திருந்த ஆணை வளைபத்தில் சேர்த்துக் கங்கிலியில் கட்டியிருந்தது. சில அறைகளில் அவ்விதம் கட்டாமல் கயெச்சையாக விடப் பட்டிருந்தார்கள். ஒவ்வொரு அறையிலும் இருந்தவர்களின் முகம் தெரிந்ததும் குந்தவை தெரிந்தவையும் அனக்க எல்லாரும் மேயே சென்றார்கள்.

தடுவில் ஒரு சமயம் வாஸதி, "இது என்ன கொடுமை? இவர்களை எதற்காக இப்படி அடைத்திருக்கிறது? நீதி விசாரணை ஒன்றும் கிடையாதா?" என்று கேட்டான்.

அதற்குக் குந்தவை, "சாதாரண குற்றங்களுக்கு நீதி விசாரணை எல்லாம் உண்டு. ஆனால் இராஜாங்கத்துக்கு எதிராகச் சதி செய்தவர்கள், வெளிநாட்டு ஒற்றர்கள், ஒற்றர்களுக்கு உதவியவர்கள் — இவர்களைத் தான் இங்கே போடுவார்கள். அவர்களை மிகுத்து தெரிய வேண்டிய உண்மை தெரிந்து விட்டால் வெளியே விட்டு விடுவார்கள்! ஆனால் சிலரிடமிருந்து உண்மை ஒன்றும் தெரிவதில்லை. ஏதாவது இருந்தால்தானே சொல்லுவார்கள்? அவர்கள்பாடு கஷ்டந்தான்!" என்றான்.

இதற்குள்ளாக, "பொன்னுர் மேலிபனே!" பாட்டு மிகச் சமீபத்தில் கேட்கத் தொடங்கியிருந்தது. அந்த அறையில் சென்று தீவரத்தினைத் தூக்கிப் பிடித்த போது அவர்கே ஒரு சிறு பிள்ளை இருப்பது தெரிந்தது. ஏதனையே நமக்குத் தெரிந்த பிள்ளை தான் அவன்; சேந்தன் அமுதன்.

அவனுடைய குற்றமற்ற பால்வடியும் பசைப் பிள்ளை முகம் இளவரசி வகுப்பை வளந்ததைக் கவர்த்தது.

அவனைக் குந்தவை பார்த்து, "பாடிக்கொண்டிருந்தது நீதானா?" என்று கேட்டான்.

"ஆம், தாயே!" என்றான்.

"உற்சாகமா யிருக்கிறாய் போலிருக்கிறது!"

"உற்சாகத்துக்கு என்ன குறைவு. அம்மா! எங்கும் நிறைந்த இறைவன் இங்கேயும் என்னுடன் இருக்கிறார்!"

"பெரிய ஞானி போயப் பேசுகிறாயே? நீ வாரி அப்பா? வெளியில் என்ன செய்து கொண்டிருந்தாய்?"

"நான் பெரிய ஞானியுமில்லை, சிவ ஞானியுமில்லை, அம்மா! வெளியில் இருக்கும்போது பூமாவை புனைந்து இறைவனுக்குச் சமர்ப்பித்துக் கொண்டிருந்தேன். இங்கே பாமாவை புனைந்து மனத் திருப்பியடைகிறேன்!"

"நீ ஞானி மட்டுமல்ல; புலவன் என்றும் தெரிகிறது. இந்த ஒரு பாடல் தான் உனக்குத் தெரியுமா? இன்னும் பலவும் தெரியுமா?"

"இன்னும் சில பாடல்களும் வரும். ஆனால் இங்கு வந்தது முதல் இதையே பாடிக்கொண்டிருக்கிறேன்."

"ஏன்?"

"இங்கு வரும்போது தங்கள் சாலை வின் வழியாக வந்தேன். இதுவரை நான் பார்த்திராத பத்தரை மாற்றுப் பகம்பொன் திரைப் பார்த்தேன். அது 'பொன்னுர் மேலிபன்' திரு உருவத்தை எனக்கு நினைவுட்டியது...."

"அறிஞ்சாலை நீ! பொன்னைப் பார்த்தால் பலருக்குப் பலவித ஆசைகள் உண்டாகின்றன. உனக்கு இறைவனின் திருமேனியின் பெரிதில் நினைவு சென்றது. உனக்கு உற்றார் உறவினர் யாரும் இல்லைவா, அப்பா?"

"தாயார் மட்டும் இருக்கிறேன். தஞ்சைக் கோட்டைக்கு வெளியில் தாமரைக் குளத்தருகில் இருக்கிறேன்."

"அந்த அம்மான் பெயர்?"

"வாணி அம்மை."

"நான் அந்த அம்மாவைப் பார்த்து நீ இங்கே உற்சாகமா யிருக்கிறாய் என்று சொல்கிறேன்."

"பயலில்லை, அம்மா! என் தாய்க்குக் காதும் கேளாது; பேசவும் முடியாது...."

"ஓகோ! உன் பெயர் சேந்தன் அமுதனு?" என்று இளையிராட்டி வியப்புடன் கேட்டான்.

"ஆம், அம்மா! இந்த ஏழையின் பெயர் தங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கிறதே?"

"என்ன குற்றத்துக்காக உன்னை இங்கே கொண்டுவந்து சிறைப்படுத்தியிருக்கிறார்கள்?"

“தேற்றுவரை தான் செய்த குற்றம் இன்னதென்று எனக்கும் தெரியாம விடுத்தது. இவ்வாறு தான் செய்தது தெரிந்தது.”

“என்ன என்று தெரிந்தது?”

“ஒற்றன் ஒருவனுக்கு உதவி செய்த குற்றத்துக்காக என்னைப் பிடித்து வந்து சிறைப்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்று தெரிந்தது.”

“அது என்ன? எந்த ஒற்றனுக்கு உதவி செய்தாய்?”

“தஞ்சை கோட்டை வாசலில் ஒரு தான் வெளியூரிலிருந்து வந்த பிரயாணி ஒருவனைச் சந்தித்தேன். அவன் இரவில் தங்க இடம் வேண்டும் என்று சொன்னான். என் வீட்டுக்கு அழைத்துப் போனேன். ஆனால் அவன் ஒற்றன் என்று தான் எனிலும் நினைக்கவில்லை....”

“அவன் பெயர் என்னவென்று தெரியுமா?”

“தன் பெயர் வல்லவரைவன் வந்தியத்தேவன் என்று அவன் சொன்னான். பழைய வாணர் குயத்ததைச் சேர்ந்தவன் என்றும் கூறினான்....”

குத்தவையும் வானதியும் ஒருவரை யொருவர் பார்த்துக் கொண்டார்கள். இருவருடைய உள்ளங்களும் ஒத்துப் பேசிக் கொண்டன.

வானதி சேத்தன் அழைப்பைப் பார்த்து. “எம்மாம் விவரமாகச் சொல், அப்பா!” என்றான்.

சேத்தன் அழைப்பு அங்கிதமே கூறினான். வந்தியத் தேவனைக் கோட்டை வாசலில் தான் சந்தித்திலிருந்து, பழையர் ஆட்கள் தன்னை ஆற்றங்கரையில் பார்த்துப் பிடித்துக் கொண்டது வரையில் சொன்னான்.

“யாரோ முன்பின் தெரியாத ஒரு வழிப்போக்கனை நம்பி நீ எதற்காக அவ்வளவு தூரம் உதவி செய்தாய்?” என்று வானதி கேட்டான்.

“தாயே! சிலரைப் பார்த்தால் உடனே நமக்கும் பிடித்துப் போகிறது. அவர்களுக்காக உயிரையும் கொடுக்கலாம் என்று தோன்றுகிறது. காரணம் என்னவென்று சொல்லுது? இன்னும் சிலரைப் பார்த்தால் அவர்களைக் கொன்று விடலாம் என்று தோன்றுகிறது. இன்றைக்கு ஒரு மனிதனை என்னைக் கொஞ்ச நேரம் அடைத்து வைத்திருந்தார்கள். அவன் பேசிக் எனக்கு வந்த கோபத்துக்கு அளவில்லை. நல்ல வேளையாக, சற்று நேரத்துக்கு முன்பு பழையர் இளையராணியின் ஆட்கள் வந்து அவனை விடுதலை செய்து கொண்டு போனார்கள்....!”

“அதுவும் அப்படியா?” என்று குத்தவ பற்களினால் தன் செவியைத் துண்டித்துக் கொண்டான். அவருடைய புருவங்கள் நெரிந்தன. ஆகிரிப் பெருமூச்சு வந்தது.

“அவ்வளவு அவசரமாக விடுதலை யான மனிதன் யார்? உனக்குத் தெரியுமா?” என்று கேட்டான்.

“தெரியாமல் என்ன? யாரோ பழையவரை வைத்தியன் மகளும்!”

“அப்படி என்ன அப்பா, அவன் தகாத வார்த்தைகளைச் சொன்னான்? அவனைக் கொன்று விடலாமா என்று அவ்வளவு கோபம் உனக்கு வந்ததாகச் சொன்னாயி?”

“கோடிக்கரையில் என் மாமன் மகன் பூங்குழலி இருக்கிறான். அவனைப் பற்றி இவன் தகாத வார்த்தைகளைச் சொன்னான். அதனையேதான் அவன் பேசிக் எனக்கு அவ்வளவு கோபம் வந்தது. ஆனாலும் அவன் ஒரு நல்ல சமாளாரம் சொன்னபடியால் போனால் போகிறதென்று விட்டு விட்டேன்.”

“அது என்ன அவ்வளவு நல்ல சமாளாரம், அப்பா!”

“என்னுடைய நண்பன் வந்தியத் தேவனுடனேதான் இவன் கோடிக்கரைக்குப் போனான். அங்கே இந்தச் சண்டானன் என் சிநேகிதனுக்குத் திராகம் செய்து பழையர் ஆட்களிடம் பிடித்துக் கொடுத்துவிடப் பார்த்தான். அது முடியவில்லை....”

“முடியவில்லையா? அப்படியானால் அந்த ஒற்றன் தப்பித்துக் கொண்டு விட்டானா?” என்று வானதியும் குத்தவையும் ஒரே குரலில் ஆர்வத்துடன் கேட்டார்கள். இதைத் தெரிந்து கொள்ளத்தானே அவர்கள் இந்தப் பாதா என் சிறைக்குள்ளே வந்தது.

“ஆம், அம்மணி! என் நண்பன் தப்பித்துக் கொண்டு போய் விட்டான். பூங்குழலி அவனை இரவில் படகில் ஏற்றிக் கொண்டு கடலில் இவங்கைத் தீவுக்குச் சென்று விட்டானாம்! தேடிப் போனவர்கள் ஏமாந்தார்கள். இந்தப் பாதாலும் ஏமாந்தான்!”

பேண்மணிகள் இருவரும் ஒரு வரை யொருவர் பார்த்துக் கொண்டார்கள். அவர்களுடைய உள்ளத்திக்குள்ளும் மிழ்ச்சியை அவர்களுடைய முகமலர்கள் வெளியிட்டன.

குத்தவ சேத்தன் அழைப்புப் பார்த்து. “அப்பேனா! ஒற்றன் ஒருவன் தப்பித்துக் கொண்டது பற்றி நீ இவ்வளவு சந்தோஷப்படுகிறாயா? உன்னைச் சிறையில் வைத்திருப்பது சரிதான்!” என்றான்.

“தாயே! அந்தக் குற்றத்துக்காக என்னைச் சிறையில் போடுவது சரி யானால், உங்கள் இருவரையும் உடனடிக்குப் பக்கத்து அறையில் போட வேண்டுமே!” என்றான்.

பெண்மணிகள் இருவரும் நகைத் தார்கள். இருவரையும் அந்தப் பாதாளச் சிறையில், சேத்தன் அழுதனா டைய பாட்டு எவ்வளவு விசித்திரமா யிருந்ததோ, அப்படி அவர்களுடைய சிரிப்பும் அபூர்வமாக ஒலித்தது.

“நீ வெகு கெட்டிக்காரன், மிகப் பொல்லாதவன். உன்னை இங்கே வைத்திருந்தால் நீ பாட்டுப் பாடியே இங்கே யுள்ள மற்றவர்களையும் கெடுத்து விடுவாய். கோட்டைத் தலைவரிடம் சொல்லி உன்னை விடுதலை செய்யப் பண்ணிவிட்டு மறு காரியம் பார்க்க வேண்டும்” என்றான் குத்தன்.

“தாயே! அப்படிச் செய்ய வேண்டாம்! அடுத்த அறையில் ஒரு மனிதன் இருக்கிறான். அவன் என்னிடம் தினம்

நாறு தடவை ‘நீ எனக்கு ஒரு பாட்டுச் சொல்லிக் கொடு! சொல்லிக் கொடுத்தால், பாண்டிய குலத்து மணி மகுடமும் மாடையும் இவங்கையில் எங்கே ஒலித்து வைத்திருக்கிறேன் என்று தெரிவிக்கிறேன்’ என்பதாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறான். அந்த இரகசியத்தை நான் தெரிந்து கொள்ளும் வரையில் இங்கேயே விட்டு வைக்கச் சொல்லுவார்கள்!” என்றான் சேத்தன் அழுதன்.

“பாவம்! அந்த மாதிரி உனக்கும் பைத்தியம் பிடிக்கும் வரையில் இங்கேயே இருப்பேன் என்றிருக்கிறாயா? அப்புறம் உன் தாயார் வானியம்மையின் கதி என்ன?” என்று கூறி விட்டு இளையபிராட்டி அங்கிருந்து புறப்பட, மற்றவர்களும் சென்றார்கள்.

அரை நாழிகை நேரத்துக்கெல்லாம் சில சேவகர்கள் வந்து சேத்தன் அழுதனைப் பாதாளச் சிறையிலிருந்து விடுதலை செய்து தஞ்சைக் கோட்டை வாசலில் கொண்டு போய் விட்டார்கள்.

இருபத்தமூன்றாம் அத்தியாயம்

நந்தினியின் நிருபம்

அன்று மாலை நந்தினி மதா மண்டபத்தில் ஹம்ஸ தானிகா மஞ்சத்தில் அமர்ந்து நிருபம் ஒன்று எழுதிக் கொண்டிருந்தாள். சில வரிகள்தான் எழுதினாள். எழுதும்போது சில சமயம் கழற் கூற்றில் இளங்கொடி நடுங்குவதுபோல் அவள் உடம்பு நடுங்கிற்று. அடிக்கடி நெடுமூச்சு விட்டாள். அந்தக் குளிர்ந்த வேளையில் பக்கத்தில் தாதிப் பெண் நின்று மயில் விசிறியால் விசிறிக் கொண்டிருந்தும் அவளுடைய பனியிரு நெற்றியில் முத்து முத்தாக வியர்வை துளித்திருந்தது. அவள் எழுதிய நிருபமாவது :-

“அனைய குமார! தயங்கித் தயங்கி, பயந்து, பயந்து, இந்த நிருபம் எழுதத் துணிந்தேன். இரகசியத்தின் நிலைமையைப் பற்றிப் பலவிதமான செய்திகள் காதில் விழுவின்றன. தாங்கள் எதையும் கவனிப்பதில்லை. நோயினால் மெலிதிருக்கும் தங்கள் தந்தை பல முறை சொய்வி அனுப்பியும் தாங்கள் தஞ்சைக்கு வரவில்லை. இதற்குக் காரணம் என்னதானோ என்ற எண்ணம் என்னை வளர்க்கிறது. தங்களை ஒரு முறை சந்தித்தால் எல்லாக்

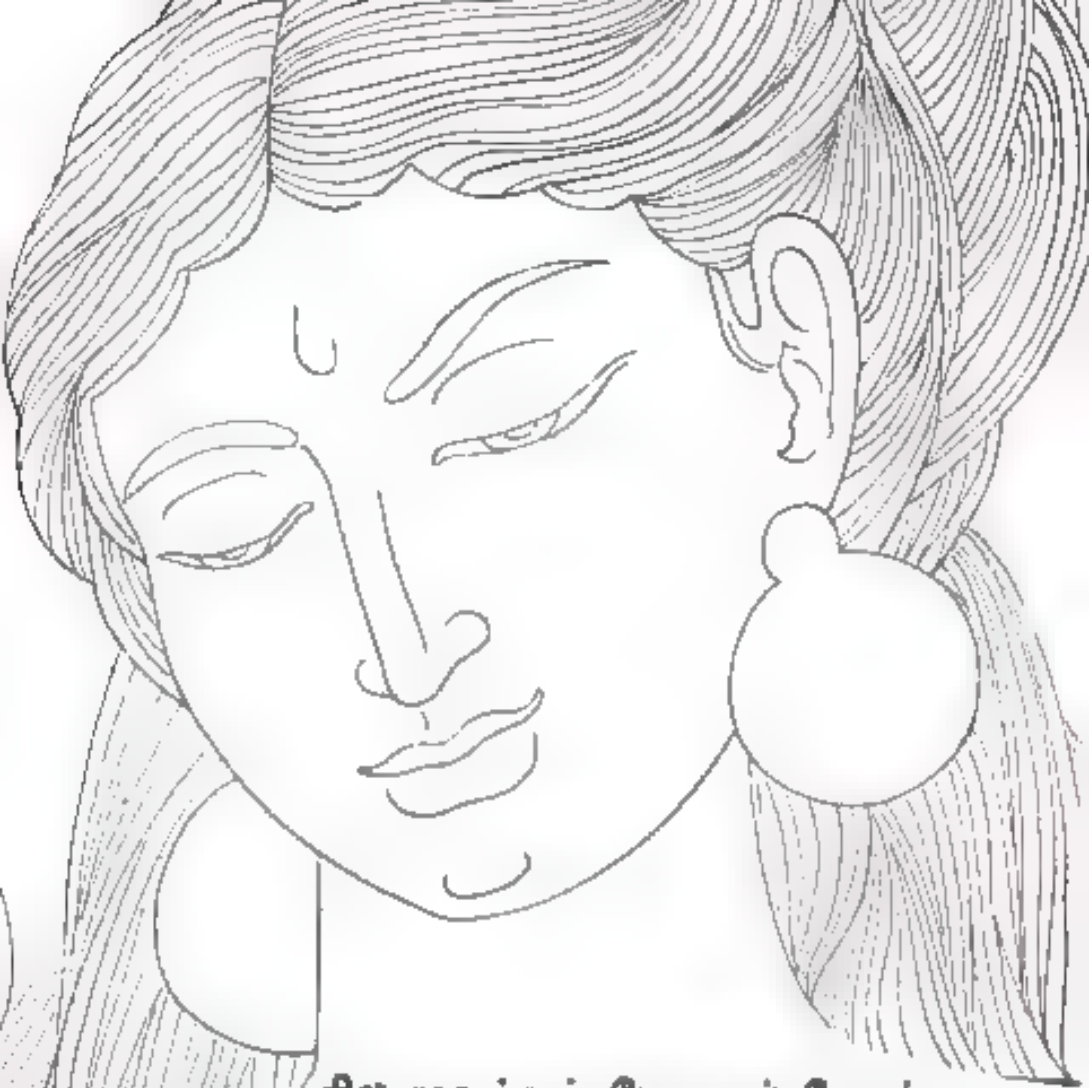
சந்தேகங்களையும் போக்கி விடுவேன். அதற்குத் திருவுளம் இரங்குவிடுவா? தஞ்சைக்கு வர விருப்பமில்லா விட்டால், கடம்பூர் சம்பவமையர் மாணிகையில் சந்திக்கலாம். நான் இன்று தங்கள் பாட்டியின் ஸ்தானத்தில் இருக்கிறேன். நான் சந்தித்துப் பேசுவதில் என்ன கூட்சேபம் இருக்க முடியும்? இதைக் கொண்டு வரும் வீர இளவரசர், சம்பவமையர் குமாரமரத் தாங்கள் பூரணமாக நம்பி அவிடம் எந்தச் செய்தியும் சொல்லிச் சூழப்பலாம். - இங்ஙனம், துரதிரகூடத்துடன் கூடப் பிறந்த அபாக்கியவதி நந்தினி.”

உண்மையிலேயே தயங்கித் தயங்கி, யோசித்து யோசித்து, மேற்கூறிய நிருபத்தை எழுதிய பிறகு, விசிறிக் கொண்டிருந்த தாதிப் பெண்ணைப் பார்த்து, “போடி! போய்க் கடம்பூர் இளவரசரை உடனே அழைத்து வா!” என்றான் நந்தினி.

தாதி சென்று கந்தமாறன் அழைத்து வந்து விட்டு விட்டுச் சற்று விலகிப் போய் நின்றான்.

கந்தமாறனின் கண்கள் நந்தினியை ஏறிட்டுப் பார்ப்பதற்குக் கூசின.

சில முகங்கள் பேசாமல் பேசும்...
பேசுவது அன்பும் அழகும்...
காவியத்தையே அதில் காணலாம்.

டி.எஸ்.ஆர். & கோ.

மதராஸ்-16.
கும்பகோணம்.

எங்கேயோ தோட்டத்தைப் பார்த்த
வண்ணம் கந்தமாறன் நின்றுன்.

"ஐயா! உட்காருங்கள்!" என்று
கூறிய நத்தினியின் குரல் நடுக்கம்
கந்தமாறனை அவளுடைய முகத்தை
உற்றுப் பார்க்கும்படி செய்தது.

நத்தினி தோடாந்து, "குத்தவை
தேவியைப் பார்த்த கண்களிலும் என்
னைப் பார்க்க முடியாமலிருப்பதில்
வியப்பில்லை!" என்று கூறிய புன்
னை புரிந்தான்.

அந்தச் சொற்கள் கந்தமாறனுடைய
நெஞ்சைப் பிளந்தன. அவளுடைய
புன்னகையோ அவனுடைய தலையைக்
கிறுகிறுக்கச் செய்தது.

தட்டுத் தடுமாறி, "ஆபீரம் குத்த
வைகள் ஒரு நத்தினி தேவிக்கு இளை
யாகமாட்டார்கள்!" என்றான்.

"ஆபீரம், இளைப்பிராட்டி விரலை
அமைத்ததால் வானுவதன் சொன்று
இந்திரனுடைய சிம்மாசனத்தைக்
கொண்டு வந்து விடுவீர்கள். நான்
வகுத்தி வேண்டிக் கொண்டால், உட்
கார்க்குட மாட்டீர்கள்!"

கந்தமாறன் உடனே எதிரிவிருத்த
மேலையில் உட்கார்ந்து, "தாங்கள்
பணித்தால் பிரம்மலோகம் என்று
பிரம்மாவின் தலையைக் கொய்து
கொண்டு வருவேன்!" என்றான்.

நத்தினி நடுநடுங்கினாள். கந்தமாற
னைப் பாராமல் வேறு பக்கம் பார்த்துக்
கொண்டு, "பரமசிவன் கொய்தது
போகப் பிரம்மாவுக்கு மிச்சம் நானு
தலையன் இருக்கின்றன. தாங்கள் இன்
னென்றைக் கொய்தாலும் பிரம்மா
பிழைத்துப் போவார்!" என்றான்.

"தேவி! வேறு எது வேண்டுமானாலு
மும் சொல்லுங்கள். ஆனால் குத்தவை
தேவியைப் பற்றி மட்டும் என்னைடம்
புகுந்து சொல்வோம். சிநேகிதத்
து ரோ வொ ண வந்தியத்தெவனுக்கு
அவன் பரிந்து பேசியதை நினைத்தால்
என்னுடைய இரத்தம் கொடுக்கிறது!"
என்றான் கந்தமாறன்.

"ஆனாலும் இன்று காலையில் தங்க
ளுடைய கற்பனா சக்தி அபாரமாயிருந்
தது என்னவோ உண்மைதான்! தங்க
ளுக்கும் தங்கள் தன்பனுக்கும் நடந்த
துவந்த புத்தம் பற்றி எவ்வளவு கற்பனை
வாகப் பேசுவீர்கள்?" என்று நத்தினி
கூறிய வார்த்தைகள் கந்தமாறனுக்குச்
சிறிது வெட்கத்தை உண்டாக்கின.

"அவசைச் சந்தித்தது எப்படி என்
பதற்கு ஏதாவது செய்ய வேண்டும்
அல்லவா? அதனால் சொன்னேன்.
அவன் என்னை முதலில் குத்தியது
என்னமோ உண்மைதானே!" என்றான்.

"ஐயா! அன்று நடத்ததைப்பெல்லாம்
தாங்கள் மறுபடியும் ஒரு நடவடி
கையாகப்படுத்திக் கொண்டு பாப்பது
நல்லதல்லவா?" என்றான் நத்தினி.

"தாங்கள் கூட என் வார்த்தையைச்
சத்தென்கிறீர்களா, என்ன?"

"சத்தென்க வில்லை. ஆபீரம்
தாங்கள் சில விஷயங்களை மறந்து
விட்டிருக்கிறீர்கள். வந்தியத்தெவனை
என்றைக்காவது ஒரு நாள் மறைப்
படுத்திக் கொண்டு வருவார்கள். அப்
போது தாங்கள் அவன் மீது சாட்டும்
குற்றம் உண்மையென்று ருக்வாக
வேண்டும் அல்லவா?"

"அதில் எனக்கு ஒன்றும் சிரத்தை
இல்லை. அவனை இன்னமும் மன்னித்து
விடவே விரும்புகிறேன்."

"தங்களுடைய பெருந்தன்மையைப்
பாராட்டுகிறேன். ஆபீரம் நமக்குள்
உண்மையை நிச்சயம் செய்து கொள்
வது நல்லது. அன்றிரவு நடத்ததை
பெய்லாம் மீண்டும் ஒரு முறை
ஞாபகப்படுத்திக் கொண்டு பாருங்கள்.
நிலவறையின் வழியாகத் தாங்கள்
வந்தபோது பழுவேட்டையைவரையும்
என்றோடும் வழியில் சந்தித்தீர்கள்.
தங்களுக்கு அது நினைவிருக்கிறதா?"

"நன்றாய் நினைவிருக்கிறது. என்
உடம்பில் உயிர் உள்ள வரையில் அதை
நான் மறக்க முடியாது."

"அப்போது தாங்கள் என்ன
சொன்னீர்கள் என்பதும் நினைவிருக்
கிறதல்லவா?"

"என்ன சொன்னேன் என்பது
நினைவில்லை. தங்களைப் பார்த்த போது
மெய்மறந்து போனேன்."

"ஆனால் தாங்கள் சொன்னது
எனக்கு நன்றாய் நினைவிருக்கிறது.
'ஐயா! தங்கள் சூமாரியின் அழகைப்
பற்றி நான் எவ்வளவோ கேள்விப்
பட்டதுண்டு. ஆனால் அதெல்லாம்
உண்மைக்கு உறையிடக் காணாது!"
என்று சொன்னீர்கள்!...."

"ஐயையோ! அப்படியா சொன்
னேன்? - அதனால்தான் அவர் நமம்
அப்படிச் சிவந்ததாக்கும்! இப்போது
கூட அவருக்கு என்னைக் கண்டால் அவ்
வளவாகப் பிடிக்கவில்லை...."

நத்தினி சிரித்துவிட்டு, "உங்களை அவ
ருக்குப் பிடிக்காவிட்டால் பாதகமில்லை;
உங்களுக்கு அவரைப் பிடித்திருக்கிறதல்
லவா? அதுவே போதும்!" என்றான்.

"தேவி! உண்மையைச் சொல்
கிறேன். தங்களைத் தம் மறைப்பதில்
பயன் என்ன? எனக்கும் அவரைப்
பிடிக்கவில்லை" என்றான் கந்தமாறன்.

"அதனாலும் பாதகமில்லை! எனக்கு
அவரைப் பிடித்திருக்கிறது; அதுவே

போதும்! இப்படிப்பட்ட கணவனைப் பெறுவதற்கு நான் எவ்வளவு தலம் செல்தேரே?" என்று.

இதைக் கேட்டுக் கத்தமாதல் உன்னம் குழம்பிற்று. ஒன்றும் சொல்லத் தெரியாமல் கம்மா இருந்தான்.

"அது போனால் போகட்டும்; நில வறையில் எங்களைப் பார்த்த பிறகு என்ன செய்தீர்கள்?" என்று தந்தினி கேட்டாள்.

"நிலர்த்தி பிடித்து வந்த காவலன் வழி சாட்டிக் கொண்டு சென்றான். நான் தங்கள் தீண்டாக்கையே கடச் சென்றேன். இரகசிய மதின உவரைத் திறந்து விட்டுக் காவலன் தகர்ந்து கொண்டான். நான் அதில் துழைத் தேன். உடனே முதுகில் யாரோ குத்தி லார்கள். அல்லவதுதான் நீண்டிருக் கிறது. வந்தியத்தேவன் தான் அங்கு வருவேன் என்பதை எப்படியோ தெரிந்து கொண்டு வெளியில் காத்திருத்திருக்க வேண்டும்...."

"இக்கே, ஐயா! தங்கள் ஊகம் மிகத் தவறானது. வெளியில் அவர் காத்திருக்கவே இக்கே."

"தாங்கள்கூட அவன் கட்சியில் சேர்ந்து விட்டார்களா?"

"நான் ஏன் அவன் கட்சியில் சேர வேண்டும்? எனக்கு என்ன லாபம்? அல்லது அவனுக்குத்தான் என்ன லாபம்? இப்படித்தான் நடந்திருக்க வேண்டும் என்று எனக்கு இப்போது திச்சையாய்த் தெரிகிறது."

"சொல்லுங்கள், தேவி! எப்படி யென்று சொல்லுங்கள்!"

"வந்தியத்தேவன் வெளியே காத்திருக்கவில்லை!...."

"பின்னே யார் காத்திருத்தார்கள்?"

"வேறு யாரும் இக்கே; வந்தியத் தேவன் வெளியில் காத்திருக்கவில்லை யென்றுதானே சொன்னேன்? அவன் அந்தப் போக்கிஷ நிலவறைக்குள் நேயேதான் காத்திருத்திருக்கிறான்!"

"என்ன? என்ன? அது எப்படிச் சாத்தியமாக முடியும், தேவி!"

"அவன் அன்று திடீரென்று மாய மாய் மறைந்து விட்டான். எப்படி மறைந்திருப்பான்? நீக்கனே யோசித்துப் பாருங்கள்! எப்படியோ அவன் போக்கிஷ நிலவறைக்குள் புகுத்து அவ்விடத்து இரகசியங்களை யெல்லாம் அறிந்து கொண்டான். பின்னர், உங்களைப் பின்தொடர்ந்து வந்திருக்கிறான். கதையைத் திறந்ததும் தங்களைப் பின்னாலிருந்து குத்தித் தள்ளி விட்டுத் தானும் வெளியேறியிருக்கிறான். அப்பறம் ஒரு வேளை அவன் மனச்சாட்சியே அவனை உறுத்தியிருக்க

லாம். தங்களை அந்த ஊமையின் விட்டில் கொண்டு போய்ப் போட்டு விட்டுப் போயிருக்கிறான்!...."

"தேவி! தாங்கள் சொல்கிறபடி தான் நடந்திருக்க வேண்டும்; சத்தேச மிக்கே. இத்தனை நாளும் இது என் பத்திற்கும் எட்டவில்லை; மதறவர்க ளுக்கும் புரப்படவில்லை! இத்தச்சோழ தாட்டிலேயே மதி நுட்பம் அதிகம் உள்ளவர் யார் என்று கேட்டால், தாங்கள்தான் என்று நான் சொல்லு வேன். இந்த உலகத்தில் அறிவு படைத்தவர்கள் உண்டு; அழகு படைத் தவர்கள் உண்டு. இரண்டும் சேரத் துன்னவர்களைப் பிரம்ம குருஷியில் காண்பது அபூர்வம். தங்கவிடத்தான் அழகு. அறிவு இரண்டும் பொருத்தி

யிருக்கக் காண்கிறேன்!" என்று பர வசமாகக் கூறினான் கந்தமாதல்.

"ஐயா! தாங்கள் இப்போது சொன்னது மனப்பூர்வமாகக் கூறின வார்த்தையா? அல்லது உலகத்தில் விட புருஷர்கள் பர ஸ்திரீகளிடம் சொல்லும் முகந்துதியா?"

"முகந்துதியல்ல; சத்தியமாக என் மனத்தில் இருப்பதையே சொன்னேன்."

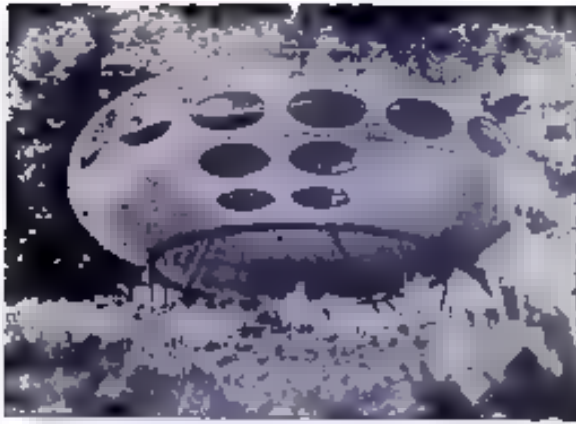
"அப்படியானால், எங்களைப் பூரண மாக நம்புவிர்களா? நம்பி எனக்காக ஓர் உதவி செய்விர்களா?"

"என்னால் முடிவிற காரியம் எதுகா விருத்தாலும் அதைச் செயல்பச் சித்தமா விருக்கிறேன்."

"எனக்காகத் தாங்கள் காஞ்சிக்குப் போக வேண்டும்."

"காஞ்சிக்குப் போகச் சொன்னாலும் போகிறேன்."

"அல்லவது தூரம் போகவேண்டிய திக்கே. காஞ்சியில் உள்ள இளவரசர் ஆதித்த கரிகாலருக்கு ஒரு நிருபம்

இது என்ன? விண்வெளியில் உலக வேதா முடி உலகிலிருந்து இறங்குவதற்குப் பயன்படும் திட்டம்? (தேவதாசன் 44வது பக்கம்)

கொடுப்பேன். அதை அவசியம் சேர்ப்பிக்க வேண்டும். சேர்ப்பித்துவிட்டு அவரைத் தங்கள் கடம்பூர் அரசு மனங்கு விடுத்தாவிடாக அழைக்க வேண்டும்...."

"தேவி! இது என்ன வார்த்தை சொல்வினீர்கள்? தங்கள் கணவரும், என் தந்தையும், மற்றும் பல சோழ நாட்டுப் பிரமுகர்களும் இராஜ்யத்தைப் பற்றிச் செய்து வரும் ஏற்பாடு தங்களுக்குத் தெரியுமா?"

"நம்முட்த தெரியும். அதைவிட இன்னும் சில செய்திகளும் தெரியும். ஐயா! தங்கள் குடும்பமும் என் குடும்பமும் மற்றும் பல பெரிய குடும்பங்களும் பெரும் அபாயத்தில் காசனில் நின்று வருகின்றன. அதற்குக் காரணம் யார் தெரியுமா?"

"சொல்லுங்கள், தேவி!"

"இன்று மத்தியானம் இங்கு விருத்தானியாக வந்திருந்தானே அந்தப் பாதகொன்!"

"ஐயையோ! இவையிரட்டியையா சொல்வினீர்கள்?"

"அந்த ஞாயிற் பாய்மைத்தான் சொல்வினேன். பாய்பின் வாக் பாய்பு அறியும். குந்தவையின் குழ்ச்சி இந்தத்தெரிவிக்குத்தான் தெரியும். உம் முடைய நெடுதென் வந்தியத்தேவன் அவன் இவ்வகைக்கு அனுப்பியிருக்கிறான். எதற்காகத் தெரியுமா? ஸ்திரீகை கொண்டு வருவதற்கு என்பது பெரும் பொய்! கந்தரசோழர் பிழைக்க வேண்டுமே என்று அவன் தவித்துக் கொண்டிருக்கவில்லை. அவருக்குப் பிறகு மதுராத்தகரும் பட்டத்துக்கு வரக்கூடாது; ஆதித்த கங்காளரும் பட்டத்துக்கு வரக்கூடாது. அவ

ருடைய அருமைத் தம்பி அருள்மொழி வர்மன் வரவேண்டும் என்பது அவன் எண்ணம். அருள்மொழி வர்மன் பட்டத்துக்கு வந்தால் இவன் இன்பம் பாய் ஆட்டி வைக்கலாம். அப்பறம் சோழ சாம்ராஜ்யத்தின் சக்கரவர்த்தினி குந்தவை தேவிதான்; சக்கரவர்த்தி யார் தெரியுமா? உங்கள் நெடுதென் வந்தியத்தேவன்!...."

"ஐயா! அப்படியா? இதை எப்படியாவது தடுத்தே தீர வேண்டும். என் தந்தையிடமும் பழுவேட்டரை யார் கவிடமும் உடனே சொல்லவேண்டும்..."

"அவர்களிடம் சொல்லிப் பவன் இல்லை. அவர்கள் நம்ப மாட்டார்கள். குந்தவையின்

தந்திரத்தை மாற்றுத் தந்திரத்தால் வெல்ல வேண்டும். நீர் உதவி செய்ய தாக்க வேல்லாம்!"

"உட்டாவிடுங்கள், தேவி!"

"இதோ இந்த ஓசையைச் சர்வ ஐயக் கிரகதலாகக் கொண்டு போய்க் காஞ்சி வில் ஆதித்த கங்காளிடம் கொடுக்க வேண்டும். கொடுப்பீர்களா?" என்று சொல்லிக் கொண்டே ஓசைக் கருவியும் அதைப் போட வேண்டிய குழியும் நீட்டினான். மொக வெறியில் மூழ்கிப் போயிருந்த கந்தமாறன் ஓசைக் கருவியும் குழியும் காங்கிக் கொள்வதற்குப் பதிலாக தந்தியின் கரத்தைப் பிடித்துக் கொண்டு, "தங்களுக்குக் காக எது வேண்டுமானாலும் செய்கிறேன்!" என்று உளறினான்.

அச்சமயம் சடசடவென்று ஒரு கத்தம் சேட்டது. பழுவேட்டரையர் அரண்மனையிலிருந்து வதா மண்டபத்துக்கு வரும் பாதையின் விளக்கு வந்து கொண்டிருந்தார். நிடரென்று எதிர்பாராமல் வந்தவரைக் கண்டு, தாழிப் பெண் திடுக்கிட்டு விலகி நின்றான். அங்கே மண்டபத்தின் கிட்டத்திலிருந்து தொங்கி ஆடிய ஒரு முக்கோணத்தில் பெரிய கிளி ஒன்று சும்மியால் பிணைத்து வைக்கப்பட்டிருந்தது. வந்த வேகத்தில் பழுவேட்டரையர் தம்மை அறியாமல் அந்தக் கிளியைக் கையினால் பற்றினார். அவருடைய மனத்திலிருந்து வேகம் அவருடைய கையில் வறியாகப் பாய்ந்தது. கிளியின் இறகுகள் சடசட வென்று அடித்துக் கொண்டன. பழுவேட்டரையரின் கோரோமான பிடியைத் தாங்க முடியாமல் கிளி 'திதீ' 'சிட்டது'!

(தொடரும்)

அதிபொலிவாசியிருந்து ஸ்ரீ சுவ. து. தந்தாஸன் எழுதிய கருத்திருந்தும் அவர் அனுப்பி வைத்த 'தருஷன்' (உமேஸ்) என்ற அமெரிக்கப் பத்திரிகை ஒத்திருந்ததும் என பத்திரிகை சீர்திருத்தரும், மக்கள் நினைவுப்பிழைக்கும் கவனிப்புக்கு தகுந்தது. பத்திரிகையிலிருந்து ஸ்ரீ து. என். பண்டிதரவம்.

அமெரிக்காவின் அபிப்போர்
விவா பத்திரிகை கவாமி ரங்க நாதரத்தா பத்து நாட்கள் தங்கி இருந்து பன தாரகாவின் பொத்தம் பதினெழு சொற்பொழிவுகள் திகழ்ந்திருந்தன. "இருபதாம் நூற்றாண்டின் விழாவுடன் சென்னை தனிக் ஆய்வினை கூறுவது", "கடவுள் பற்று நமது பனி நன ஒத்ததாம்", "இதெவ்வாறு உம் பிரதாயமும் சமூக மாறுதல் அமையும்", "கடவுள் இறந்து விட்டான்" என்பன போன்ற தலைப்

புத்தகங்கள் அவர் ஆதரவு உரைகளில் மேல் பரணமான அமெரிக்கர்கள் கருவிருத்தார்கள். சாதாரணமாக இது போன்ற சொற்பொழிவுக்குப் பிறகு கடின கட்டத்தை விட கவாமிஜியின் அருளுரைகள் மேல் ஓர் ஓர் கட்டம் மிக அதிகம். அதோடு இந்து பத்திரிகை அவர் இருந்த நாட்களில் விடாமல் நன்றி செய்து கொண்டிருந்தது என்பதையும் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். எங்கள் சொற்பொழிவுகளின் பொதுமக்கள் மேலு கவனமாகக் கேட்டார்கள் கவா

மிஜி டெலிவ் கொண்டிருக்கையிலேயே மேல் குடித்த பிறகு தொடர்ந்து சென்னை-பதினாறு திகழ்ச்சியின்போதே தங்குபட எழுந்து சென்னை போகவில்லை. இவ் சொற்பொழிவுக்குப் பிறகும் பலர் ஆர்வத்தோடு அவரிடம் சென்னை செட்டு ஒரு மணி நேரத்திற்கு மேல் அவரைத் தாமதிக்க வைத்தனர்.

காழ்ச்சியின் குறிக்கோளையும் அர்த்தத்தையும் இழந்து விட்டுப் பலர் பரிதாபிக்கின்றனர். ஆய்வினைகளின்மீதும் இவையுணர்ச்சியும் மட்டுமே இவற்றைத் திறம்பட அடைவதற்குரிய சாதனங்கள் என்று கவாமிஜி அறிவுறுத்தினார். உயிரினங்களின் நோற்றலும் வளர்ச்சியும் மனித உருவியே முழுமையும் நோற்றியின் எல்லைகளையும் அடைந்திருப்பதால் இனி வளர்ச்சி என்பது ஆர்வத்தின் துறையில்தான் ஏற்பட முடியும் என்றார்.

அவர் எங்கு சொற்பொழிவாற்றினதும் சரி, விசுவ ஸ்தானமும் கருத்தாமுமும் தெரியும் பின் சரணமான பேச்சும், அதில் தொனித்த உண்மையும் நம்பிக்கையும் எவ்வாறாயும் அவர்தான்.

உடலாசை செனிக்கைகள், படபடப்பு, மனச்சோர்வு மிகுதிவாக உங்கள் இவற்றை எழும் குழலில் மனிதன் குறிக்கோளின் திறமையினைத் தங்குத்தானே இழந்து கொண்டிருக்கிறார். அவர் தங்குத்தானே திரும்பிப் பிற உதவிக் கூடியது திரும்பினே என்றார் கவாமி.

சொற்பொழிவுகள் இவ்வாறாயே தனிப்பட்ட முறையில் பலருடைய அளவளாவினார் கவாமிஜி. கட்டாக்கப்போட்டு பங்குதான் எழுகதில் உண்மை இருக்காவிட்டும், விதந்தையப் பாதிக்காமலும், இவ்வுமில் பங்கேற்று அளவளவிகளில் எழுப்பும்சொற்கும் கவாமிஜிதான் எத்தித்து உரையாடினார், எவ்வாறுமே வேதாந்திகளாக உடனடியாக மாற்றியிடப் போவதில்லை தான். என்றாலும் அந்நேரம் ஒரு புதிய கருத்தை உணர்ந்து அதில் அக்கறையும் காட்டினார்கள். இப்படியும் பல உண்மைகள் புரிந்து கொண்டு உதவனமும் கவாமிஜியின் கவாமிஜியும் வரவேற்று எத்திதார்.

பொறை தரும் மருத்துவனுக்கு அமெரிக்க இவ்வாறு பலர் அளவளாவியதை உண்டு கருத்தினார் கவாமிஜி. ஆய்வினை வளர்ச்சிக்கு இது ஒருபோதும் உதவாது. மாறாக அதனை ஒடுக்கச் செய்யவே உதவும். உண்மை வான மதம் உண்மைத் திருத்தும். அது முன் வராமல் கழிவாக வரவேண்டும். கொடுக்கப் பக்கமாக அவன் என்றார் கவாமிஜி.

கவாமிஜி என்பதன் பொருள் என்ன என்று அவரிடம் கேட்டபோது அவர் கூறினார்: "கவாமி என்றால் எழும்புடன் என்று அர்த்தம். தங்குத்தானே அது சரி ஆகும் எழும்புடன் பிறரை அன்பு!"

ராமாயணம்

ராஜாஜி

8. தாடகை

அன்றிரவு சரஃ ததிகளையில் மூலிவரும் ராஜகுமாரர்களும் தலையிலுள் படுத்துத் தூங்கினார்கள். இரும்பு தற்குழை இரண்டு மத்திரங்களை விகலாமித்திரப் படுத்தித்தான். 'பகம்' 'அதிபகம்' என்ற இரண்டு ரகசிய மந்திரங்களை உபதேசம் செய்துவிட்டு, "இந்த மத்திரங்களை ஜபித்தவன் எத்தத் தீங்கும் அண்டாது" என்று சொல்லி ராஜகுமாரர்களை ஆடு விடுத்தான்.

அடுத்த நாள் காலை எழுந்து புறம் பட்டுப் போய் அங்க தேசத்தில் கா மா ரி ர ம த் தை அடைந்தார்கள். அங்கே தமம் செய்து கொண்டிருந்த ரிஷிகளுக்கு ராம கஷ்யபைசலை அறிமுகம் செய்துவிட்டுக் கா மா ரி ர ம த் தை வயச் சொன்னார் :

"இதுதான் சங்கர பசுவான் நீண்ட காலம் தவம் செய்த இடம். மதிவற்ற மஃபதல் சங்கரன் பெயர் மானம் விட்டு, பசுவானுடைய சோபத்துக்கு ஆளாகி இந்த இடத்தில் வீசி உபபட்டான். அதனால் இந்த இடம் கா மா ரி ர ம த் என்று பெயர் அடைந்தது."

அவ்று இரவு கா மா ரி ர ம த் தை விட குடைய அதிக்களாக மூல்கெரும் ராஜகுமாரர்களும் தங்கினார்கள்.

காலை நத்திய கர்மச்சலை படித்து விட்டுப் புறம்பட்டார்கள். கச்சைக் கைரைய அடைந்ததும் அவ்விடத்திலுள்ள ரிஷிகள் அவசத்துத் தத்த ஓர் ஒடத்தில் ஏறிக்கொண்டு கங்கையைத் தாண்டிச் சென்றார்கள்.

ஆற்றின் நடுவில் ஓடும் செல்லும் போது ஒருவிதப் பெருகு சத்தம்

கேட்டு ராஜகுமாரர்கள், "அது என்ன?" என்று கேட்டார்கள். "அது சரஃ ததிராவது கங்கையில் பாய்ந்து செலுத்திலும் உண்டாகும் ஒசை" என்று விளக்கினார். அவ்விடத்தில் ராஜகுமாரர்கள் இரு புண்ணிய நதி களையும் தியாவித்து வணக்கம் செய்து திரைகள். பரம்பொருளைத் தியானிக்க ஆறம் மஃபதல் மரமும் மேகமும் பயன்படும்; எத்தப் பொருளும் பயன்படும். ஆயினும் தகையுறை தகையுறை யாக மக்கள் பத்தி செய்துதின நதியும், மூர்த்தியும், கோயிலும், குளமும் நம்முடைய உள்ளத்தை எளிதில் உடவுள் வழியில் செவ்வச் செய்யும்.

கங்கையைத் தாண்டி நடந்து சென்றார்கள். வழி ஒரு பரங்கரமான காட்டுக்குள் சென்றது. மரங்களும் புதர்களும் அடர்ந்து மூழைந்து போய்கே மிகக் கஷ்டமாக இருந்தது. துஷ்ட மிருகங்களின் சத்தம் பயங்கரமாக இருந்தது.

ராம கஷ்யபைசலைக்கு முன்வீர சொன்னார் : "இதிலே தாடகை வனம். இப்பொழுது பயங்கரக் காடாக இருக்கும் இந்த இடம், பூர்வத்தில் மிகச் செழிப்பும் செவ்வுறும் நிலைந்த தேசமாக இருந்தது. ஒரு காலத்தில் இடம் விருத்திராகரணக் கொன்று பரம்மஹத்தி தோஷம் அடைந்தான். அதனால் தகையுறையில் மிக வருந்தினான். தேவராஜாடிய இந்திரனுடைய பாபத்தைப் போக தேவர்கள் எவ்வாரும் சேர்ந்து மிகவும் சிரமப்பட்டார்கள். புண்ணிய நதிகளிலிருந்து பெரிய பாத்திரங்களில் ஐயம் கொண்டு வந்து அவனை வந்தாவம் செய்கிறது மத்திரங்களினால் பரிசுத்தப் படுத்தினார்கள். அந்த வந்தாவ நீரிலும் அவன் இடம் தங்கியிருந்த பாக கழுமப்பட்டுப் பூமியில் சேர்ந்ததும் பூமியில் சக்தியாக அது ஐரணிக்கப்பட்டு கா மா ரி ர ம த் தைப் பிரதேசம் மிகச் செழிப் படைந்தது.

"எத்தகைய அழுதிப் போன, மூடித்துப் போன பொருளும் - பிரேதம், துர்க்கத்த மயம் உள்பட - பூமியில் புதைத்து விட்டால் பண்ணுரு மண்ணிலிப் போய்ப் பயன்பட்டு விடுவிறது. அதுவே புத்தும் செடியும் மூலும் கிழங்கும் அயிருதமும் போன்ற உணவுமாகிறது. இதுவே பூதகவியின் அருட் சக்தி.

“கேளு லாகும் வகரயில் இங்கே
 துறக்கன் கமகாக இருந்தாரான்.
 பிறகு கத்தன் என்றெ வகரயைடய
 மயிலிவான தாடகையும் அவர் மகன்
 மாரீசனும் இத்தத் தேசத்தை நோசம்
 சேய்பு நோர வகமாக்கி விட்டார்கள்.
 அவர்கள் இன்னும் இத்த வகத்தில்
 இருந்து கொண்டு வகிஞர்கள்.
 உனக்கு மக்களம்.”

“பதரத்தே!”—அநாகது “உனக்கு
 மக்களம்” என்று ராமாவணத்தில்
 அழகிபடி வரும். இது ஆரீவாத
 மொழி. பவும் அவ்வது துக்கம் தரக்
 கூடிய விஷயத்தைச் சொல்லும்போது
 அன்புடன் இவ்விதம் வாய்பு மொழி
 வயச் சேர்த்துச் சொல்வது மரபு.

“அந்தத் தாடகைக்குப் பதரது
 இங்கே யாரும் வருவதில்லை. அவன்
 ஆரீரம் பாது பவும் கொண்டவன்.
 அவனாடைய உபத்திரவத்தைப்
 போக்கவே உன்னை நகழ்த்து
 வந்தேன். கிஷிகிதை அந்தரவு
 சேய்பும் இத்த அரக்க உனக்கும்
 கொல்லப்படுவான்” என்றார்.

தாடகையைப் பதரி விஷயமீது
 திரர் சொன்னதைக் கேட்ட ராமன்,
 “வகாமி! தாடகை வகது கத்திர்
 என்று சொன்னீர். வகரீகனைப் பதரி
 அவர்கள் இவ்வளவு தேச பவும்
 கொண்டவர்கள் என்று தான் கேள்விப்
 படவில்லையே? — வகரீகனக்குத் தேச
 பவும் ராஷ்டிரகிரிப் போல் இவ்வ
 என்று தான் இதுவரை என்ன விதி
 தேன். அதிலும் கத்திர் ஒருத்திக்கு என்
 வது இத்தகைய பவும் உண்டா
 வீற்று?” என்று கேட்டான்.

“தே கேட்டும் கேள்வி பொருத்த
 மானதே. இதற்குக் காரணம் பிதாமகர்
 கொடுத்த வரமாகும். கதேது என்ற
 வகன் இருந்தான். அவனுக்குச் சந்தா
 னம் உண்டாவாமல் தவிரிந்து பீரம்மா
 அவனுடைய தண்டத்தைவையும்
 தவத்தையும் கண்டு திருப்பியடைந்து

வரம் தந்தார். 'அழகான ஒரு பெண் குழந்தை உனக்கு உண்டாவாள். அவள் வளர்ந்து ஆயிரம் பாண்டுகளில் தேகப் பலம் அடைவாள். ஆனால், உனக்கு ஆண் சந்தானம் உண்டாகாது' என்று வரம் தந்தார்.

"அப்படியே அவனுக்கு ஒரு மகன் பிறந்தான். அவன் தான் தாடகன். மிகச் செந்தவியை ரூபவதியான அவளைச் சுந்தன் என்ற வகையுக்குக்

கொடுத்து விவாகமாயிற்று. அவர்களுக்கு மாரீசன் பிறந்தான்.

"ஒரு சமயம் அகஸ்தியருடைய கோபத்தினால் சாபம் அடைந்து சுந்தன் மரணம் அடைந்தான். இதனால் கந்தனுடைய மனைவி தாடகனையும் மகன் மாரீசனும் இருவரும் ரோஷம்கொண்டு அகஸ்தியரை எதிர்த்தார்கள். தேகப் பலத்தைக் கொண்டு எதிர்க்க வந்த அவர்களை அகஸ்திய முனிவர் சாபமிட்டார். அதன் பலனாக அவர்கள் நரமாயிசம் திங்களும் ராசசுப் பிராணிகளாகி விட்டார்கள். தாடகனின் அழகு நீர்ந்து போய்க் கோரமான ராசசு உருவமடைந்து விட்டான்.

"தாடகனையும் மாரீசனும் அகஸ்தியருடைய பிரதேசத்தில் இருக்கும் மக்களை அதுமுதற்கொண்டு இடைவிடாமல் இம்மித்து வருகிறார்கள். பெருமைக் கொல்லுவது சுத்திரிய தருமத்துக்கு விரோதம் என்று நீதவங்க வேண்டாம். இவனுடைய அக்கிரமங்களைப் பொறுக்க முடியாது. மிகக் குரமான அரக்கி. இத்தகைய யோனர அவர்கள் ஆணையிருந்தாலும் பெண்ணு மிருந்தாலும் தண்டிப்பது அரசர்களுடைய கடமை. அனைவருடைய ஷோமத்துக்காகக் காட்டு மிருகங்களைக் கொல்லுவது போல் இந்த அரக்கியைக் கொல்லுவது நியாயமேயாகும். ராஜ்யப் பாரம் வகித்தவர்களுக்கு இது கடமையாகிறது. அதர்மத்தைச் செய்த பலமானிட எதிரிகளுக்கும் இவ்வாறு மரணம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் நீ தவங்க வேண்டியதில்லை" என்றார்.

எல்லாத் தேசங்களிலும் பெண்ணைத் தண்டிக்க வேண்டி தேசிட்டாலும் மரண தண்டனை விதிக்கக்

கூடாது என்மிற பழைய வழக்கம் உண்டு. ஆனால், எந்தப் பொது விதிகும் விலக்குகள் இருந்தே நீரும். இவ்வாறியில் பொது தன்மை தான் பெறுது.

"குருவே, சண்டியில் எங்கள் தந்தை தாங்கள் சொல்லும்படி நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்று ஆணையிட்டிருக்கிறார். உங்களுடைய சொற்படி மக்கள் கேட்கும்படிக்கான இந்தத் தாடகனையைக் கொல்வேன்" என்று சொல்லிக் கோதண்டத்தை வளைத்து நான் ஏற்றித் தோள் வரை நானே இருந்து ஒளி எழுப்பியேன். அந்த ஒளி வளம் முழுதும் நீரம்பி. எட்டுத் திசைகளிலிருந்தும் எதிரொலி இமை பிற்று. வனத்திலுள்ள பிராணிகள் அனைத்தும் நடுங்கின.

தாடகன் இந்தச் சப்தத்தைக் கேட்டு யாருக்கு இவ்வளவு தைரியம் என்று திகைத்தான். பிறகு சப்தம் வந்த இடத்தைத் தேடி மகா கோபத் தோடு ராமன் மெல் பாய்ந்தான்.

முதலில் கை கால்களை வெட்டிவிட்டு அங்கறியைச் செய்தால் போதும் என்று ராமன் எண்ணி அவ்விதம் செயல்படார்ந்தான். ஆனால், தாடகனின் பாய்ச்சல் அதிகரித்தது. இங்குமங்கும் ஷூசரித்துக் கல்மாரி பொழிந்தான். ராமனும் வக்ஷணனும் அம்புகளைக் கொண்டு கல் மாரியைத் தடுத்து வந்தார்கள்.

புத்தம் நடந்து கொண்டே இருத்தது. "இவ்விதம் இது முடியாது. இரக்கம் காட்ட வேண்டாம்! மாலை யாகி விட்டது. இருட்டினபின் அரக்கியின் பலம் அதிகமாகப் பெருகும். தாமதம் வேண்டாம்" என்று முனிவர் எச்சரித்தார்.

அதன்மேல் அரக்கியைக் கொல்லுவதே சரி என்று ஒரு கொக்கும் அம்பை எய்தான். அது அரக்கியின் மார்பைத் துளைத்தது. அவளுடைய கோரமான பெருந்தேகம் உயிர்த்துப் பூமியில் வீழ்ந்தது.

தேவர்கள் ஆரவாரித்தார்கள். முனிவரும் அடங்கா மகிழ்ச்சியடைந்து சக்கரவர்த்தித் திருமகன் உச்சி மோந்து ஆசிரிசித்தார்.

தாடகன் இறந்து வீழ்ந்ததும் அந்த வனம் சடனே சாபம் நீங்கினதுபோல் மிக மனஸிமாய் விளங்கிற்று. இரவு அரச குமாரர்கள் அங்கேயே ஷுத்தி தார்கள். அதிகாரியின் எழுத்து அழகு டான்கள் முடித்துக் கொண்டு மூவரும் அங்கிருந்து விசுவாயித்திரருடைய ஆரமத்துக்குச் சென்றார்கள். (தொடரும்)

காரைநீர்தாக்க : திருச்சூரத்தூர் பள்ளத்தின் மேலேயின் காரைநீர் குதிரியிட்ட டாங்கட் சரணமான் வீழ். அதனாழ்வி அலாறுமேல் அங்கு 'முகப்பெயர்ச்சி.'

மேலாதிமேல் இரண்டு உண்டாகியதில் உண்டான நன்றில் "மருதுவாசு" என்றும் இரண்டு என்றும் "அரம்பன் குருகுதலாசு" என்றும் ஒரு இரண்டுக்கு ஒரு பட்டை வைத்திருக்கிறார். மருதே நேருவாசியின் நல் விவாதம் உண்டாகியதில் உண்டான பட்டை போட்டுவைக்கிறார்.

வாழ்க்கையில் அநாதையாக இருப்பதால் அது பரிசீலனாப் பொருளாகிய நூலகத்தில் சேர்த்துக் கொடுத்திருக்கிறது எனத் தெரியும்.

அவர் : ஒரு கத்தி சேதமடைந்தது. டாக்டர்.....அவரால் மட்டுமேயே நிகழும் விளக்கம் கூறியதையும் உடையதும்' என்ற தகவல்களை அவர் மீட்டும் மருத்துவமனையில் உடனடி உதவி.

திருப்புகழை ஸ்ரீமதாய்யாசாரியர்
எழுதிய ஒருகூறல் பாட்டு இது.
நம்முடைய டாக்டரி கௌண்டர்.

டாக்டர்: முருகா...! என்
வாரும் சாவுக்குப் பயந்து,
“டாக்டர், நீங்கள்தான் காய்
பாத்ததும்தான்” இவ் வன் கிடப்
பவராக்! ஆனால் நான், நீதான்
சிறைகளில் இரு கம்பிட்டுப் பிற
தெருவாய். அப்போது, என் வக
“என்வெதாவோடு” எப்படி உள்
கை வேண்டுக்கு மதிப்பிட்டு அறிதான்
என்னை இவ் காப்பாத்தப்படுகிறாய்
ஒரு ஒரு சின்ன வேண்டுகோள்.
என் கிடப்பில் வருகிற நோயாளி
களைக் காப்பாத்தப்படுகிறார். முருகா,
நோயாளிகளைப் பார்க்கக்கூடுமோ?

(மேல்கூறிய உட்கார்த்து மணி
அடிக்கிறாள்.)

கம்பவுண்டர்! கம்பவுண்டர்!
(ஓதோ திணைவு வந்தவர் போய்
தாக்கீதக் கடிதம் கொண்டு)
ஆகையர்! ஆகையர்! காணீர்
இதே மால் கமதாதி கொண்டு
துட்டுப் போயிடாறே! சரி,
தோவாளிகளை நாளை கூப்பிடு
தேன். யாருப்பா... வாகனமில்
யாரால்! பெண்கள்! காத
தான்! இறந்த, உன்னை வாய்

(முருகன் அருகிருந். அழகமாமகனே)
உ. பக. சரக் கரண அருமவர்தரன்.)

உதவி: அதுமட்டும்தான் தீர்மானம்? மூலம், மொத்தமாகவா?

போலீஸர் : சொந்தியாரா இந்தா எம் இங்கே வரப் போறேம்? டாக்டர்! நீங்க சொன்னுப் போம் சென்னைக்குப் போனோம், பெரிய பெரிய ரகசியங்களைச் செய்வோம் மாஸ்டேர். எல்லாரும் எனக்கு சிலை இறுத்திப் போச்சென்று எதையா கிரிச்சிட்டாங்க. இனிமே ஆறு மாதங்கடத் தாங்குது என்று டாக்டர்.

பாட்டர் (என்னயில்லாத சந்தோஷத் துடன்): பவே... பவே... ரொம்ப நல்லதாய்

பொருள் ! நிமிர்ந்து முன் அநிபிப்பு இம்
லாமல் சாதினாதலிட்டு, நமக்கு இன்னும்
அது மாசு வாழ்வதானது முன்னுபயோ
கெடுத்துக்கொள்ளுதல் தவறாதுவா ? அதைத்
சொன்னதற்குள், அதுதக்கவாறு அந்தப்
பட்டணத்து பாக்டீரியைப் பாராட்டினால்

செய்வணி (பிரிவுகள்): டாக்டர்,...

பாட்டர் : உண்மையிலேயே தான் சொல்
 றேன், எந்த விவரமென்பதும் மருத்து
 சொகுததும் குணப்படுத்தினால் மட்டும்
 பெரிய பாட்டரில்லை. வேண்டும்தான்

நானா ஒளி?

[illegible]

வழிக்குப் புண்ணியம்
தெடு. நீ ரொம்பக்
கொடுத்து வைக்கவன்,
அப்பா!

சோமலி: ஆறு மாத
வாழ்க்கை தான் என்
னங்க செல்வ முடியும்?

டாக்டர்: அந்த ஆறு
மாதமும் ஆறுமுதல்தைப்
பிரார்த்தனை பண்ணு.
ஆறுபடை விடுவது கேள்
விப்பட்டிருக்கிறாயா?

சோமலி: எனக்கு ஆறு
முகப் படைவாக்கி விடு
தாக்க தெரியும்!

டாக்டர்: அப்போ
உனக்கு ஆறு மாதமே
அதிகம்! ஆறே தான்
போதும்!

அப்போ, ஆறுபடை
விடுவிறது என் அப்பன்
மூலமுண்டைய ஆறு தில்
விய உதவங்கள், மணம்
நொத்தவற்றுக்குக் குணம்
தந்ததற்கும் உத்தரவு. எ

ஆறு மிகு சேஷத்திரிசகம், ஒவ்வொரு விட்டி
செய்யும் ஒரு மாதம் நிம்மதியாகத் தன்வி அந்த
வேல் மருமகன் செலவடிக்கொள். போ! இனி
டாக்டர்சகரத் தேடிக்கிட்டுப் போகாதே!

சோமலி (உலகி): அப்போ... என்
விளங்கித் தருந்தே விளங்காதா?

டாக்டர்: மருத்து இருக்கு. ஆறு அது
குணமிருக்குமா என்பதுதான் உத்தேகம்.
அப்போ தான் 'ஒரு மருத்து தருகிறேன்.
தெரிவிக்கிறேன். இத்த...
(பழனி விழுவதைத் தருகிறார்)

தெற்றியிலே இட்டுக்க, தத்துவம் பரிசும்.
சாயப்பலா திரைக்கா சாயப்பல், தம்பிக்கை
வைக்கா அயிர்த்தம், வானிலே போட்டுக்க, மந்திர
மாலவது நீறுவற்று பாடியிருக்கா... மெத்த
மருத்துவம் அதுதான். இது அவன் தருகிற
மருத்து. என்மே மனித சக்தி முடியாதே,
அங்கெதான் தெய்வ சக்தியை உணர முடியும்.

சோமலி: அப்போ தான் பிழைக்கமாட்டே
யோ? என்னை எல்லாரும் ஊக்கிட்டிட்ட
மகிசனோ!

டாக்டர் (பிரேம இரக்கும் பக்கெட்டிவிருத்து
அவிழ்த்து எறிவதுபட்ட ஒரு 'பாங்குடேஜ்'
துணிவை எடுத்துக் காட்டியபடி): இது
என்ன?

சோமலி: 'பாங்குடேஜ்' துணி!

டாக்டர்: எவ்வம் பட்டா காயத்திலே மண்
முத்து புளையோடிப் போகாமல் பரதுகாக்
கிறதே. இந்தச் சிவனத் துணி! இது மட்டுமே
இவ்வண்ண உயிருக்கெட்ட ஆபத்து வரலாம்.
ஆறும் இப்போ...? இதென்ன நீயெனவையப்
பார்த்தியா? காயம் ஆறிய போதிலும் அவிழ்த
துக் குப்பைத் தொட்டியிலே போட்டாகக்.

சோமலி (அவநிலையமாக): பிச்சோ! இதைப்
பிரேம் போட்டுக் கும்பிடலா முடியும்?

டாக்டர்: அதே பதில்தான் உனக்கும்!
உலகம் இது பொய்யடா! காந்தவத்தை
பைபடா! ஒரு பதனான வாழ்க்கிட்டே

இது வரும் இவ்வண்ண உயிருக்கெட்ட
ஆபத்து வரலாம்... அதைப் பார்த்தியா...?
இதென்ன நீயெனவையப் பார்த்தியா...?

போதும் பெரிசா வளருது. வளியை எடுத்த
ஒரு ஒட்டை போட்டாய்...?

சோமலி: வளின் காதது ஒட்டை வழி
வாய் போலிதும்.

டாக்டர்: உனக்குக்கூடத் தெரிவிருக்கே...
இந்த உடம்புக்குப் பதாய் இக்கண் நாளா
'பஞ்சரி' ஆகாமல் இருக்கே, அதுவே அதிக
மிகவையா? நிறகு ஏன் அழறே? திராது. குண
மரணத்துவது தெரிஞ்சுட்டா அப்பதும் அதை
அனுபவிக்கத்தான் திராணும், அழறாலோ
ஆத்திரப் பட்டாலோ பண் இயும்.

(சோமலி வெளியே போகிறார். டாக்டர் மருமகன்
மட்டிலும் சென்று நிற்கிறார்.)

குமாரகுமாரனே! குணப்படுத்த முடியாத
வகை அனுப்பிச் சோதனை பண்ணறியா!
நான் என்விற அகந்தை முத்திப் போய்
நான் அவனுக்கு மருத்து கொடுப்பென்று
நினைத்தாயா? நீ பார்த்து அனுப்ப சென்டியல்
'சென்ஸ்' என்விட்டெ ஏனப்பா அனுப்பறே?
(வாசல் பக்கம் திரும்பி) அடுத்தது யாரு?

(குமாரனையும் வெகிட்டையும் வருகின்றனர்.)

டாக்டர்: உங்க உடம்புக்கென்ன?

சல்லசியம்: ஒண்ணுமில்லையே!

வெய்கிட்டு: இனிமேத்தான் ஏதாவது
வந்தா வரணும்!

டாக்டர் (நெருக்கம் பக்கம் திரும்பி):
மருகா! இன்று முழுவதும் உன் நிறுக்கி
வாடல் தொடருமா? உடம்பு களையிருக்
கிறவனுக்குமா மருத்து கொடுத்து ஏமாற்றக்
கொய்கிறாய்? (நல்லசியம் வெய்கிட்டிடு பக்கம்
திரும்பி) உடம்புக்கு ஒண்ணுமில்லை என்றால்
என்னை ஏன் பார்த்துணும்?

சல்லசியம்: எங்களுக்கு இவ்வண்ண அடோ,
அந்த மூலியிலே உட்கார்த்திருக்கானோ அவ
னுக்கு ஏதாவது வந்திருக்காதா?

(சுல்லசியம், நல்லசியம் உட்கார்த்திருக்கிறார்கள். இத்திடு
உட்கார்த்திருக்கிறார்கள் அத்தோகி.)

வேங்கிட்டு: அந்தப் பற்றி நமக்க தெரிஞ்சுக்கணும்.

டாக்டர்: அடுத்தவங்க காழ்க் ஹாரிவே அவ்வளவு அக்கறைவா? அதுக்காகவா வத்தியம்?

|| கல்வசியம்: அதுக்காக மட்டும்தான் வரண. (வேங்கிட்டுவைக் காட்டி) இவருடைய மாமனார் இந்த ஹாரிவேதான் இருக்கார். அவரைப் பற்றி ஒரு மொட்டைக் கடுதாசு வந்தது. காரிரா அவன்? எங்களுக்கு மொட்டைக் கடுதாசு எழுதறவன்னு தெரிஞ்சுக்கிறதுக்காக இந்த ஹருக்குக் கிளம்பினோம், பன்னிரண்டு அவனைப் பார்த்தோம். எம்மோடா போறேன்னு செட்டோம். நிகுக் காட்டுப் பள்ளிக்கு... டாக்டர் சரவணன் கிட்டேன்னு சொன்னும். ஹலோ, பாவம்! என்ன உயம்போ, எங்குறது நான் தாய்குறாளுக்கு? டாக்டர் சரவணன் கிட்டே போனா நேன்னு ஒரு ஆதங்கத்திலே பிசனாக்கு வந்தோம்.

வேங்கிட்டு: என்ன யோசிக்கிறீங்க? இப்ப இருக்கிற டாக்டரைப் பற்றியா? நீங்க கவனிப்பாதிங்க. அவரை அங்கே விடுத்து கிளப்பறது எங்க பொறுப்பு. ரொம்ப சஸ்பம்.

கல்வசியம்: ஒரு சின்ன மொட்டைக் கடுதாசுதான். அப்பறம் நீங்கதான் எங்க ஹாட்டாக்டர்.

(முல்லியம் வேங்கிட்டுக்கு ஹைட் சென்னை வேங்கிட்டு ஹாக்கிப்போல் அட்டாக் வேட்டி பிளீசுத்து ஏதெனாவே பஸ்ஸுக்குப் போடும், அதே சின்ன ஹைட்லா கிள்கிறான்.)

கல்வசியம்: சொற்பொழி... சொற்பொழி!

வேங்கிட்டு: மாண்புமிகு மருத்துவரே...! உங்கன் சோலா எங்கன் ஹாருக்குத் தேவை என்று கூறி காழ்த்தி வருத்துவிரும். மன்சிக்கணும், வரவேற்கிறோம்.

(முல்லியம் மன்சியைப் போட, அதர் அந்தக் கடுத்தியம் வேங்கிட்டு பெட்டியை நீட்டி அதைத் திருப்பவும் வேறுக் கொண்டு விடுகிறார்.)

கல்வசியம்: இப்ப சொத்துக்க, அவன் உட்கார்த்திருக்கிற தோரணையைப் பார்த்து எத்தனை மாதம் தாங்குவாய்னு....?

வேங்கிட்டு: என் இவன் பேசிலே என் களுக்கு இவ்வளவு அக்கறைன்னு, எங்க ஹாரிவே யாராவது சொத்துப் போடா குழி வெட்டி, கண்ணறைப் பெட்டி பண்ணி, புதைக்கிறவனே அவந்தான். அவனே முதலபட்டுப் போலீடப் போளுனே எங்கிற கவலை.

கல்வசியம்: அவனுடைய அடிக்கடி உங்க கிட்டே வரச் சொன்னால்படாது. ஒண்ணு சொல்லுங்கனென். பேசாம நீங்க எங்க ஹா பஞ்சாவத்து ஆஸ்பத்திரிக்கு டாக்டரா வந்திருக்கனென்.

வேங்கிட்டு: சிக்கலான கேள்வி? .ஐயமாசம்?

கல்வசியம்: அந்த மாதம்?

வேங்கிட்டு: குணா?

கல்வசியம்: ஒன்னு?

டாக்டர் (உரக்க): ஹுஹா! செட்டைவன் கிள சந்துறாம். பன்னா அப்பப்போ ஆண்டைக் அந்தாதம் எடுப்பாராமே! இப்போ வேலை வந்து விட்டது. அவதாரம் பண்ணுவியா? (முல்லியம், வேங்கிட்டுவைப் பார்த்து) இதோ வாருங்க! அவனைப் பார்த்து

*****

உடைபை பெரிதென்று இருப்போருக்கும் உன்மை பெரிது என்று இருப்போருக்கும் உள்ள போராட்டம் இன்று நேற்று ஏற்பட்டதல்ல. கொண்டு தோட்ட காவும் முதத்தொண்டி உடைபெற்று வருவது.

— விவிலியம் மேலம்

*****

தான் இன்னும் நூறு வருஷம் தன்னை உலி ரோட இருப்பாள்னுதான் சொன்னாது. ஆனால் உங்க ரெண்டு பேரையும் பார்த்ததாதான் எனக்குத் தெரிகிறது இதுக்கு. விவாதி மூன்றில் போயிருக்கும்னு பதிலிடுது. உலிவ். கிவ் எழுதிட வேண்டாமா? என் தம்பி பக்கத்துத் தெருவிலே உங்களை இருக்கான். கூப்பிடலா?

கேக்கிட்டு (பயந்து போய்) : எங்களுக்கு என்ன டாக்டர்? கொஞ்சம் விவரமாதான் சொல்லுங்கனோ! (தங்கவெத்தைக் காட்டி) இவருக்கு என்ன?

உய்யவிலம் (கேக்கிட்டுவைக் காட்டி) : பவு பெருக்கு இவன் மொட்டைக் கடிதாக போட்டான். இப்போ எங்கெங்கேயிருக்கிற இவனுக்குக் கடிதாக வந்துடுத்து!

(இருவருடைய வானவயல் அமைகத் தடுத்ததைப் பார்த்து இவர்களுக்குத் தங்கவெத்தைக் காட்டித் தெருவிலே உலிவ் வந்தது.)

டாக்டர் (முருகன் பாத்திடம்) : எளிதில் பாருகா! சாவுக்கும் பயப்படற மனித உயாவத்தை? சாவு தெருவிடுக்கிறது சொன்னும் 'போனும்'. பக்கத்திலே இருக்கிற எந்த டாக்டராயிருந்தாலும் போருமேறு குடருக்க. (அந்தோனீஸை அழைத்து) உன் கூடம்புக்கு என்னப்பா?

அந்தோனீ : சற்று முன்பு நீங்க சொன்னதுதான்!

டாக்டர் : என்னப்பா, சொன்னதே?

அந்தோனீ : என்னாரும்தான் சாவுக்கும் பங்கு டாக்டர்தான் காப்பாத்தணும்னு நீங்க கிட்டே நம்பிக்கையோடுடீ. ஒடி வந்து வருசம் பருத்து விட்டாங்க. நான்... நான்... (தயக்கம்) என் மருமகனைய காப்பாத்தும் பங்கு நீங்கதான். அதிஷ்டம் உங்ககிட்டே. ஒடி வந்திருக்கேன். ... நீங்கள் இப்போதாவது?

டாக்டர் : இப்போதாவது! ஒப்பந்தத்துக்கு வருஷம் நான் நடத்திய இவ்வறத்திலே அந்த மூடு குறைபாடுதான் முருகன் தீர்க்கான் கிட்டிட்டான்! அதுவுமேதான் அவனோடே பிச்சையா நான் நீங்கை அவன் கிட்டிடே போடுவேன்.

அந்தோனீ (இக்கெட்டு) : என்ன? அப்போ... அவன் எங்க மகன் இப்போ?

டாக்டர் : என்ன?

அந்தோனீ (தன் கைகளால் மூடி விடுத்து ஒரு சின்ன போட்டியை எடுக்கக் காட்டி) : இத்தப் போட்டியை இப்போது உங்க பிச்சை இப்போ?

டாக்டர் (அர்த்தம் நினைத்து சிரிப்படை) : ம... கூட நினைந்து பாரு? உன் பெண்ணு? ('அவன்' சொன்ன அந்தோனீ தன்னைப்போல.)

டாக்டர் : அவன் என் மகன் இப்போதாவது! நான் மகனாகத்தான் அவனை நடத்தினேன். எங்கெங்கே வேண்டுமெனச் செய்த கம்பவுண்டர்.

அந்தோனீ : இப்போ அவன் எங்கே?

டாக்டர் : நிச்சயி என்னைத் தெரிக்விட்டு வருகிறவர்களுக்கே அதிகப்படியான செல்கள் இது மாதிரிதான். பொறுத்துப் பொறுத்துப் பார்த்துத் தாங்க முடியாமல் போனதானே இப்போதுக்குக் காசியிலே கூப்பிட்டு ரொம்பவும் கண்டிக்கிட்டேன். "என்டா, இப்போ பெண்கள் பாவத்துக்கு ஆளாகிறா?" தங்க பெண்ணுப் பார்த்துக் கல்வானம் செஞ்செட்டிட்டுப் பொருப்பா குறும்பம் நடத்திடா!" என்று அழுத்தமாகச் சொன்னேன். "தீ பாரு என்னைக் கேட்க? உன் செல்லியே வேணும். போய்யா!" என்று வேண்டிய ராஜினாமாப் பண்ணிட்டுப் போயிட்டான்.

அந்தோனீ (குமுதி) : போயிட்டானா?

டாக்டர் : ம... போயிட்டான். பாவம், என்னைப் பார்த்தான் பரிதாபமாததான் இதுக்கு!

அந்தோனீ (தங்கவெத்தை மீதுநிலை) : நிதிபக்கம், அப்பாவிமையும்தான் போடும் பிரகடனம் தொனிக்க: நான்... உங்கனோட பரிதாபம் எனக்கு வேறுதான். ஆசிரம் பேர் ஒன்றை நின்று என்னை வெறுத்தாய்க்கத் தலை திரித்து நடக்கிறவன் நான். அந்தச் சின்னப் பையனுனோட அடுத்தவங்கனோட அனுதாபத்துக்கு ஆளாயிடப் போறேன்! அவன் எங்கே தங்கிவிருக்கிறது? விவரம் எத்க் கொடுங்க!

(டாக்டர் விவரத்தை எழுதித் தருகிறார். அதை வசிக்க வெளியே போய்விடுகிறார். அந்தோனீ அந்தோனீயின் வானம் தெரிந்த தங்கவெத்தைக் கெட்டுவிடும் டாக்டரின் போது நடக்கிறது. கைகிவிய் இருவரும் தன்மையிலேயே காத்திருக்கிறார்கள். அந்தோனீ வேண்டி போய் கொடுக்கிறார்கள்.)

உய்யவிலம் : என்ன டாக்டர்! அவன் வேட்டையாட விவரமாததைக் கொடுத்துட்டீங்க. அவ்வப்போ!

கேக்கிட்டு : அவன் ஒரு மாதிரியானவன். ரொம்ப முட்டை! மொய்யாதவன். என்னவோ கை போட்டிருக்கச் சீட்டு எழுதித் தராய் போகிற கம்பவுண்டர் இருக்கிற இடத்தை எழுதித் கொடுத்திடப்படுகனோ!

டாக்டர் : (அவர்கள் மகனின் இருக்கும் இடம் பிட்டுத் காட்டி) : இப்போ பார்த்துக்கொ! இத்தத் தங்கவெத்தைமேல் ஜாஸ்தி அந்த ஏழு பிச்சை வளரக்கும் பார்க்க முடியும். 194 பிச்சை வளரக்குமேன், இப்போ, 195க்கு கூட டாக்டர் பிரவாகையிட்டான் காப்பாற்றி விட்டான். நூற்றி ஐந்தையும் தான் டிட்டா முருகனுமேதான் காப்பாத்த முடியும். ஆனால் அந்த ஏழு பிச்சையெல்லாம் போயிட்டான் அந்த ஜோவானியின் ஜாத்ததை அளக்கத் தாமதமிடப்பட்டிருக்கச் சந்தி இன்ன. ஆண்டவனுடைய அமைக்க காப்பாற்ற முடியாது! இப்போ என் கம்பவுண்டரைப் பொறுத்த வரையிலே நூற்றி ஏழுமையும் தாண்டிட்ட, நினைத்துதான்! (தொடருகிறார்)

கோத்ரெஜ் அளிக்கும் அழகுசாக்ன சோப்-நா

அபரிமிதமான நுரைவளத்துடன்
ரோஜாமலர்களின் நறுமணத்தையுமே
இணைத்துப் பாருங்கள் : அதுவே இதுவரை
தயாரிக்கப்பட்டது அளவுக்கு சொகுசமிக்க
சோப்.

இன்புலிக்கு இன்புலி

கதை:
சுப்பா
பெண்:
செல்வா. 3

மரீம் மனதில் குழப்பம் தன்னை வந்திருக்கிறதாய் பற்றித் தெரிவித்துப் போனாள். இப்போது...

மரீம்! தம்பியைப் பற்றித் தெரிவித்துக் கொடுத்திருக்கிறாயா?

தம்பியைப் பற்றித் தெரிவித்துக் கொடுத்திருக்கிறாயா?

போனாள். மரீம் மனதில் குழப்பம் தன்னை வந்திருக்கிறதாய் பற்றித் தெரிவித்துப் போனாள். இப்போது...

மரீம்! தம்பியைப் பற்றித் தெரிவித்துக் கொடுத்திருக்கிறாயா?

மரீம்! தம்பியைப் பற்றித் தெரிவித்துக் கொடுத்திருக்கிறாயா?

மரீம்! தம்பியைப் பற்றித் தெரிவித்துக் கொடுத்திருக்கிறாயா?

மரீம்! தம்பியைப் பற்றித் தெரிவித்துக் கொடுத்திருக்கிறாயா?

மரீம்! தம்பியைப் பற்றித் தெரிவித்துக் கொடுத்திருக்கிறாயா?

மரீம்! தம்பியைப் பற்றித் தெரிவித்துக் கொடுத்திருக்கிறாயா?

தாயம் தூக்கும் திடுக்களம்

"எங்காம் அவன் செலம்?"

"எதுவேயாவும் அவன் செலம்?"

சேக்ஸ்பியரின் ஆழத்திபது: ஊக்கம் கேட்பவனர நோக்கி. அப் பார்வையில் உள்ள பிரமிப்பைப் புரிந்து கொண்டு அகநேர பதில் கூறினார்:

"அவன் செயல் என்று தாம் செயலும் ஒன் லொரு நல்ல காரியத்தாலும் தீய காரியத் தாலும் அவன் மீதே பாரத்தைப் போட்டு விடக் கூடாது. நம்மைப் படைத்த அவன் நமக்குப் பருத்தறியை எதற்குத் தந்திருக் கிறான்? நல்லது எது, தீயது எது என்பதை உணர்ந்து செயல்படுவதற்காகத்தானே? அதை மறந்து தாம் தான்தொன்றித்தன மாகச் செயல்படுவது, அப்பறம் அதன் பகா பவனுக்கு ஏற்ப, அவன் மீது குற்றம் கமத்து வது - இது தீயாயமாகுமா?"

.....
"புரியவில்லையா? அப்படியானால் ஹெனரிக் மான் ஒரு திருஷ்டாந்தத்தைப் பார்ப்போம். ஒரு ஸபையன் என். எஸ். எல். ஓ. தேர்தலிடுக் கிறான். தன் உத்தியோக விஷயமாக ஒரு பெரிய மனிதனர அலுவலகினான். அவரும் அவன் மீது இரக்கம் கொண்டு, தம் செல் வாக்கை உபயோகித்து, ஐம்பது ரூபாய் சம்பளத்தில் ஓர் உத்தியோகம் வாங்கித் தருகிறார், அதோடு தீ ருட்து மொகவ தற்குத் தரும்தபடி உணர்வு கூறிய உடர் வும் கொட்கமும் என்று சொல்கிறார். அவர் சொற்படி தன் மேலதிகாரிகளின் அன்புக் குப் உரத்திரமாவிக் திருப்பியாக நடந்து கொண்டு, இருநாளன்றையது ரூபாய் கூறிய உயர்வு பெறுகிறான் என்று வைத்துக் கொள்ளோம், அப்பொழுது எங்காம் தங்கள் உதவியோடு நடத்தது என்று அந்தப் பெரிய மனிதரிடம் போய்ச் சொன்னால் அவருக்கும் திருப்பிலா யிருக்கும்; கேட்பவர்களுக்கும் மகிழ்ச்சியொ யிருக்கும். அதற்கு மாறாகத் தப்பிக் தன்டாகக் காசியங்கோலி இறங்கி விடிக் கொட்டுப் பெற்று இருபத்தத்தது ரூபாய் சம்பளமாகக் குறைத்துவிட்டால், அந்தப் பெரிய மனிதனரக் குறைகூற முடி

வமா? என்னாம் தங்கள் தயவுதான் என்று அவ ரிடம் போய்ச் சொன்னால் எப்படி இருக்கும்?

"...அந்த மாதிரிதான் ஆண்டவன் நம் மைப் படைத்து நல் விசைகள் மூலம் நம்மை உலகுமூறு பணிச்சிறுன். நாம் தீவிசைகள் மூலம் தாழ்த்தாக் அதற்கு அவனு பிணை?"

எனிய சொற்களில் பெரிய விஷயத்தைப் பகைமரத்தானிபென மனத்திக் பதியும்படி கூறினார் ஸ்ரீ அநோபிவ மடம் ஆஸ்கெஸ்கர் அவர்கள்.

ஸ்ரீவ் கணாமிகன், அப்பொழுது திரு வள்ளூர் திருக்குளத் திருப்பணியைப் பார்வையிட்ட ஊர்வனம் தின்று கொள் முகத்தாரிகள்.

டாக்டர் ஸ்ரீஹரியோடு சென்றிருந்த தாமசன் கணக்கி எழுந்தோம்.

"ஸ்ரீ ஹரீவா?" என்று கேட்ட கணாமிகன், 'அவ்வாறன்றானம்' செயல்பொழுது அதர் வது அழித்து குவிக்கும்பொது தாம் என்ன சொல்லி கந்தானம் செய்கிறோம்?" என்று ஒரு சேக்கியைப் போட்டார்.

"தரவில் பெயரைக் கூறுகிறோம்."

"ஸ்ரீ ஹரீவா என்கிறோம். -கந்தானம் என் றும் உடல் தீயை மூலமுலதுதான் விசையும், இதை உத்தேசித்தே புஷ்காரிகள் ஏற்பட் டிருக்கின்றன. ஹர்தி காதத்திலும் குளக் களிக் தீர் இருக்க வேண்டும், ஆனால் இப் பொழுதிதோ இத்தக் குளத்தில தீர் அருகி விட்டது, மக்கள் குழி மிழி வேண்டும், இதய தாபத்தைப் போக்கிக் கொள்ள வேண் டும் என்பதற்காகவே இப்பணியில் பெரும் பங்கை ஸ்ரீஹரி ஏற்றிருக்கிறார் - ஆம், ஸ்ரீ ஹரீவெ ஏற்றிருக்கிறார்!" என்று இருபொருள் படக் கூறினார்கள் கணாமிகன்.

ஸ்ரீ ஹரீ அவர்களோ பணித்து - தம் பணிக் கவனமெப் சிறிதும் வெகிலே எட்டிக் கொணாமல் தின்றார்கள்.

சேக்ஸ்பியர்கு உடமெதிக மூப்பது கமக் தொலையில் திருவள்ளூர் என்னும் புண்ணிய ன்தனம் இருக்கிறது. இங்கு வைத்திய வீர ளாவைப் பெருமான் கண்கவல்கீத் தாயாராடன்

கொது எதிர்த்துக்கொள். அருகிலேயே தீர்த்திகவரர் என்னும் ஊர் கோயிலும் இருக்கிறது.

இக் கோயிலை எடுத்திருக்கும் குகைக்கு அருகே தாப தாசன் புஷ்கரணி என்று பெயர்.

சூரியத் தீர்த்தாயானதே தீர்த்தாகையிற் பெருமானாக எழுந்தருளி தர்மசேனன் என்னும் மன்னனின் மகன் வசுமதியை மணந்து - பெண்ணைப் பற்றிய கவியின் உழன்று கொண்டிருந்த அவன் இதய தாபத்தைப் போக்கியதான கந்தல வரலாறு உருவியது. தகை வக்குத்தின் தகைப் பிரஜாபதியைக் கொன்ற தோஷம் ஸ்ரீ பரமேஸ்வரரால் பிரிக்கிறது. இத்தகைத்தின் தீர்த்திகவரராக அவதரித்து, சைபெருமான் அந்ததோஷம் நீங்கப் பெறுகிறார்.

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாகப் பிரத்யும்ன மன்னனின் பின்போய்க்காக குகையைத் தீர்க்க இத்திருக்குளமே உதவுகிறது. இப்படியாகப் பரந்து இதய தாபங்களையும் போக்கும் - ஆற்றம் பெற்றிருப்பதானே இதுவ தோஷைத் தீர்க்கும் பொத்தியமரையாக இத்திருக்குளம் தாமம் பெற்றுள்ளது.

'எக்கோகுக்கும் தன்னென்ற நீர் வழங்கி வந்த குளம் நீரின்நீத் தவிக்கக் கூடாது. இதன் தாபத்தைப் போக்க வேண்டும்' என்றென்றும் இதுவற்றத் தீர்த்தியாகத் திகழ வேண்டும், என்ற பெரு நோக்கோடு இப்போது தீயர் கலாயிகள் இத்திருப் பணிலில் எடுப்புகிறார்கள். 1.

ஏறக்குறைய ஒன்பது ஏக்கர் நிலப் பரப்பைக் கொண்ட இத் திருக்குளத்தின் சுமையத்தில் தீர்த்தி மண்டபம் நிமிர்ந்து நிற்கிறது. இப் பெருங்குளத்தை நீரால் நிரப்புவது எவ்வளவு இயலாத காரியம். எனவே, தீர்த்தி மண்டபத்தை சுமையாக்கி தாற்புற ஏரம் 350 அடி அளவு நீர்த்துக்குச் சதுரமான குளம் செப்பனிடப்படுகிறது. பெரிய குளத்தைக் காட்டிலும் சிறிய குளம் ஐந்தடி ஆழத்தில் இருக்கும். இழை காங்கிரீட் தளம், அதன் மேல் மணல், அந்த மணலில் தென்னை நீர் -அழிப்படியான தீர் மெனாக வழித்து பெரிய குளத்தில் விழுந்து விடும்.

யான மணற் பொய்த்தாலும் நிலமடத்தை கரக்கவும் தீர்த்திப் பெரிய வட்டி செட் திறவி அதன் குளம் இக்குளத்துக்குப் பாய்ச்சவும், அந்த நீர் எவ்விதம் ஐந்தடிக்குச் குறைவாகும் இருக்கவும் திட்டம் தீட்டி வுள்ளார்கள் ஸ்ரீ கலாயிகள்.

மாரிக் காலத்தில் நல்ல மணற் பெய்து பெரிய குளமும் தீர் திறறாமானால், அதனையும் தாய்க்கை பாச வையக்கத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது.

'கருமமே கண்ணாக உன்னைவர்களை கண்ணாடுகார், பரி நோக்கார்' என்றும் குதகவரையைப் பின்பற்றி தீயர் கலாயிகள் ஸ்ரீ கங்குமி நரகிம்ம குளமே ஆராதனைகளையும் கும் நித்திய கர்மாறுஷ்டர்வர்களையும் முடித்துக் கொண்டு, இத்தப் பணியைப் தெரிவிப்பாகப் பரங்கவலிடத் திறத் தோறும் எழுந்தருளி விடுகிறார்கள்.

தாங்குகள் சென்றிருந்தபோது கலாயிகளின் பாதங்களின்பாதரட்டைக் இக்கை, மாரிக் பெண்பாணதராக இப் படியோ என்று எண்ணிழேரும். செய்விக் காலும் தெரங்கனில் கூட இழை திற்தரன் என்று கெட்டபொழுது சித்திரை வெய்யில் எங்கன் கால்களைப் பற்றிநூற் பொலிருத்தது.

மக்கள் பரும் தவண்சிவனாகக் கடித்ததைக் காண்க சிவபாமல்,

முதல் பக்கத்தில், திருவள்ளூர் திருக்குளம் முழுத் தோற்றத்துடன் காட்டி நூதனம்; ஸ்ரீ வீரராமன் பெருமான்மேல் கோராதலையும் காணலாம்.

இத்தப் பக்கத்தில் ஸ்ரீ தீர்த்தகலாயிகள் கட்டித் தட்டி வேலை வாய்க்கும் காட்சி.

பெரிய குளத்தின் நீர்வாய்க் குளம். பெரிய குளத்தைக் காட்டிலும் 3 அடி ஆழமுள்ள இக்குளத்தின் முடிக்குறைய வேலை குகை நோதி வருகிறது.

ஸ்ரீ ஸ்ரீ கல்யாணசுந்தரி அவர்கள் அவர்களுடன் பத்திரிகைகளைக் கொண்டு சென்று கொண்டுவருகிறார்கள்.

கலாமிகள் மேற்கொண்டுள்ள தம்பேரிக் கார்ப்பனியை எவ்வளவுதான் எத்தனையோ விதத்தில் புனிதம் பெற்றிருக்கும் இத் திருக்குறும் கலாமிகளின் பணியிலும் மேலும் புனிதமும் அழகம் எவ்வளவுதான்?

கலாமிகள் ஒவ்வொரு காரியத்தையும் கவனிப்பாகக் கவனித்து ஆவோசனை கூறி வருகிறார்கள்.

இந்த நாளில் கொத்து வேலை செய்பவர்கள் கவனித்தல் தவிர்த்து, சிவனாருக்கு நன்றாக நீர் ஊற்றி எவ்வாறு நன்மைபடவாரு வேலை செய்கிறார்கள்?

இதைக் கண்ணுற்ற கலாமிகள் வேறு நாளாக, "அப்பா! இது காலமாகிய வெந்த கல் அப்பா! எவ்வாறு, தவிர்த்து வை! அதன் குறும் தணிவட்டும், இந்தக் குறும் பருவமைய தாபத்தை - குட்டைத் தணிவக் கவனம்; பிறவிப் பிணிப்பிடுகின்ற விருதை வாங்கித் தருவது.

"நீ உன் கர்மானையும் கொத்தன் கூறும். நீ உன் கடமைகளைச் சரிவரச் செய்தா யானால் இப்பிறவியிலேயே கடைத்தேறலாம். கடமை தவறியால் மறு பிறவி எடுத்தாக வேண்டும். கடமைகளைச் சரிவரச் செய்வத் திற பிள்ளை கடைத்தேற முடியும். உனக்கு இப்பொழுது அரிய எதிர்ப்பும் கிடைத்திருக்கிறது. அதைக் கைதழுவி விட வாராமா?" என்றார்கள்.

இப்படிப் பிறர் மனம் தோகாமல் பணிக் காசுப் பணி வாங்கும் கலாமிகள், இத் திருப் பணிக் காசு அழகிய சிவனின் கொத்தி விருந்து ஒரு காசு எடுப்பதில்லை. வீரராகவப் பெருமானின் பணத்திலிருந்தும் கைபா எடுப் பதில்லை. அங்கப்பொது தம்மைத் தவிர்த்து வரும் பத்திரிகள் தரும் கண்ணீர்களைக் கொண்டு காரியங்களை நடத்துகிறார். இப் பருவத்தில் அறுப் பணியில் ஈடுபடுத்தும் கலாமிகள் சிறு தொகையையும் எத்தனை மதிப்பிடுகிறார்கள் என்றுக் கொள்கிறார்!

ஒருவர் பத்து ரூபாய் கொடுத்தால், "ஒரு மூட்டை சிமிட்டிக் கு ஆயிற்று" என்று கூறி மகிழ்கிறார். ஒரு ரூபாய் கொடுத்தால் 'நாறு செங்கல் இவர் பெயரைக் கூறும்' என்று கணக்குப் பார்த்து வாழ்த்துகிறார்.

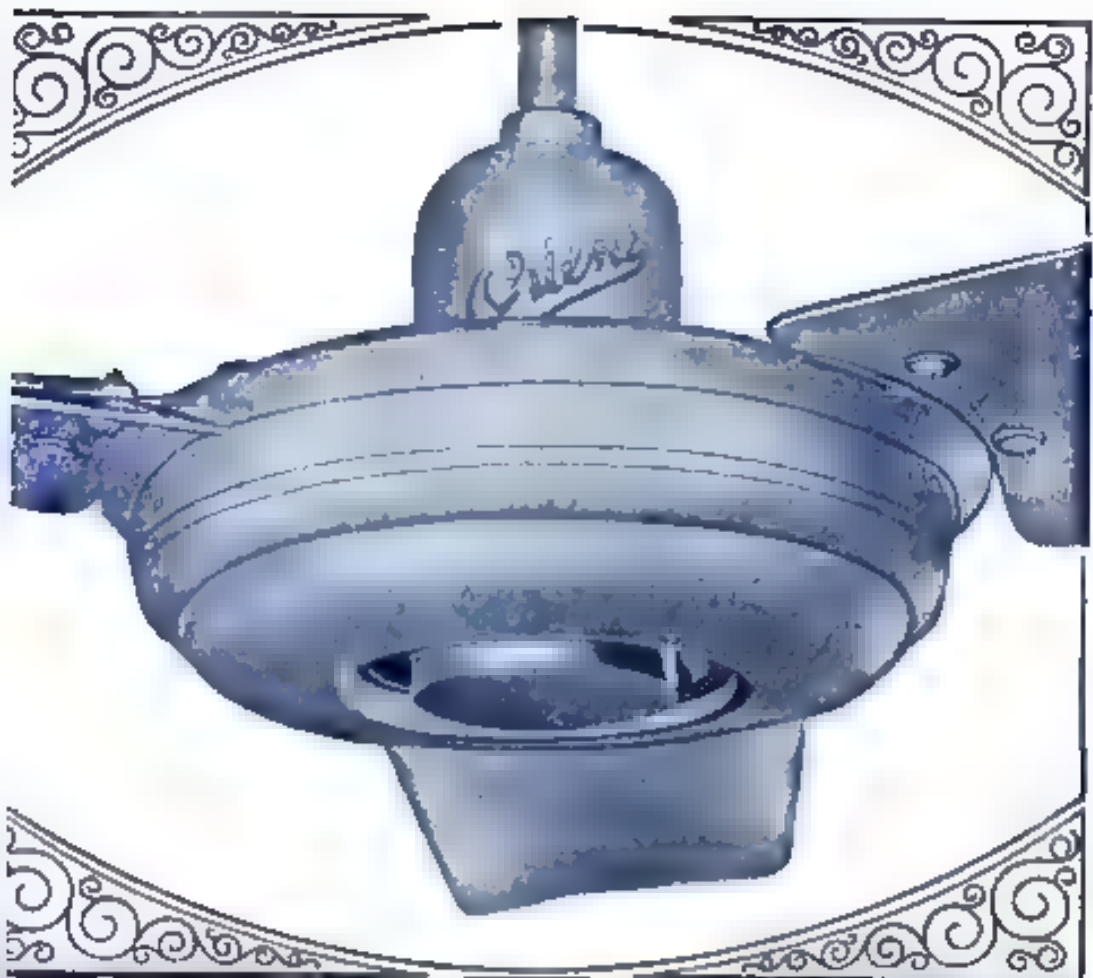
இத்திருப்பணிக் கு ஆயிரம் பதினாயிரம் என்று கொடுப்பவர்களும் இருக்கிறார்கள். அரை - கால் என்று கொடுத்துத் தாக்கல் பிறவி எடுத்த பணியைப் பெற்று விட்டதாக மகிழ்பவர்களும் இருக்கிறார்கள்.

திருக்குறும் பணியைப் பற்றிப் பேசினாலும் இடையிடையே கலாமிகள் எத்தனையோ உயர்ந்த கருத்துக்களை உதித்தார்கள். கௌகிக உலகமே உதாரணம் காட்டி கௌகிக உலகுக்கும் அப்பாற்பட்ட விஷயங்களை வேறு கலாமிகள் விளக்க வைத் தார்கள்.

"இத்திருப்பணி மூடிய எத்தனை காலம் பிடிக்கும்?" என்று கேட்ட திவ்யதேவனாயில், ஸ்ரீமதி அவர்கள், தம்பர் ஒருவரைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டு, "அவர் உரிய காலத்தை எதிர் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்" என்றார்.

"ஆம், காலத்தான் எத்தக் காரியத்தையும் செய்கிறது. 'பருவத்தாய் அன்றிப் புறம்' என்று கூறுகிறோம். எத்த மரம் எப்பொழுது பூக்கிக் வேண்டும், எத்த எந்தப் பழங்கள் எப்பொழுது பருக்க வேண்டும் என்பதைப் பருவம் தீர்மானிக்கிறதே பொழிவ் நாம் அல்ல. இளம் பிராயத்திலிருந்து முதுமையும் பிராயம் வரை, நரை, திரை, மூப்பு எல்லாம் காலத்தின் கோவத்தான். உலகமே காலத் தின் ஊடப்படுத்தான் இருக்கிறது. உலக காலத்தின் எதுவுமே நன்மைப் தடக்கும் என்று அவரிடம் சொல்லு!" என்றார்கள். திருக் குறும் திருப்பணியும் காலத்தில் நிறைவேறும் என்பதைச் சொல்லாமல் சொல்லிப் புரிய வைத்தார்கள்!

இப்படிக் காலத்தைப் பற்றிக் கூறிய கலாமிகள், 'காலத்திலும் சென்ற நன்றி

**பலப்பல கோடைக் காலங்களில்
உழைக்க பொறி இயல் நீபுணத்துவம்!**

ஒரியன்ட்

கீரீவ் கிரித

இரண்டு ஆண்டுகள் உத்தரவாதம்

ஒரியன்ட் ஜெனரல் இண்டஸ்ட்ரீஸ் லிட்.,

கல்சத்தா-54

சிந்தெனினும் ஞானத்தில் மாணப் பெரி' தாகச் செய்த காரியங்கள் பலப்பல. பன்னி உபாத்தியாயர் ஒருவர் தமது மகளுக்குத் திருமணம் நிச்சயம் செய்த பின், பண உதவி வேண்டி ஸ்ரீ கலாமிகளை அணுகினார். அவர் கேட்டது கலாமிகளின் ஆசிரியோடு இருபத் தைத்து ரூபாய்தான். ஆனால் கலாமிகள் அவர் தீவிரித்து ஒரு காரியம் செய்தார்கள். அந்த உபாத்தியாயர் உத்தியோகம் பாரிக்கும் பள்ளிக்குச் சென்று மாணவர்களிடம், "நாளைக்கு கொண்டு வராதீர்கள் ஏனக்கா?" என்றார்கள்.

மாணவர்கள் மகிழ்ந்தபின் அவர் கேட்ட தொகையைக் காணிகளையாக அளித்தார்கள். அதை அப்படியே அந்த உபாத்தியாயரிடம் கொடுத்து, "யாசகம் செய்த தொகை உமக்கு இல்லை. ஏற்கும் உய்யிது மாணவர்களிடம் பணம் வாரிவிடதாகப் புகார் கூற முடியாது. இத்தொகையை எடுத்துச் சென்று உபாது மாகத் திருமணத்தைத் தள்ளு நடத்துங்கள்!" என்றார்.

அப்படி அவர் ஏறக் கோத்த தொகை இருநூற்றைம்பது ரூபாய்க்கும் மேல் பெருகி விருத்தது.

ஸ்ரீகாவிரமத்தில் ஸ்ரீ ஜீயர் கலாமிகளுக்கு மூக்கர் ராஜசோபாலாச்சாரியார் என்று பெயர். கதா காவட்செய் செய்வதுண்டு; அதன் மூலம் பணமும் சம்பாதிப்பதுண்டு. ஆனால் ஒரு தய்ப்பிடி கூடத் தம் சொந்த உபயோகத்துக்காக அகல. கல்வானம் காத்திவை. உபதயனம், தேவகையப் திருப் பணி போன்ற காரியங்களுக்குத்தான்.

"இவர் மகன் திருமணத்துக்கு இரண்டாயிரம் ரூபாய் தருவதாகச் சொல்லி விருக்கிறேன். ஆனால் என்விடம் பணம் ஏது? என் காவட்சேபத்தில் மூவந்தான் கோத்துத் தர வேண்டும். இந்த ஊரில் இத்தனை கதைகள் செய்வதா யிருக்கிறேன். என் கதைகை கேட்டும் கண்டத்திலிருந்து நீங்கலும் தப்பி, அடுத்த ஊர்க்காரர்களும் தப்பி வேண்டுமென்றும், ஒரே கதையே கொடுத்து விடுங்கள்! அப்படியும் அடுத்த கதை செய்ய தான் இந்த ஊரில் தங்க மாட்டேன்!" என்று நகைச்சுவை மயிரப் பேச வாராம். உத்தமத் தொகை திட்டக்கும்

வகை தாய் மேற்கொண்டுள்ள பணியி லிருந்து தனர மாட்டாராம்.

பம்பாய் செம்பூரில், இங்குக்கு ஒரு பீடம் முத்திய அழகிய சிங்கர் ஓர் இடத்தைவாங்கி மடம் கட்டித் திட்டமிட்புருத்தாராம். அவர் காலத்தில் அது திறந்தவரை வாய்ப் பிவ்வாமல் போய் விட்டது. அத்தகு வட்டி யும் முதலுமாகச் செர்த்து. இந்த அழகிய சிங்கர் மடத்தோடு கல்வான மண்டபம், பாத்திரிகர்கள் விடுதி ஆகியவை கட்டி யிருக்கிறார். அதோடு பம்பாய் மக்களின் விருப்பத்திற்கினங்க ஸ்ரீ கங்குரி நாராயணாடு பெருமானுக்கு ஒரு கல்வான எடுத்துள்ளார்.

இப்படி எடுத்த காரியம் யானினும் வெத்தி கண்டி வரும் அழகியசிங்கரின் போரில் ஸத்திருத்த எல்லாக்கு நேரம் போன்றே தெரியவில்லை. ஸ்ரீதரர் அகர்ப்பம் போக வாக்கியம். "இப்படி நான் பேசிக் கொண்டே யிருத்தால் ஸ்ரீதாரியை என் லோரன் 'வாசாடி' என்பார்கள்!" என்றார். கலாமிகள் சிறித்த முகத்தோடு, "செத் தேகம் என்ன? நீ வாலாடிதான். எழுதிக் கையெழுத்து வேண்டுமானாலும் போட்டுத் தருகிறேன்!" என்று ஒரு போடு போட் டார்கள்.

ஸ்ரீதாரியும் நாகவதும் சிரித்தோம். "வாசாடி. என்ற சொத்துக்குப் போருக் தெரியுமா?" என்று கேட்டார் கலாமிகள்? "இதென்ன பெரிய கார்த்தை. போருக் தெரியாமல் போக?" - இப்படித்தான் எங்கள் எண்ணம் முடிபது.

"எவர் ஒருவர் வாய் ஓவாமல் வேதம் ஐதுகிறேன. பவந்தாமாணை இடைபருது ஐயிக்கிறேன, அவனே வாலாடி. அத்தகைய வாலாடி என்று பெயர் பெறப் பாக்ஸியம் செய்திருக்க வேண்டும்!" என்றார்கள்.

அத்தகைய 'வாலாடி'யான ஸ்ரீயர் கலாமி கண்டியிருந்து விடைபெற்றுத் திரும்பும் போழுது, எங்கள் மனக் கண் மூல்கை நகிருத்தாய நானம் என்றும் பொய்கை, நினைத்த நீருடன் மக்களின் தாபத்தைத் தீர்ப்பதாகக் காட்டி தந்தது. அந்த நங் ஸ்ரீயர் கிலரலிய் கான வேண்டுமானால், அன்பர்கள் ஸ்ரீயர் கலாமிகளின் பணிக் குக் கை கொடுத்து, போருக் வழக்க நூட் உத்தராமல் மூன் வர வேண்டும். — ரா.வி.

விருமாத வந்ததும் இவ்வகை எழிறும் அமைதியும் திரும்பித் திரும்பித் "விட்டுவிட்டு" கலவரை பணம் வேண்டுகிறது. இப்படி "விட்டுவிட்டு" என்றும் "குறிப்பத் தெளி" என்றுதான் பெருகும். ஆனால் பெருகு முகங்களில் கல் லாரப் பணம் வேகக் கலவரே உயர்வாகக் "விட்டாடு" குறிக்கி கொண்டு வேகத் தெருகி யிருத் திருக்க! பழகவானை வடிவத் திற் நோற்றமன்க்கும் இதை விட் கூடத் துண்டு துண்டாகி எல்லா வேண்டுமானாலும் எத்திவச் சென்று விருப்பியே திரும்பித் திரும்பவும் இவ்வாறு விடக்கி விடும். நவீன காலிகள் அத்தகைய கள்ள இதை விட்டும் விட வழுத்தகலாசிக் குமாக்.

சீக்ரஸிப்புதாரில் முதலில் பத்து மணிவிலிருந்து மாலை ஐந்து மணிவரை நிலைய நிகழ்தலும், ரங்கராஜன் கண்ட மகா மௌனமும், ஐந்து மணிக்கு மேல் சின்னாபின்னமாகக் கலைந்துவிட்டது. ரேடியோவில் சினிமாப் பாட்டுக் கேட்கத் தொடங்கி விட்டது. எந்த விட்டில் ரேடியோவைத் திருப்பினாலும் ஊரெல்லாம் கேட்டது. ஏழு எட்டு வீடுகளில் உள்ள லாஸிபர்கள் டிரான்ஸிஸ்டரும் கைபுமாகத் தெருவில் - நான்கே கடைகள்தான் - கட்கார்ந்து, டிரான்ஸிஸ்டர்களுக்கும் தங்களுக்கும் சேர்த்துக் காட்சிப் பொருளாகக் கொண்டிருந்தார்கள். ஒரு கடைவில் திவசரிப் பத்திரிகையின் போஸ்டர்கள் தொங்கின. ஊர் எல்லையில் இருந்த ஒரு பெரிய அரச மரத்தில் தானுதிதக் கட்சிக் கொடிகள் பறந்து கொண்டிருந்தன. இத்தனை கோலாகலங்களுக்கு மிஷ்டேயை, அழகுமே கந்தலும் கற்றிக் கொண்டு மெலிந்த சேர்த்துடனும், பாட்டைத் தலை உடனும் பலர் நடமாடிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

எவ்வளவு பெரிய ஊரு! அந்த ஊரிலே அஞ்சு கட்சிக்கு, இங்கே ஏழு கட்சி! மரத்திலே பாரேன்! எத்தனை கொடிகள் பறக்குதுன்னு! 'குடிக்கிறது கூது, கொப்பளிக்கிறது பண்ணு' என்பதென்கையா, இங்கே வேறும் பயல்களெல்லாம் அஞ்சுகொரு ரேடியோவைத் தூக்கிக்கிட்டு அகையறையும் பாரு! காடு கரைக்குப் போய் விவசாயம் பார்த்த காலமெல்லாம் போச்சு. இப்ப

திராத விளையாட்டு

தி. அழகிரிசாமி

அருளுசல முதலியார், ரங்கராஜன், அவர்களை வரவேற்று விருந்திடும் வீட்டுக்கார முதலியார் - மூவரும் வெளியே உலவக் கிளம்பினார்கள். ரேடியோக் கூச்சல்களையும் டிரான்ஸிஸ்டர் ஆசாயிகளையும், இந்தப் பனைப்புலத்தில் நடமாடும் ரஜைகளையும் பார்த்த ரங்கராஜனுக்கு அந்த நிமிஷம் வரையிலும் கிராமத்தின் மீது வளர்ந்து வந்த பற்றும் பாசமும் எருகத் தொடங்கி விட்டன. 'இத்தனை கோரங்களையும் இந்த ஊர் தன்னுள் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறதா?' என்று மிரளலே செய்தான் ரங்கராஜன்.

"சித்தப்பா! இந்தக் கிராமமும் டவுன் மாநிலத்தானே இருக்கிறது!" என்று ஆற்றுகையோடு சொன்னான்.

"டவுன் தேவச்சி ராஜா! இங்கே உள்ள அலகாத்தனமும், பித்தலாட்டமும் உனக்கு என்ன தெரியும்? மதுரை

சினிமாப் பார்க்கவும், சினிமாப் பாட்டுக் கேட்கவும் நேரம் சரியா இருக்கு... ஒவ்வொண்ணு வித்துத் தொலைச்சிட்டு வெளிச்சம் போடுறங்க..."

முதலியாரின் மிமர்சனம் ரங்கராஜனின் கனவையும், காவிய நோக்கையும் அடியோடு சிதைத்து விட்டது.

பல வீடுகள் குட்டிக்கவராக மாறி யிருப்பதையும் பார்த்தான்.

அப்போது அருளுசல முதலியார் சொன்னார்: "விட்டைப் போட்டுட்டுப் போனவன் போயிட்டான். நிரம்பப் பேரு விட்டை அடமானம் வச்சிருக்கிறான். நிலத்தையும் வித்துக்கிட்டு வாராங்க, தலைக்கு மேலே ஒவ்வொருத்தனும் கடன் வாங்கி யிருக்கிறான். ஊர் எங்கே உருப்படும்?"

இப்படி, வெய்லாம் ஊர் அழிந்து கொண்டு வருவதற்கு சினிமாக்களும், அரசியல் கட்சிகளும், பொறுப்பற்ற

இவ்வாறுகூடும் தான் காரணம் என்பது அவர் கட்டு.

ஆனால் விட்டுக்கார முதலியார் ஒரு திருத்தம் சொண்டு வந்தார். "கால மழைகூடும் சரியாகப் பெய்வதில்லை."

அவர் இவ்வாறு சொல்லவே, அருளுசை முதலியார், "அது எங்கே பெய்யும்? இந்த விருதாப் பயங்களுக்கு மழை பெய்யுமா, இல்லை, மழை பெய்யலாமா?" என்றார்.

அன்று மாலை உலாவப் போவதிலிருந்து ரங்கராஜன் கண்ணால் பார்த்ததும், காதால் கேட்டதும் சங்கடத்தைப் உண்டாக்கினவது. கடைசியில் கோவியில் அந்தச் சினிமாப் போல்டரைப் பார்த்துத்தான் அவன் ஆறுதலும், இன்பாறுபவமும் பெற முடிந்தது. அவர்கள் வண்டிப் பாதையில் நடந்து போய், பஸ் ஒடும் சாலை யில் திரும்பி, ஒரு பிரவுத் தில் உட்கார்ந்திருந்து விட்டு இருட்டிய பிறகு விடு திரும்பி னார்கள்.

ரங்கராஜன் தன் தந்தையின் விட்டைப் பார்த்த வேண்டும் என்று துடித்தும் நேர மில்லாததால் அங்கே போக முடியவில்லை.

இரவு அந்த உறவுக்கார முதலியார் வீட்டில் சாப்பிட்டு விட்டு, வந்த காரியம் பற்றிப் பேசலானார்கள்.

மதுரைவிலேயே தீர்த்தரமாகத் தங்கிவிட நடராஜ முதலியார் தீர்மானித்து விட்டதாலும், ரங்கராஜனும் அங்கேயே உத்தியோகம் பார்க்கப் போவதாலும் கிராமத்தில் உள்ள சொத்துக்களை விற்று விட முடிவு செய்து விட்டதாக அருளுசை முதலியார் அந்த விட்டுக்கார முதலியாரிடம் தெரிவித்தார். இதைக் கேட்டதும் அவர் நடுக்கிட்ட மாதிரி விழித்தார்.

"நீங்கதான் முக்கால் வாகியை வித்துட்டுச் சாத்தாருக்குப் போயிட்டீங்க. பெரிய அத்தாறுவது இங்கே வந்து இருக்கக் கூடாதா? இப்போதான் பெண்ணை வாங்கிட்டால் சீமை!" என்றார் அவர்.

"வாஸ்தவம், ராஜாவை மதுரைவிலே விட்டு விட்டு அவங்க மட்டும் இங்கே வந்து எப்படி இருப்பாங்க?"

"ராஜா தவிர இருப்பானே? கானா காலத்திலே கல்யாணம் பண்ணி வச்சிட வேண்டியதுதானே? நீங்க திரைக்கா தானியே முகர்த்தம்! நம்ப ராஜாவுக்குப் பெண் கேட்டு எந்த அரண்மனையிலும் கூசாமல் நுழையலாமே, அத்தான்! பொண்ணுக்கா பஞ்சம்! நம்ம ராஜா காளுக்கு ஆபிரம் தொளுக்கு ஆபிரம்!..."

ரங்கராஜன் ரசித்துக் கிழித்தான். அருளுசை முதலியார் சொன்னார்: "இந்த வருஷம் கல்யாணத்தை நடத்திப்பிறுதுன்னுதான் இருக்கிறேன். இதுவரையிலும் மூன்று இடம் பார்த்தேன். முதல்லே பார்த்த இடம் இவன் வேண்டாமன்னு சொல்லிட்டான். அப்

புறம் ஓர் இடம்.... அதையும் தன்
இடம்தான்... போய்னு கறப்புன்னு
இவன் தங்கச்சி தடுத்தப்பிட்டா...
அப்படி இருக்கு... கல்யாணத்தைப்
பத்தி ஒண்ணுமில்லை. நீங்க சொன்
னுப்பே, தானாகவே முகர்த்தம் வைக்க
முடியும். அப்பாஐந்திரம் பக்கத்
திலே ரோம்பப் பெரிய இடமாகக்
குறிகை வைச்சிருக்கிறேன்.... அதைப்

பிறகு | போயோம். இப்போ இந்தக்
காடு களையை' வித்துடறதுதான் நக்
கது. இக்கே ஒழுக்கா வெள்ளாவை
பண்ணறது. கிடையாது. குத்தகைக்
காரங்கிட்டே நம்மாலே முல்லுக்
கட்ட முடியாது. இவனுட அப்பா
வந்து வெள்ளாவை எங்கே பண்ணப்
போனார்? அவருக்கு இந்தச் சக்கறியே
தெரியாது. நெத்துப் பிறந்த பயல்

கூட அவரை வேசா ஏமாற்
திப்பிடுவான்... அத்தோடு
அவர் ராஜாவை விட்டுட்டு
இக்கே வந்து இருக்கவும்
மாட்டார். இவனை மதுரை
யிலே காவேறியே கொண்டு
போய்ச் சேர்த்துட்டு
நானும், அவரும் சாத்தா
ருக்கு வந்தப்போ, அவர்
அழுது அழுது எங்குத்
தெரியும். முன்னாள் அவ
ருமே, எங்க அன்னியமும்,
ஒருத்தர் முகத்தைப் பார்த்
தாலே அழுதுக்கிட்டு இருத்
தாங்க. அப்படி களையெ
வைச்சிருக்கிறப்போ, சக்
றியுதான்...

சொல்லுங்கள்,
பார்ப்போம், நான்
அணியப்போவது என்ன?

லக்ஷ்மீ

டால்கம்

[illegible]

Lakmé

வருவார்களா? அதெல்லாம் நடக்காத காரியம்...."

அப்போது ரங்கராஜன், "சித்தப்பா, நானும் இப்பேயே வந்து-றேனோ?" என்று விளையாட்டாகச் சொன்னான்.

"நீ இங்கே வரப் போறயா? பேஸ், பேஸ்! இங்கே பட்டிக்காட்டிலே விடக்கூடும் என்றிறதுக்காகத்தான் உன்னை இவ்வளவு பெரிய படிப்புப் படிக்கவச்சது! பைத்தியக்காரப் பிள்ளே, போ, கேட்டிக்கார அத்தான், நம்ப புத்திரச் செல்வம் பேசுறதை!" என்று அவர் எகத்தாளமாகச் சொன்னார்.

அன்றிரவு பிஞ்சுக்கு கப்பலாயாவையும் வரவழைத்தார்கள். நள்ளிரவு வரைவிறும் பிஞ்சுக்கள்.

கடராஜ முதலியாருக்கு அய்யலிக்கு இருந்த கொத்துக்கள்; ஒரு பெரிய வீடு, சுமார் நூறு ஏக்கர் கரிசல் நிலம், அந்து ஏக்கர் மிளகாய்த் தோட்டம், சுமார் நூறு பனைமார்கள். இவ்வளவையும் விவசாய வாய்க்கப் பிஞ்சுக்கு கப்பலாயா விடம் பணம் இல்லை. அம்பது அறு பதினாறுக்கு வாய்க்க முடிந்ததை வாய்க்கவே அவன் தயாராக இருந்தான். ரங்கராஜனும் அனைத்தையும் விற்றுவிட இசையவில்லை. விட்டை விடக்கூட வேண்டாம் என்று சொன்னான். இதைக் கேட்டு அருணாசல முதலியார் சிரித்தார். நிலங்கள் இருந்தாலாவது ஒன்றுக்குப் பாதிவாகவேணும் வருமானம் வரும். விடு இருந்து என்ன பயன்? பத்து ரூபாய் வாட்டஸ்கி காக்கராவை வித்துக் கொண்டிருப்பது? இப்படி யெல்லாம் அவர் கேட்டார். ரங்கராஜன், "இப்போ வேண்டாம், பின்னாலே வேணும்னு வித்துக்கிறது சித்தப்பா!" என்றான். இப்படி அவன் மதுரையிலும் அவரிடம் சொன்னான்; சாத்தாருக்கு வந்தும் சொன்னான். இங்கேயும் சொன்னான்.

இறுதியில் பிஞ்சுக்கு கப்பலாயாவுக்கு இருபது ஏக்கர் கரிசல் நிலங்கொடியும் தோட்டத்தையும் விற்றுவிடத் தீர்மானமாயிற்று. ஏந்தத் தெலியில் வேண்டாமானாலும் கிரயப் பத்திரம் எழுதி ரிஜிஸ்தர் செய்யலாம் என்று அவன் சொன்னான். அய்யலையில் பேச்சை முடித்துக் கொண்டு தூங்கப் போனார்கள்.

அத்தியாயம் 7

சித்தப்பாளை அனுப்பி விட்டு அந்த ஊரில் அவன் தங்கியிருக்க முடியுமென்ததற்குப் பல காரணங்களைச் சொல்லலாம் என்றாலும், ஒரு நாள் வது இருந்து விட்டுத்தான் போக

மறுநாள் விடிந்ததும் அருணாசல முதலியார் சாத்தாருக்குப் புறப்பட்டார். விட்டுக்கார முதலியார் ஒரு தாளாவது தங்கிச் செல்ல வேண்டும் என்று வற்புறுத்தினார். சாத்தாரில் அவரை வேலை இருக்கிறது என்றும், அன்றே மதுரைக்கு வேறு போக வேண்டும் என்றும் சொல்லி விட்டார் அருணாசல முதலியார்.

"அப்படிள்ளு ராஜாவாவது நான்தான் இங்கே இருந்துவிட்டு வரட்டும். வந்த காலோடே அனுப்பி வைக்க எங்கே மனம் வரமாட்டேங்குது, அத்தான்!" என்று சொல்லித் தமது கோரிக்கையை அழுத்தமாக வற்புறுத்தவும் செய்தார் அவர்.

"அது எப்படி? ராஜா தனியா எப்படி இருப்பான்? இவன் இங்கே இருக்கத் தயாராய் இருந்தாலும் அங்கே எங்க அண்ணனும் அண்ணியும் இவனை விட்டுட்டு இருக்கிறதுமோ!"

"என்ன அத்தான், நீங்க சொல்றது? ராஜா என்ன சில்லக் குறந்தையர்?"

அவர் இப்படிச் சொல்லிக் கொண்டு இருக்கும் போதே, "சித்தப்பா! நான் இருந்துட்டு வர்றேன்" என்று சொன்னான் ரங்கராஜன்.

"என்ன, என்ன விளையாட்டுப் பண்ணறே?" என்று சித்தப்பா ஆச்சரி யத்தோடு கேட்டார்.

"ராஜா இருந்தாலும் நீங்க விட்ட மாட்டங்க போலிருக்கே!" என்றார் விட்டுக்கார முதலியார்.

"சித்தப்பா, நிறைமாச் சொல்றேன். நான் நாட்கள் இல்லாட்டாலும் ரெண்டு தாலாவது இருந்துட்டு வர்றேன்" என்றான் அவன்.

கடைவியில் அருணாசல முதலியார் இணங்கினார்.

"ரெண்டு நாளிலே சாத்தாருக்கு வந்துடு, ரெண்டு பேருமா மதுரைக்குப் போவோம். உன்னை இங்கே விட்டுட்டு நான் மதுரைக்குப் போனால், உங்க அப்பாவுக்குப் பதில் சொல்ல முடியாது" என்று சொல்லி விட்டு அருணாசல முதலியார் பயணமானார்.

வழி அனுப்புவதற்கு உன்னார் முதலியாரும் ரங்கராஜனும் கூடவே சென்றார்கள்.

வேண்டுமென்று பொதுப்படையாக ஓர் ஆளா தோன்றியதைத்தான் முகவிய மாவ காரணமாகச் சொல்ல வேண்டும். பெரும்பாலான நேரமும் அய்யலில் நிலவியிருந்த அமைதி அவனுக்கு

“தாய்ஸ்! எங்கள் ஆயில் வந்து விட்டது. மறுபடியும் சாயங்காலம் ஐந்து மணிக்கு வருகிறீர்களா?”

குப் பிடித்திருந்தது. தன் தந்தையின் பூர்வீக வீட்டைப் பார்க்க வேண்டும் என்ற ஆவன இருந்தது. உற்றாரும் மற்றாரும் தன் தாயாரைப் பற்றிப் பெருமையோடு சொல்லும் ஒவ்வொரு செய்தியையும் மேல்மேலும் கேட்டு மகிழ வேண்டும் என்ற கிரும்பமும் மேலிட்டது.

காலை பத்து மணிக்கெல்லாம் மாடசாமி தன் மூத்த மகன் ஜானகியையும் - அவளுக்கு இருபது வயதிடக்கும் - மனைவியையும், இரண்டு வயசுக் கிளையும் அழைத்துக் கொண்டு ரங்கராஜனிடம் வந்தான். அவளுக்கு ஒவ்வொருவரையும் அறிமுகப்படுத்தினான். கடைசியில் அவளுக்கு ஒரு வேண்டுமோனும் விடுத்தான் :

“சின்ன மொதலாளி! நீங்க எல்லாரும் மறுபடியும் இங்கேயே வந்து, இந்த ஊரிலேயே இருக்கலாம். நம்ப வீட்டிலே அம்மா வந்து விளக்கேத்தணும். தொழுவத்திலே பத்துக் கண்ணுக்குட்டியாவது வால் வீசணும். இவ்வளவு பெரிய வீட்டையும் புண்ணியையும் அத்தாந்திரமா வீட்டுட்டு மதுரைலே போய் இருக்க எப்படித்தான் அம்மாவுக்கு மனசு வந்ததோ?”

ரங்கராஜன் சிரித்தான் - சொத்துக்களை விற்றதே தொடர்ச்சியின், மாடசாமி இப்படி யோசனை சொல்கிறேன் என்று!

கிராம வாழ்க்கை அந்தக் காலத்தைப் போல் இப்போது இல்லை என்றும், மனை தர்கள் எப்படி எப்படியோ மாறி விட்டார்கள் என்றும், இன்றைய நிலையில் நகரத்தில் வாழ்வதுதான் நிம்மதி என்றும் மனசில் நினைத்தோ நினைக்காமலோ நுனி நாக்கால் சொன்னான் ரங்கராஜன்.

மாடசாமியோ நகரங்களைப் பழிக் கத் தொடர்ச்சி விட்டான். கிராமங்கள் இந்த அளவுக்குக் கெட்டனும் நகரம்

களிலும்தான் என்று அடித்துச் சொன்னான். நகரங்களில் என்னதான் வசதிகள் இருந்தாலும், வாழையடி வாழையாக வாழ்ந்த மண்ணில் வாழ்வது போல் ஒரு திருப்தி ஏற்படவே ஏற்படாது என்றும் கூறினான்.

ரங்கராஜன் அதற்கும் சிரித்துக் கொண்டான்.

அவன் கேட்டுக் கொண்டபடியே, அவனைப் பூர்வீக வீட்டுக்கு மாடசாமி அழைத்துச் சென்றான்.

அப்பொழுது அங்கே வாடகைக்குக் குடியிருந்த வாதியாரம்மாளும் இவ்விராம நேனிகையும் இவ்வீடு, தத்தம் உத்தியோக வதவங்களுக்குப் போயிருந்தார்கள். அந்த இருவரையும் தம்பொறுப்பில் உள் - வாடகைக்குக் குடிவைத்திருந்த உதவுக்கார முதலியாரின் மனைவி மக்கள்தான் இருந்தார்கள். அந்த முதலியார் அப்பொழுது எங்கோ வெளியே போயிருந்தார்.

குடியிருந்த குடும்பத் தலை ரங்கராஜன் இவ்வூர் என்று தெரிந்து கொண்டு பணிவும் வணக்கமுமாக வரவேற்றான்.

ரங்கராஜன் வீட்டில் ஒவ்வொரு பகுதியையும் - பூட்டிக் கிடந்த இரண்டு குடித்தவப் பகுதிகளைத் தவிர - பார்த்தான். மொட்டை மாடிகளும் போய் அந்த வெயிலில் சிதிது நேரம் நின்று. கொல்லியில் உள்ள முருங்கை மரங்களையும் பார்த்தான். அந்தப் பெரிய வீட்டைச் சுற்றி அளையப் போய் இன்னும் மூன்று வீடுகள் கட்டுவதற்குப் போதுமான காசி இடம் கிடந்தது. காலியாகக் கிடக்கும் மாட்டுத் தொழுவத்தை அவனுக்குக் காட்டி, மற்றொரு முனையும் பிழைத்தான் மாடசாமி.

“இந்த வீட்டை வித்துடனாய்விட்டு சித்தப்பா சொல்லிட்டுப் போயிருக்கிறார்” என்று ஒரு குண்டைத் தூக்கிப் போட்டான் ரங்கராஜன்.

அதை மாடசாமியினால் தாங்கவே முடியவில்லை. பயபதியுடன் ஒலமிருகி வளைப் போல், “மொதலாளி! என்ன சொல்றீக மொதலாளி! நெசமாத்தான் சொல்றீகளா?” என்று கூப்பாடு போட்டான்.

அவனுடைய அதிர்ச்சியைக் கண்ட ரங்கராஜனுக்குத் திரும்பவும் சிரிப்புத் தான் வந்தது.

“அப்படி ஒரு யோசனை சொல் இரார் அவர். ஆனால், இனிமேல்தான் பேசி முடிவு செய்யணும்” என்று அவன் சொன்னது மாடசாமிக்குப் பாதி உயிரைக் கொடுத்தது.

“எத்தனை லட்சம் வந்தாலும் சரி, இந்த வீட்டைமட்டும் விட்டுவிட்டால்,

வந்து விட்டது!
ஸிங்கர்*
 ப்ரெஷர் குக்கர்

—கிரேஷ் மேட்புக் கார்ட்டில்
 அகப்படும் ஒரே குக்கர்!
 கனர்ட் கித்களையும், உணவின் மனதையும்
 வெகிவேறிடமய அத் தடுப்பதால், அதன்
 பேரளவுக்கும் கனவான உணவு உக்கர்த்து
 கிடைக்கிறது.

உலகம் உரிப்பாடுகளே 67 உதவித் துறைகளில்
 பாதுகாப்புக்குள்ளேயே அதன் விவரம் எடுத்து கிடையா!
 உதவித் துறைகளில் உலகம்
 இக்கோளாறுகளில் உதவித் துறைகளில், அக்கோளில் பெற்ற
 உதவித் துறைகளில், உதவித் துறைகளில் கிடைக்காத.

ஸிங்கர் - அளிப்பது சிறந்த பொருள்களே!

ஸிங்கர் ஸ்கிரிப்
 மெஷின் கம்பெனி

ஸ்கிரிப் மெஷின், 101, 4-வது
 பாதை, மதுரை-1,
 கனர்ட் கார்ட்டில்
 எஜெக்ட் மெஷின்
 எஜெக்ட் மெஷின்
 எஜெக்ட் மெஷின்

இந்தப் படிமையப் பார்த்தா. அந்தத் தொழுவத்தைப் பார்த்தா. எதைப் பார்த்தாலும் எனக்கு அந்த மகராசி ரூபகம் வருது மோதலாவி. அம்மா இப்படி வந்து வாசலிலே நின்று, 'வாப்பா மாடசாமி'ன்னு சொல்றது இன்னும் என் கண்ணுக்குள்ளேயே இருக்கு...."

ரங்கராஜனும் அப்போது உணர்ச்சி வசப்படத் தொடங்கி விட்டான்.

"சரி, வா. போவோம்" என்று மாடசாமியை அழைத்துக் கொண்டு வெளியே வந்தான். அந்த விட்டை விற்றுவிடுவதற்கு அவனுக்கும் மனம் துணியவில்லை.

மாடசாமி உலாவுக் கிணம்பிழை ரங்கராஜன், மாடசாமிவும் கூட வந்தான்.

வடக்குத் தெருவுக்கு வந்து வண்டிப் பாதையை நோக்கித் திரும்பும் இடத்தில் ஒரு சிறு கூரை விட்டின் வாசற்படிவில் ஒரு வெள்ளைச் செங்காமி நித்திரை நங்கராஜன் பார்த்தான். அவனுக்குப் பக்கத்தில் ஒரு பன்விரண்டு வயதுப் பையன் நின்று கொண்டிருந்தான்.

ரங்கராஜனுக்கு மட்டும் கேட்கும்படி யாக மாடசாமி வாய்க்குள்ளேயே முணு முணுத்துக் கொண்டு சொன்னான்:

"மொதலாவி, அந்தா நிக்கிறானே, அவ யாரு தெரியுமா?"

ரங்கராஜன் திரும்பிப் பார்த்து விட்டு, "தெரியலியே! எனக்கு எப்படித் தெரியும்?" என்றான்.

"நல்லாய் பார்த்துக்கூங்க, அத்தப் பக்கம் போய்ச் சொல்றேன்" என்று அவன் சொல்லவே, அவனும் அவனை நன்றாகப் பார்த்து முடித்துக் கொண்டான். ஏதோ ஒரு சமயம் கதை வயக் கேட்கப் போகிறேன் என்ற ஆவலோடு நடந்து சென்றுள் ரங்கராஜன்.

கொஞ்ச தூரம் சென்றதும் மாடசாமி, "மொதலாவி, ஆன் எப்படி இருக்கிறாண்டு பார்த்திதான்?" என்று ஆரம்பித்தான்.

"ஆன் நல்லாதான் இருக்கிறான்!"

"இப்பவே இப்படிச் சொல்றது, போன வருசம் பார்த்திருந்தா என்ன சொல்லியிருக்க மாட்டா? இலாமிச்சம் பழம்மா இலாமிச்சம் பழமா இருப்பா, கண்ணா ரத்தம் வந்துறும். இப்போ இந்தக் கரிக்காட்டிலே இந்த வேலிறீனே அலைஞ்சு கறத்துப் போயிட்டா.."

"இப்பவும் சிவப்பாத்தான் இருக்கிறா!"

"இது என்ன செயி? முதலாவி இவளுக்கு வயசு என்ன ஆக தெரியுமா? முப்பத்தெட்டு!"

"முப்பத்தெட்டா?"

"முப்பத்தெட்டு நான் சொல்றேனே! பார்த்தா இருப்பதற்குன்னுதான் யாரும் சொல்லுவாங்க. அஞ்சி பிள்ளை பெத்த பிறதும் இப்படி இருக்கிறா..."

"அஞ்சு பிள்ளை இருக்கா?"

"அஞ்சு பிள்ளை. மூத்த மகள் கூட என்னத்துக்கு நிக்கிறா... அது ஒரு பக்கம் இருக்கட்டும். நான் எதுக்குச் சொல்வ வந்தேன்னா, ஓசைம் எப்படிக் கேட்டுப் போச்சு என்விறுக்காகனில்ல சோவ்வ வந்தேன். நாட்டிலே பஞ்சம் பஞ்சம் என்விறுக்கனே, பஞ்சம் ஏன் வராதுன்னு கேட்கிறேன்..."

"சமாதாரணதான் சொல்லு மாடசாமி!"

"மோதலாவி! இவ புருஷன்தான் போன வருசம் காதலா ஆத்துப் பாலத்திலே ரயிலுக்கு முன்னாலே விழுத்து செத்தவன். சரிவா ஏழு மாசமாச்சி. அவன் மண்ணடையப் போட்டா..."

"எதுக்கு அப்படிப் பண்ணிக்கிட்டான், மாடசாமி?"

"தரலாம் என்னத்தைச் சொல்றது? இவ நடத்தைவயச் சலிக்காமல் உகரை மாச்சிக்கிட்டான்னு பாதிப் பேர் சொல்றாங்க. அதெல்லாம் இல்லை, கடன் கைம் தாளாமல் ரயிலுக்கு முன்னாலே போய்ப் பாஞ்சிட்டான்னு பாதிப் பேர் சொல்றாங்க. எல்லாச் கேட்டா ரெண்டுமே நெத்தாண்டு சொல்வேம். ஆனா, அந்த முட்டாய் பாலம் இவ நடத்தைவயக் கண்டு எப்பிவா காதலுக்கலாம். ஆனா இப்பத்தான் இவன் திருட்டைக் கண்டு பிடிச்ச மாடிரி இவனை அடி அடித்து அடிக்கட்டுர் காதலாப் பாலத்தைப் பார்த்து ஓடியிருக்கான்..."

"இதுவரையிலும் அவன் இவனை எப்படி இவன் போக்கிலே விட்டுக் கிட்டிருந்தான்? இப்ப மட்டும் எதுக்காக அடிச்சான்?"

"அது யாருக்குத் தெரியும்? கூடச் சாரங்க இவனை நெருக்குவது காரைல் கூட தெரியும். பயலாலே சமாளிக்க முடியல்கே, எப்படி முடியும்? சக் திக்கு மீறி வாங்கிட்டான். அதுக்கும் இவதான் காரணம். கடனை வாங்கி வாங்கி இவளுக்கு நகைன்னும் நடனன்னும் சென்னன்னும் ரவுக்கன்னும் வாபசிக் குடுத்து அவக்கரிச்ச அழகு பார்த்தான். இவ செகப்பத் தோடாப் பார்த்து மலங்கிக் கேடத்தி பயல, இவ நடத்தைவயப் பத்திக் கவலைப் பாலம் இருந்தான். கடன்காரங்க நெருக்கிப்ப பிடுகுதான் இவனை அடிக்க அவனுக்குக் கை வந்திருக்கு. என்ன

எழுவோ, மூட்டாய் வயல் இவகிட்டே அப்படி உளர் வச்சிருக்க வேண்டாம்; இவளுக்காக அப்படி உசரை விட்டிருக்கவும் வேண்டாம். அவளும் போய்ச் சேர்ந்தாள். இவ பிழைப்பும் தட்டாத்துக் கோரையாப் போச்சு... கெடந்து சிரழியிரு.."

"பாவம்...!"

"பாவம் என்ன பாவம்! செய்தாளுக்குச் செய்த விதி. கடன்காரங்க வந்து விடு, நிலம், நகை-நட்டு... இப்படி எவ்வாத்தியும் துப்தி பண்ணிட்டாங்க, இவ இப்போ பிள்ளை குட்டி களோட ஒரு புண்ணியலான் இரக்கப் பட்டு விட்ட குடிசையிலே ஒண்டிக் கிடங்க காவத்தைத் தள்ளிக்கிட்டிருக்கிரு. இவனுடைய விதெதெக்காரங் களிலே ரெண்டொருத்தன் பெரிய புள்ளிதான். ஆனால் இப்போ ஒரு பயலும் திரும்பிப் பாரிக்கவிலே. தலை கைக் கண்டால் துட்டுக் கேட்பா னோன்று பாய்ந்துகிட்டு எவனும் இத்தக் திசையிலேயே திரும்பறது கிடை யாது. அது மட்டுமா? இவ நடத்தைக்கு- கட்டின பருவனுக்குத் துரோகம் பண்ணினதுக்கு - இத்தக் கதிதான் கிடைக் கும்னுமே அத்தக் களவாணிப் புயல்களோ டெரூங்க..."

"இப்போ சாப்பாட்டுக்கு என்ன பண்ணு?"

"என்ன பண்ணுவா? இத்தக் கட்டுப் பொக்கிற வெய்யிலேயே கரிசத் காட்டிலே கூலி வேலை சொஞ்சு பிழைக்கிரு. அரை வயித்துக் கஞ்சி தான்.... இவ இருந்த சிங்காரமும், பவுகம், மெட்டிசனாமும், இவ வகை வகையா தினுசு தினுசா ஆக்கிச் சாப்பிட்ட சொஞ்சுச் சாப்பாடும், ஏன் கெக்கிறிது! அதை வெய்லாம் இப்போ திணைக்கடப் பார்த்து முடியவல்லே.

மொதலானி. அவ பண்ணை பாவத்தை அவ அனுபவிக்கிரு. யார் என்ன பண்ணு?"

"இப்படிப் பேசறயே மாடசாமி! இவளைப் பார்த்தா உனக்கு இரக்கமே இல்லைவா? உனக்கு ஒரு தங்கச்சி இப் படி இருந்தா, நீ இப்படித்தான் பேச விசா?" என்று கேட்டான் ரங்கராஜன்.

"மொதலானி! நான் கூலிக்காரன் தான். இருந்தாலும் சொல்றேன். எனக்கு மானத்தை விட உன் பெரி சிவ்வே. இவ என் தங்கச்சியா வீருந்தா எப்பிவா இவளை ரெண்டு துண்டா வெட்டிப் போட்டுட்டு, தூக்கு மரத் திலே தொங்கி விருப்பேன். தெரியுமா மொதலானி?"

"யாடசாமி! நீ அப்படித்தான் செய் திருப்பே. எனக்கும் தெரியும், ஆனா, அப்படிச் செய்றதுக்குப் பதிலா வேறு விதமா நம்மளாலே நடத்துக்க முடியாதானனு பார்த்திறேன்..... மொகட்டும்... இத்தப் பேச்சை விடு. இத்தக் கதைகயப் பேசப் பேசச் சங்கடமா இருக்கு... வா, போகலாம்!" என்றான் ரங்கராஜன்.

தெய்வீகமான சாத்தி நிலவும் ஒரு ரொமத்தில், தன் தந்தையும் தாயும் புது மனைத் தம்பதிகளாக இன்ப வாழ்க்கையைத் தொடங்கிய ஓர் ஊரில் தன்முண்டய தாயாரின் அழகும் குணமும் இத்தனை வருஷங்களுக்குப் பிறகும் எத்தனையோ உள்ளங்களில் படித் திருக்கும் இதே மண்ணில், இது போன்ற ஒரு கதைகயம் நடந்திருக் கிறது. இப்படி ஒரு கிராமம் ஒரு ால மும், ஒரு கொஞ்சமாயும் நிகழச் சாத் தியப்பட்டிருக்கிறது என்பதை வேதனை யோடு நினைத்துக் கொண்டு அவன் நடந்தான். பொருளும் இருட்டி விட்டது. (தொடரும்)

அடக்கம். வினாக்கம்

செய்தைக!

பசுமையான செடி கொடிகளும், மரங்களும் அபர்ந்து வளர்ந்து சூழ்நிலையைக் கவமாகிக் கொண்டிருக்கிறது. சூரியன் நீர் நிலைகள் பொங்கை அந்தப் பிரதேசத்துக்கு இதம் அளித்துக் கொண்டிருக்கிறது. மாதிரிவோ, மனைக்கு ராமிடமாய்விருக்கிறது. போனதையுட்டும் அற்புதமான இத்தப் புறக் காட்டுகளுக்குக்கொளைய எழில் சேர்க்கது போல ஓர் இளைஞரும், பெண்ணும் அமர்ந்திருக்கின்றனர். அவர்களுக்குள் ஏன் இத்த மௌனம்!

ஓர் விஷயம் இதுதான்! லாவிடம் தான் அவசரமாக அவனைப் பிரிந்து வெளி லுர் செல்வ வேண்டியிருப்பதன் அங்கியத்தை அவனிடம் பிசவும் பக்குவமாகத் தெரிவிக்கிறும். "கண்ணே, கண் கவனப்பதி ஒரு நொடியில் திரும்பிவிடுவென்" என்று வாக்குறுதி தருகிறும்.

காதலிக்கு ஓரிர கோபம். "நீங்கள் திரும்பி வரும்போது உங்களை வரவேற்கு யார் கவிஞர்கள் இருக்கிறார்களோ, அவர்களிடம் அத்த விவரங்களைச் சொல்லி மகிழ்ங்கள்" என்று கணமையாகத் தாக்குகிறும்.

"செய்வாமை உண்டேய் சனக்குரை மத்தரின்

யவ்வடி வாழ்வார்க்குரை"

என்று வன்னுயர் வாக்கை ஒலிபர ரங்கதாதன் இவ்விதம் அட்டைப் படமாகக் காட்டியிருக்கிறும்.

மோகனைச் சிரிப்பில் மிதந்ததுண்டோ?

..மண்டா ஆரஞ்சு
கலை தினிதே...
பருகிடவே
எடுக்காதோ தாகம்!
பண்டா கோகா-கோலா
மம்பெளியின் தயாரிப்பு

CMCK-3-193-TAM

அன்று குளித்துக்கிழைம்: தச்சன் விடுதியில் ஏதே இரைச்சல். ஏன் இரக்கமது? நாற்பது இளம் பெண்கள் குடிவிருத்தார்கள் அங்கே. ஒவ்வொருவரும் ஒருபொழுதாவது ஆரட்டைக் கச்சேரி நடத்தாவிடும். அவர்கள் உயிர் போய்விடாது என்ன? அனைவரும் அப்படித்தான் அனாதைப் பிள்ளைகளைப் போது ஓரையில் நடத்தித்தார்கள்.

தாழ்மையிலும், பெருமையிலும் கண்டபடி இழுத்துப் போடப்பட்டிருந்தன. ஒரு நாள் காலையில் சராசரி இரண்டு பேர் உட்கார்ந்திருந்தார்கள். சிலர் தலைவசியை அணைத்த ஈடுபே சோம்பி அமர்ந்திருந்தனர். (படுக்கையை விட்டு எட்டு மணிக்குப் பின் பவகத்த ௪௧௧ வாழ்வுப்பட்டவர்கள் இவர்கள்) மேஜை மேல் மீது ஆரோகணித்த சில மாதங்களும்

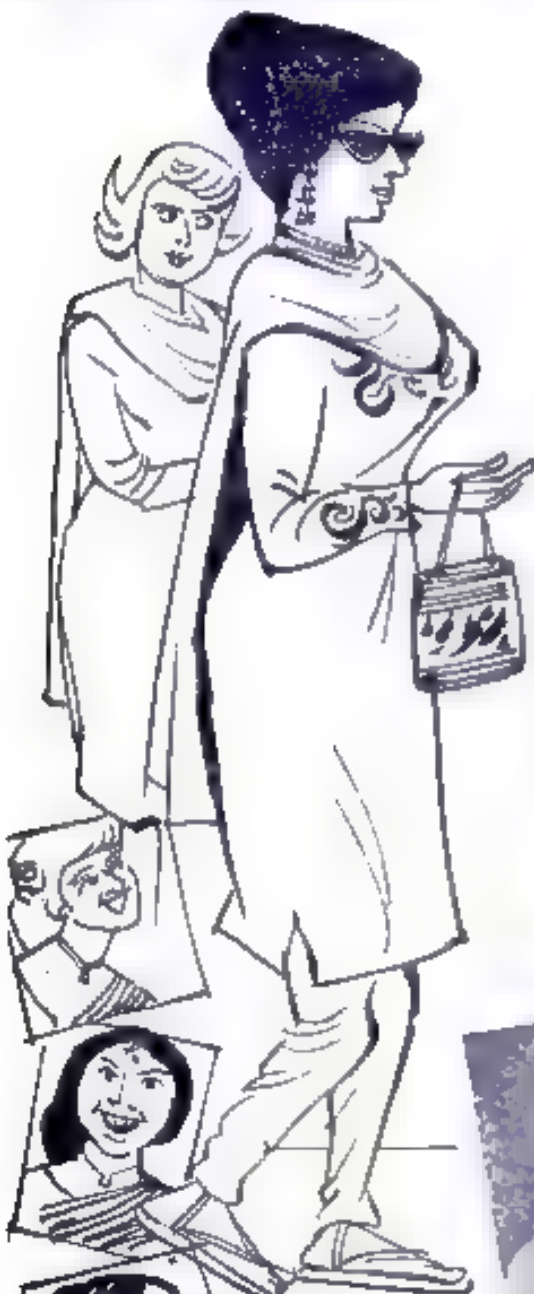
அங்கு காட்சியளித்தனர். தரைமீயே திம்மலாகக் குத்தியபடி கச்சேரியில் பம்பெருக்குக் கொள்ள ஆவத்தமான வர்களும் இருந்தனர். எப்பொழுதும் போய் அப்படியும் பேசத் தொடங்கியவுடன் கச்சேரி குடு பிடித்தது. "பெற்று எங்க பிரசை 'வார்டி'ய் ஏதிர போடிக்கை போ" என்று அவள் தொடங்கவும், "ஏன் யாருக்காவது லான்றும் நடவடிக்கை எடுத்து முற்றத்தைக் கொடுத்தோ?" என்று நகுக்கிட்டாள் எம்மே.

"அதெல்லாம் ரொம்பக் சவுமராகி விட்டது! எங்களுக்குக் கிரிப்போ வராது! இது வேறு விஷயம்" என்று கூறி விட்டு யானைப் பொத்திக் கொண்டு ஓடுகத் தொடங்கினாள்.

"ஓடுறா... அனாதை கொல்லியா?" என்று கேட்டுவிட்டு விழுந்து விழுந்து விழித்தாள் ராணி.

"புரிந்தது. புரிந்தது" என்று கூறிக் கூட, மாயர், மீசா மூவரும் கங்கலெய்ந்து நகைத்தார்கள்.

"ஆட்டி ஆட்டி" என்று மேஜை மையக் குத்திய எஸ்தர், "எங்களுக்கு கெடுகாரம் விஷயம் என்னவென்று கொல்லாமல் நீங்கள் பாட்டுக்கு ௪... ௪... என்று இனித்தாக என்ன அர்த்தம்?" என்று உத்திராள்.

முதல் பரிசு
ஜியூர்ன் ரீபாய்
பெறுக
ஹாஸ்யக்
கதை

"இக்கிரம் சொத்துடி, எனக்கு தூழியாகக்! என்னைப் தேய்த்துக் கொண்மேண்டும், செவ்வாய், வெள்ளி என்னைப் குளி குளித்தாக வேண்டுமென்று தேற்றுக்கூட அம்மா விடமிருந்து உத்தரவு வந்திருக்கிறது" என்றான் துணி.

"உனக்கு அவரையொழுந் நீ போடி குழப்பித்! போய்ச் சைத் தாய் பருப்புச் சாதம் சாப்பிடு. இதே அம்மா மடியிலே 'தாக்கி'க்கொ..."

"ஆமாம், வாரிடித் என்ன நடத்தது?" என்று அவரப் படுத்தினான் செங்கமலம்.

"அதுக்கும்மே இவன் என்னமா பறக்கினுன்! தானேக்கு இந்த உண்மை திகழ்ச்சிக்குக் கண்ணும் காதும் மலத்துக் கைதலாக்கிக் காசாக்கலாம் என்று நினைக்கினான் போதும்! இப்போது நான் கொய்யப்போதும் சப்பலம் 'சாப்பிடுவா...'"

"இதில் வரும் கதாபாத்திரங்கள் துயமாணவர்கள்; திகழ்ச்சி களம் அப்படியே ...என்ன சரீதானே!"

"போதுண்டி பிழை: 'போர்' அடிக்கிறது" என்று கலித் துக் கொண்டான் எந்தர். மற்றவர்கள் எந்தையோ நினைத்துக் கொண்டு மீண்டும் விழுந்து விழுந்து சிரித்தார்கள்.

"சிரிப்பை நிறுத்திவிட்டு விஷயத்தைச் சொய்கிறாயா. இய்யியா!" என்று அப்படித்தைக் கிசைந்துக் எந்தர்.

"இருந்தாலும் அந்த ஆசாமிவை நினைத்தாக சிர்க்காயம் இருக்க முடியவில்லை. அவர் மூல்கியும், மூக்குக் கண்ணாடியும் இப்பது மாதங்களாகத் துவக்கிலே விவியலாம்"

"ஏன் அப்படி?"

"பாஸம்! எவ்வளவு வேதனை அதுபவிச்சாரோ! அவர் மனைவிக்கு 'உண்டாய்'நிவிடுத்து, அவன் அங்கத்தைப்படும் போதெவ்வாய் கடலே அவரும் அதே அளவுக்கு அவன்னைப் பட்டு வருகிறாராம். தேற்று அவர் மனைவிக்கு வலி கண்டு துடித்துக் கொண்டிருந்ததான், இவருக்கும் தாங்க முடியாத வலி. பாஸம்!

என் அருமை 'கருட்டிங்கைல்'

விஜயா பாலகிருஷ்ணன்

தூத்துப் போய்க்கிட்டார்: டாக்டர் கோரி
யிடம் என்ன சொன்னது என்பது வினாவி
யும். அவர் மனதில் சத்தியம் புத்தசங்கர
யும், அந்த நாளில் வகுப்பில் எழுதித்
கொண்ட 'தோடல்' கவிதையும் புரட்டிய
பார்த்தான். பட்டினத்தில் இருக்கும் சோதர
டாக்டரிடக்கு 'போய்' சென்று கேட்டான்.
ஒன்றும் பிரயோசனப்படவில்லை. கடைசியில்
ஆராய்ச்சியிடம் ஒரு டம்ளர் 'தூண் வாட்டி'
குடித்துவிட்டு அமைதியாக உட்கார்ந்திருக்
கும்படி கேட்டுக் கொண்டான். ஆனால் அவர்
செய்ததைவிட, தம்மைமேல் பிரதம வாரி
டில் அனுமதிக்க வேண்டும் என்று இடுமையின்
பிடித்துக் கொண்டு கத்தினார். முதலில்
"கவிதா" கொடுக்க நினைத்த டாக்டர், பிறகு
அந்த அப்பாவிமீடம் அனுதாபம் காட்டி,
அவரை ஒரு தனி அறையில் படுக்க வைத்
தார்; என்னைக் காலனும் போட்டான், ஐயம்
மனைவிக் குக் கருவியில் பிரசவமானாயிந்தான்
அவர் கவித்து வலி தின்றது..." என்று கவிச்
செய்தக் தொடங்கினார்.

"சொல்வாய்! இந்த கவித்துக் கொண்டு
நீ கதை எழுத முடியாது. ஏதாவது வாரா
வது இதை ஆங்கிலத்தில் எழுதினாய்
பார்த்து..." என்று நிரூபித்தார்.

"நான் எது சொன்னதும், அது ஏதோ
புத்தசங்கரத்து எடுக்கிறது என்று காதித்து
விடுவான் ராஜம். அவன் வார்த்தைகளில்
கணவராக எதுவும் நடப்பதில்லை போலிருக்
கிறது..." என்று சளித்துக் கொண்டான்
அப்பழுவன்.

"கவிதைய் போல் வாரா வாரம் எதுவும்
நடப்பதில்லை. ஆனால் ஒரே ஒரு நடவண்."

"ஏன் 'தொடரும்' போட்டு விட்டாய்?
'சம்பென்வா' என்னு ஒரு 'சம்பென்வா'ய்
கொண்டாயா. நீ அந்தக் கவிதைய என்னிடம்
அளித்து முடிந்தது இருந்தது நல்ல தாய்
சொல்லிச் சுகிட்டுய்" என்று கவி, கவி.

"எங்களுக்குக் சொல்லவில்லையோ? கதையை
கேள் அம்... போண்டா நீயும் கதை..."
என்று அவரிக் கட்டிக் கொண்டான் 'பிடி'
முடித்து அங்கு வந்த விமலா.

"அது ஒன்றும் கணவரான நிகழ்ச்சி ஏன்மேல்
வரு."

"பின் நீ ஏன் அதை ஆவிரத்த நெத்
தூத்து இருபத்து நான்கு தாய் கொய்ச்
செய்க்கிறாய்?"

"சீக்கிரம் சொல்லி அடி... நான்மையும்
செத்துத் தொலைக்கிறேன்."

"அவன் சொல்வான் விட்டான் நீ சொல்லு"
என்று கவிதைக் தூண்டி விட்டார்கள்
தொழில்கள்.

"சொல்வாய்மாயாடி?"

"ஏது ஏன்மதம் கேட்கிறாய்? காதல் விஷ
கடுமைய் வாராவது 'பெண்டிட' இவனைக்
காதலித்து விட்டாது? நினைவு நிலையா
பார்த்திருப்பாய்..."

"ஈ! ஈ! அதெல்லாம் இல்லைமாய்!"

"என்ன இயல்பாய், காதலேதான்?"

"சீக்கிரம் சொல்லுடி. எனக்குக் காதல்
கதைகள் மீது ஒரே காதல், அதுவும் என்
மைக் காதல் என்றாக் மெய்யுறையும?"

"ஒருவேளை சம்பென்செய்துத்தானும் திருக்
கும்."

"முதல் சத்தியம் எப்போது ஏதாவது சிவம்
பாய்ச் செல்லும் சப்தமேரவியா, ரவிசு
வியா? என்னடும் காதலா, காதலமே
காதலா? நீ தெய்விகக் காதலா? எது? எது?"

"நானும் கொய்த்துக் கொண்ட மாய்ப்பாள்
எங்கடா சொல்லுகிறேன்."

"நாய் ஏன் போய்த்துக் கொண்டிருக்கை?
ஆனால் திருத்தவதிக் தவிர வேறு எதுவும்
கொய்க்கக் கூடாது."

"அது ஏன் விருப்பம், கதைகைக் கூட்
டமோ, மாற்றுகலா, திருத்தமோ கதை
சொல்வதிக் கூட இல்லைமே... என்னு கதி
விட்டுக் குடாய் தாய்மையா ஒரு காய் குடித்
தான் கலா. பிறகு கவிதைத் தொடல்
கிழந்து..."

நீ நீ நீ

சீக்கிரம் ஐயம்கள் பட்டிருக்கெனும் கதி
காலை வேலையிலே, வெள்ளை வெள்ளை என்ற
கடையிலே, அன்றாடம் தவிரவே போதாமல்
எழுதவாய்மாய்... ஆனந்தநிலையே நோக்கி
மிடுக்கு நாய் போடும் தன் ராஜத்தில்
சென்றதாய்த்தவது எழுதிப் பாய்ச் எப்ப
மிட்டதாய் வாய்? ரவிசுவாமிந் தொண்டு
நிரம்புகக் கூட... ஒரு கணம் நின்று கவிதைத்துப்
பிறகுதான் நடை பதிவாய், நிதிய், கவிதை,
நட... என்ற அடைமொழி தோன்ற ராஜம்
காரணமில்லையதான்! எத்தனையோ கதைய்க்
கணவராகக்கூடும், பிட்டும் தொடர்புக்கூடும்,
கதைய்... கதைய்... குற்றத்தாய் போன்ற அவன்
காரணங்களுடன் கணவர்ப் பவனி அகும் 'தொயி
போ'க்களும் அவனிடம் போ முயன்று
தொய்திருக்கிறார்கள். அவருக்குப் புது
வருஷ வாழ்த்துக்களும், பொங்கல் வாழ்த்
துக்களும் உபாஸில் அனுப்பித் தங்கல் ஐயம்க்
காரணமாய்மாய்ந்து கிட்டாதாக என்னனி
வாய்ம்க் கதைய்மோ மெல், தங்கலும் பவல்
காரண மிவாதி எதுவும் வராதா, தாய் அவன்
என்னொன்றும்க் 'வாரிடி'ய் அனுப்பிக்கப்ப
மாட்டோமாய், காதல் கதைய் பிறக்காயித்,
டாதும்க் அவனிடம் பார்த்துக் கொய்க்கெட்
கதிவர விட மாட்டோமாய் என்று என்னிக்
செத்தவர்தான் எத்தனையோ போர், காந்தியே
பட்டாட்களும் அவன் வெண்ணிற ஆடைகிற்
ஒரம் தன் உடலுக் தொட்டுக் கடைத் தெற்
ருதா என்று கவல்கிவவர்தான் வியா, விவியா
விவிய அவனிடம் புதுருகமாய் அதிமுகப்படுக்த
முயன்று, தொய்க்கிறதும், நமம் செது
கொண்ட முன்செய்து மறுக்கப்பட்டு மன
நம்குத்து, தாய் கவிதைத் கொண்ட
விவியா கடைக்கடையா பற்றி என்ன
சொல்லும் ?...

(கதை! கதை! கவிதை என்னம் வேண்டுகல்)
தூது வென்று சென்றிக் கொண்டே வெ
யும் 'என்ற கவிதை)

தபால்காரன் தடத வென்று கதையைத்
தட்டினும்... அவன் ராஜத்தினிடம் ஒரு கடி
தூத்துத் தந்தான். அன்று கவரையில் அப்பா
விட்டிருந்து கடிதம் வரும், "அமெரிக்கக்
கிப்போர்ட்டிட்" வரும், அன்னு கடிட்
பட்டு வரைந்த கவிதை திழம்பி வரும்,
அதுதான் ராஜத்தின் அபுபவம்! உதந்த
நிலை உத்கேசத்துடன் ஒரு புலகை எழுப்பக்
கடித எதற்க் கடிதம் எத்தனிக்கிதான் !

ஆவுட்டகனாவது
உருப்பதனாவது
உருவாவது
மொட்டை
பெரியது

சிறந்த குடும்பக்கலையின் தொடக்கம் ப்ரெஸ்டிஜ்

Prestige

முற்றிலும் அபாயமற்றது: சுதிகப்பட்டமானது
சாத்தியம் உண்டாக,
தாராளமான இடவசதி: உங்கள் பாதிரித்துவத்தை,
மிகவும் இடமற்றவை,
சுரீஸில்: ஓசியா முயற்சியும், சித்திரங்களுடன் எவ்வளவு

எந்தக் குடும்பத்திற்கும் எற்றதொரு சரியான கைஸ் இருக்கிறது.

உருவாவது

சுற்றாவது

மேற்கூற -
மிகச்சப்படுத்துவது
எளிதானது -
மிகச்சப்படுத்துவது

இலவசம்: உலகம் வாழ்க்கை, அறிவுப்படி மகிழ்
ஒன்றும், சிவனும் ஒன்றும், கைமவற்றைப்
புதிதில் ஒன்றும் இதை அடவது
மொட்டைகளை மொட்டைகளை

உருவாவது:
உருவ (பிரெஸ்டிஜ்) இலவசம்
பெரியது: 1.5

லிப்டன் 'ஐபி டஸ்ட் 1'

விப்டன் என்யூகே
நகரம்

“வலுவெல்” மலியில் எழுதப்பட்ட கடிதத்
தில் காராமச்சம் வருமாறு. நான்காம் வகுப்
பில் படிக்கும் பொது அயல் பிள்ளைமலை
நாட்டியுட்கிள்ளி வளத்துக்கை வரகாடுதருந்
படிக்க நேர்ந்ததாம் ! அங்னே முடிவு மட்டி
விட்டாராம். ஒரு நாளையதான் மணந்த
கொள்வனென்று நேற்றையவரைப் பங்கு
புாட்டுச் சலித்ததில் மனாத்துக்குப் பிடித்த
தால் அகப்படவில்லையாம் ! ராஜாக்கருத்
கண்ட உட்பேசை, அவன் தான் நாத்திட்ட
சேலிங் மறு பிறை வந்து தீர்மானித்தா
ராம். காதல் வைக்கப்பட்ட கல்லாணைமாலும்
அவரை நாத்திட்டும் பங்குதான் அங்குடைய
ராம் !

(‘சாதுட்டிங்கேனா? ராஜ்யம் குவிசைதரயிம் மரதி
வசதி அலவ? எங்கே போட்டிருக்கம் போலீஸு? ’)

ராமும் அவரைப் 'பெளர்ணமி' நேரட்டில் சந்திக்க வேண்டுமாம்; இவ்வாண்டைய அவர் உள்ளம் உடைந்து விடுமாம். அப்போதும் கண்ணி கொள்வதற்காக... 1914-15 காலத்தில் யாபோ ஒரு தகராசு தீர்ப்பு கொள்வது போல்... அவர் தம் உடையைப் பெருத்த... வில் ஒரு மவரைச் செருவியிருப்பாராம்: 'ஸயலெட்', வர்ணத்தை கிரேய்டும் அப்பாடாமல்லைவயத் தெரித்தெடுத்ததில் வியப்பித்ய... மற்றவை நேரில்....

இந்தக் கடிதத்தைப் படித்த பேர்தம்
பெண் என்ன செய்தாள்? அவள் இதையும் படி
வினாடிக்கு எத்தனை தடவை 'பக் பக்' என்று
அடித்துக் கொண்டாள்? அவள் இரத்த
ஜடம் எந்த அளவுக்கு அகிர்ந்தது? ஆஸ்பத்திரியில் அத்தனை அளக்கும் கருவிகள்
இருந்தும் மருகு அவள் அலறினாள் வெகுவாய்
அளந்தாள் மிகு..... நேர்மாளிகை கவித்த
கொயி லணைவைத் தேடித் தேன்ருள்.

கலாவும் அவரும் 'சலாமின் இரட்டைப் பாக்கன்' போல. எப்பொழுதும் பசித்தே எங்கும் செல்லார்கள். இவளுக்கு மிளகாய்கள் பொடி தெடி. ஏதிலுள் அலங்கு துப்பிக் துப்பினால், அங்கா வாராயது கிச்சக் கிச்ச குட்டிலுள் இவளுக்குச் சிரித்துப் புறா ஏறும. அவன் வேலயக் சிலைநாயக் கடித்தாய் இவளுக்குப் பல வயதிலும. இவன் மிராமைய அல்லிசின் அங்காது இனிக்கும்.

சிறுத்தலைப்படித்துப் பார்த்த கவா
வாரோ 'காலிப் பம்பு எழுதினது' என்று
முதலில் குறிப்பிட்டால் நூலுக்குக் கண்
எழுதல் படிப்புக் கொண்டு அந்த மீண்டு
படித்தவன் 'எவ்வோ அப்பாவியின் பித்த
றல்' என்று. இதுதான் அன்றுபுனை வயத்துக்
கொண்டு ஆராய்ந்தபின், 'இது உரோ
தமாவாக்காக எழுதினது' என்று.
அன்றுபுனை எழுதியும் இல்லாமல் மீண்டும்
படித்துப் பார்த்தவன், 'ஆசாமி நேரம்
தள்ளுவரா இரண்டு வேளையும் : பிளார்கன்
எழுத்தியிருக்கிற வாழ்க்கை அவரை இவ்
வளவு நூரம் வசப்படுத்தியிருக்கிறதே'
என்று. எதற்கும் தோட்டத்துக்குச் சென்ற
ஆசாமியைத் தூரத்திலிருந்து பார்த்து
விட்டு வருவது என்று நிர்மாணித்தார்கள்.
தான் உடையில் போகாமல், வேறு ஆடை
அணிந்து கொண்டு, கூலி கிளாஸை மாட்
டிக் கொண்டால் அப்படியான தெரிவாதல்
வா? : கொண்டு இரண்டுக்கூட வேண்டு

“தீயங்கு விபத்து பண்டாரிசு உண்டாகு வேளையில்
உத்தரவிடப்படும் பரிசாடை கொடுத்திருக்கிறார்களே!
அப்படித்தான் ஏதாவது?”

“உத்தரேச்சர இராச்சியம் வெட்டிய சிற்பம்
நோயை அழகாக்குக! அழகியதான் கோது
மரம், உயிரினம்!”

விதிகள் பற்றி விடலாம். தொழிலாளர்களின் நலத்தை தரக்கூடிய திட்டங்களை 'பொன்' கொடுத்த கொண்டு வரவில்லை.

[illegible]

ராஜமும் கலையும் ஸாடா பஸ்ஸி மவுன்ட் கிளப்பாவது தென்படுகிறது என்று தெரிவிக்கின்றேன். பரக்கும் தட்டிலும், போலிடாக்களும் தான் அவர்கள் நிரூபணம் செய்துள்ளன. ஒரே ஒரு இடத்தில் தான் கலாவின் கண்ணாடிக் தாக்கிப்பது. அவன் முக்கியமாக ஒரு அமைதி. அமைதி கண்ட ராஜமும் முக்கியமாக ஒரு அமைதி !

(‘மீளாயும், மட்டவரை நூலாவும் : மீளாயும் அடுத்த
மட்டத்துக்குக் குறாவும்.’)

பிறகு சில நாட்கள் வளையில் எதுவுமே
உயர்வில்லை. ராஜமம், காரைமம் அந்தக் கடி

தந்தை கையதூக் கொண்டு என்னைச்
சுமையோ அனுமானித்தார்கள். இரோடு
சுமையம் அந்தக் கடிதம் யாரோ கிழியி
யெடிக்கனக்காக எழுதினதோ என்றுகூடச்
சந்தேசித்தார்கள். (அது ஏப்ரல் மாதம்
முதல் தெதியவ்வர வந்தது?) தானைட்
லில் அவர்கள் அந்தக் கடிதத்தையும்,
ஸாடாமல்யி மயலையம், தோட்டில்
"பென்ரணிமா" கையம் கொஞ்சம் கொஞ்ச
மாக மறுக்கத் தொடங்கினார்கள். அப்
பொழுதுதான் அந்தப் பொய்வாத நபர்
காரி மீண்டும் கதவைத் தட்டினார்.

காரி மீதிருந்த கார்பெட் மரீயே சொல்
கிறது அது அலரிடமிருந்து வந்ததுதான்
சொன்னு! இந்தத் தடையை துணிக் கொட்டர்
"என் அருமை 'எருட்புங்கி'!" என்று
கடிதத்தைத் தொடங்கியிருந்தார். அன்று
தோட்டில் "எடிசனாக" காரணமாகச் சந்திக்க
முடியாமல் போனதற்காக வருத்தம் தெரிவித்
திருந்தார். போன்டா, இட்டிவி பதந்த
சேகத்தில் அவருக்கு இவ்வளவு அடிபட்ட
தாம். கூட இருந்து கவனிக்க முடிந்தால்
இங்கிலாந்து என்று வருத்தம்தான். இந்தத்
தடையை இப்பொழுது தோட்டில் இத்தனை
யானிக்குச் சந்திப்போம் என்று எழுதியிருந்
தார். அந்த தோட்டில் வேலை நிறுத்தம்
எதுவும் சமீபத்தில் நடக்கப் போகவில்லை
என்றும் குறிப்பிட்டிருந்தார்.

ராஜதந்தையும் அவருக்கும் இப்பொழுது
துணியு வந்து விட்டது. மாறு சேஷத்தில்
சென்று ஆசாமி யார் என்று வாந்தி வரத்
தீர்மானித்தார்கள். கம்பியம், ஸ்பைராமா,
கூயிம் கிளாஸ் அணித்து செல்லும் காரராய்
தான் எனில் அவையானம் கண்டு கொள்ள
முடியும்? தமிழில் போய், இங்கிலா
வதாவது முழுமுழுத்தாகப் எப்போதோ
முடியி நகரிலிருந்து வந்த பங்காகக் என்று
வரும் என்னைவிட மாட்டாரா என்ற
சான்றும் கம்பியம் கைப்பத்திகளை கையத்
கைக்குச் செல்லும்; அவ்வளவு வயித்
தொழி இந்தி பாஸ்போதின் காரிக் வேறு
தெனியில் கிழந்தார்கள்.

அந்த நாளும் வந்தது! தொழிகள் வட
நாட்டு உடை அணிந்து கொள்பவர்கள்,
"உனக்கு ரொம்பப் பொழுதுமெது!"
என்று இவரும் ஏககாலத்தில் கூசாவிட்
டார்கள். பிறகு நாகைக் கடித்துக்கொண்டு
"பலுத் அச்சா" என்று திரும்பினார்கள்.
அவர்கள் இப்படிக்குடியாகக் கிளம்பி
கொண்டிருக்கும் வேகமில்லாதது ஆனபத்
தின் "மன்" அங்கு வர வேண்டுமா?

"ராஜம்! உன்னைத் தேடித் கொண்டு
தான் வந்தேன். உன் உதவி எனக்குத்
தெனம். கம்பெனம் கார்டியம் 'கிளாஸ்டிக்'
செய்யப்பட்ட அணியில் என் தம்பர்
சரபோர் ஐ அணுமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்.
அவரை தங்குக் கவனித்துக் கொள்ள
வேண்டியது உன் பொறுப்பு. கிளாஸ்டிக்
எதட்டிக்கெல் பிசாசு யாவது வேண்டும்"
என்று சொன்னார். "போ... உபென்
போ..." என்று அவசரப்படுத்தினார். நகல்
வேலை! வட்டாட்டு கடைகளைப் பற்றி அவர்
மட்டுமே சேட்பென்று எதுவும் வே
கவில்லை.

"சரபோர் தாமதம் போக!" என்று
தாத்திக் கொண்டு வார்டுக்குத் துறைத்
தான் ராஜம். அங்கு தொண்டு இழவர்
ஒருவர் ஆப்பிள் கிழங்கிக் கொண்டிருந்
தார். ஒரு கட்டுப் பழைய புத்தகங்கள் அவர்
பக்கத்தில் கம்பெனெனென்று திரைக்
கிடந்தன. அடிக்கொரு தரம் ஒரு தாதுக்
காதித்தில் ஏதோ எழுதிக் கொண்டிருந்
தார். தனக்குக் காதல் கடிதம் எழுதினா
தில் பார்க்க முடியாமல் இப்படிச் "சரடி
வேலை" செய்த சரபோர்மைய மனத்துக்குள்
கிடந்த திரந்தான் ராஜம்.

இந்தக் கிழவருக்கு உடம்புக்கு என்ன?
நிச்சயம் கவித்து வயி இல்லை! இப்படி
ஆப்பிளையும், ரொட்டியையும், பானையும்
உள்ளே தள்ள டாக்டர்கள் அனுமதிக்க
மாட்டார்கள். ஆயும், கிரம் உதவியாகும்.
அவரெழுந்தருளாக, "ஆப்பிள்வென்று" தோ
வந்தவர் போதும் தொன்ற கிழவன்.
அடிக்கடி அந்தப் பழைய புத்தகங்களைப்
புரட்டி ஏதோ எழுதுவதைப் பார்த்தான்.

அவருக்கு மூலிக் கொளையும் இங்கிலா
என்பது ராஜத்துக்கு கிணரணியே தெரிந்து
கிட்டது! அவனிடம் சரணமாக உரையாடி
னார் அவர்.

"ராஜம்!"

"ஏன், காரி?"

"இதோ பாள்... என்னை 'காரி' 'கரி'
என்று அழைக்காதே! தான் பன்னிக்கட
வாத்திராசியில்."

ராஜம் மெனமன் காத்தித்தான்.

"என்னை போகிற பண்ணை! 'பாய்
பிரண்ட்' எப்படி கிரெட்டை அனுப்பித்
துக் கொண்டிருப்பாயென்று?"

"எனக்குக் கிரெட்டை குடிப்பவர்களைப்பே
யிடிக்கிறது காரி..."

"காரி போ... மட்டுமே பிடிக்குமாகும்."

"போய்க், காரி!"

"கிரெட்டை பிடிக்காது. வேறு என்ன
பிடிக்கும்? சீண்டாய்?"

"சீண்ட... தான் பிரமாதமாகச் செய்
வேன்."

"எனக்குப் பங்கியில் என்று கதைய
மாகச் சொல்கிறாயாகும்."

"பொருளென்காய், முறுக்குகூடச் செய்பத்
தெரியும்... இன்னும் சொல்லப் போனது
பாட்டியி பவகாரங்கள் அத்தனையும் தான்
தவாரிப்பென்."

"அதாவது, எவ்வளவு கடிக்க முடியாத
தெல்லாம்."

"> கடித்துக்கூட உடம்பு சரியில்லை!
இதை செய்வான் பற்றி ஏன் கவலை
கிறார்கள்?"

"கவலை கண்ணகூடச் சமயதம் வேறுமா?
நீ எத்தனை பகற் கவலை காண்கிறாய்? மீசை
எட்டக் கடின ஒரு க்கட்டர் யாதிபன்..."

"ஃ! ஃ! கவலை மீசைக்காரர்களைக்
கண்டபடி ஒரே வேறுப்பு. கிரெட்டை, மீசை
இரண்டும் எனக்கு கரிசைக் ஏற்படுத்தும்..."

"பின் என்னதான் பிடிக்கும்?"

"போவம் பொறுத்து! நான் ஒரு பாடிடி
பங்காட்டி திசை ஒரு பணி தேரம் பாடிடி
செய்து வருகிறேன்" என்று ராஜம் கூறுகிறார்.

நீங்கள்

புத்திசாலியான முற்போக்குள்ள தாயாரா, அல்லது, பழமையைப் பின்பற்றும் தாயாரா?

கீழ்க்கண்டதைப் படித்துத் தீர்மானியுங்கள்:

உங்கள் அன்புக் குழந்தைக்கு
தாய்ப்பால் அல்லது பால்
உணவுகள் தருவதை பழி-
படியாக கிறுத்தி, திட உணவு
அளிக்க வேண்டியது மிகவும்
முக்கியம் என்பதை நீங்கள்
உணர்ந்திருப்பீர்கள்.

சரி,
இவ் விஷயத்தில் நீங்கள்
என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்?

குழந்தைக்கு விட்டால் சமைத்த
தானிய உணவைத் தரப்போ-
கிறீர்களா? ஆனால் அதைத்-
தவாரிக்க அதிக வேரமாகிறது,
அநேகமாக அதைக் குழந்தை
கொண்டும்பி உண்ணுவதில்லை.
மேலும், அதிலே போதிய அளவு
போஷாகளுள் சத்தும்
இருப்பதில்லை.

இல்லை, குழந்தைக்கு
யாரென்ற புட்டப் போகிறீ-
ர்கள்!

(இது குழந்தைகளுக்கு வரக் கரமான வழங்கப்படும் முதல் திட உணவு) அப்படி பெயர்-
ளும், நீங்கள் புதிது சாவிவாள்
தாயார்தான்!

பாரெக்ஸ் குழந்தைகளுக்கு
மூலப்போஷாக்கும் அளிக்-
கிறது. இது எளிதில் தீரண-
மாகும். ககாதா ரீதியில்
உருவாக்கப்படும் பாரெக்ஸ்,
தயாரிப்பதற்கு சொகரிய-
மானது: கலப்பமானது
பாரெக்ஸுடன். தேவையக்குத்
தகவறு பாலும், சர்க்கரையும்
சோகக வேண்டியது தான்.
குழந்தையின் உணவு தயார்
முதலில் குழந்தைக்கு சிறு-
சிறு அளவில் பாரெக்ஸ்
மட்டத் தொடங்குங்கள்.

பிள்ளர், அளவை அதிகரிக்க-
கவும் தானியங்கள், விடமின
கள் களிது சத்துக்கள், இரும்-

புச்சத்து மற்றும் சலிவாள்
அளவுபுத சத்துக்கள் களிது
உருவாக்கப்படும் பாரெக்ஸ்
பச்சிளம் குழந்தைகளுக்கு
மூலப் போஷாக்கும் அளிக்-
கிறது.

ஆரோகியமருள்ள
திடமான வளர்ச்சிக்குத்
தேவையப்படும் எல்லா சிறந்த
அம்சங்களும் இதில் அடங்கி-
யுள்ளன. அதனால்தான்,
உலகெங்கிலும் தாய்மார்கள்
பாரெக்ஸை ஒப்புவிருக்கள்.

இலவசமாக பாரெக்ஸ் புத்-
தகம் பெறு. இந்தக் கூப்பன்
அனுப்புகங்கள்.

என குழந்தைகளை மிகச் சிறந்த உணவளப்பற்றி
களை அதைய விதும்புமிதேன் தயவுசெய்து பாரெக்ஸ்
பத்தகத்தின் பிரதி ஒவ்வொரு அனுப்பவும். தயார்
செய்க்கலாக 20 கூப்பன் தயார்தலை அனுப்பிவிடுக்
கிதேன் என் மூலகரி.

பெயர் _____

கிளாசம் _____

_____

_____

பாரெக்ஸ் தயார் பெட்டி எண் 202, பம்பாய்-1.

பாரெக்ஸ் குழந்தைகளின்
முதல் திட உணவு

Glaxo ▽

கிளாசம் லாபிட்டென் (இந்திய) லி.

காலைப் புத்துணர்ச்சியை

மாலை வரை

நீடிக்கச்

செய்யுங்கள்!

காலையில் குளித்ததின் பாண்டஸ் டீம்ப்ளவர் டால்கை உடலில் தூசிக் கொண்டால் புத்துணர்ச்சி மணிக்கணக்கில் நீடித்திருக்கும். விபரங்களை விரைவில் உறிஞ்சும் தன்மைமுடைய பாண்டஸ் டீம்ப்ளவர் டால்க் கடுங்கோலையில் கூட உங்களை இதமான உணர்ச்சி வுடனும் உல்லாசத்துடனும் இருக்கச் செய்யும். உங்கள் உடலுக்கு நலிவளிக்கும் டீம்ப்ளவர் வறுமணம் உங்களைச் சூழ்ந்துள்ளவர்களை மகிழ வைக்கும். எல்லா காலங்களிலும் ஏற்றநாகையால் வருடம் பூராவும் தினமும் உபயோகிக்கச் சிறந்தது பாண்டஸ் டீம்ப்ளவர் டால்க்!

பாண்டஸ்

டீம்ப்ளவர் டால்க்—

மென்மை மிகு மகிழ்வுள்து டால்க்!

சீஸ்ப்ரே, பாண்டஸ் இன்காஸ்பெயோரேட்டட் (உலர்வதற்குரிய) பொதுப்புடல் (உலர்வதற்குரிய) பொதுப்புடல் (உலர்வதற்குரிய) பொதுப்புடல்

நெஸ்கா: பே

சுவையே சொல்லும்:

1. அது உயர்த்த தென்னிந்திய காய்க் கொட்டையினால் தயாரிக்கப்படும் 100% தயாரிப்பு அது இன்ஸுலன்ட் காய்
2. தயாரிப்பதில் உலகமேயே அதிக அனுபவம் உடையவர்களால் தயாரிக்கப்படுகிறது.
3. அது நீங்கள் விரும்புமளவுக்கு உரையாக இருக்கிறது.

புதுப்பாடி அருகே

அது சிக்கனமானதும் கூட.
தேவராள அகலே உபயோகிப்பவன்
அதில் விசுவரூபோலது எதுவுமில்லை

NESCAFÉ

சென்னை துரைநிலையம்

தனிச்சிறப்புள்ள தூமான காபி

தென் தமிழகம் பழை நெய்தலின் தூய்மையான
காலைப்படி சூரியன் எழும்புடைய மலை மார்க்காதம்.

பாலகை செவ்வு கொண்டிருந்தாரே.....
அதெவ்வாய் என்ன ?”

“கதையின் முக்கிய கட்டமே அதுதான்! அந்தப் புத்தகங்கள் அந்தநிலையும் பழகாக்கண்கள். கப்பலாவுக்கு ஐந்தாவது ரோம்பு தம்பிக்கை! உன்னுடைய பிறந்த தேதியைக் கூட எதிராகக் கண்டு பிடித்து ஐந்தாம் கணித்து விட்டாரே ! நம் ஐந்தாவது பிரமாதமாகப் பொருத்துகின்றனவாய்! எங்கே எவ்வளவு கைகடியின் பாதாய் போன கிரகங்கள் காலம் வாரி விட்டுவிடுமோ என்று நடுங்கிக் கொண்டிருந்தேன்.....”

“அப்படியா சேதி ? நான் அவசியம் சொன்னது என் பிறந்த தேதி இங்கிலே ! ஏதோ வாய்க்கு வந்ததையல்லவா உரைத்த தொழித்தேன்?....”

“உம் ! வெளியே நுழை விட்டு விட்டாரே! எதிரும் ஐக்கிரகதவாக இருப்பது நம்மை. இப்பொழுது உங்களுப் பண்டிகை வாய்ப்புட்டுப் போட்டு விடுகிறேன்.....” என்று கூறி ராஜகந்த நெருங்கித் திரும்பினான்.

[இன்னும் ஏன் எங்கோரும் வாரணம் பிடித்துப் பட்டாந்திருக்கிறீர்கள் ? நியா விடுத்தால் விட்டது! எவ்வளவும் அந்த வாரணம் நமக்கு விருத்தம் கண்ணாறுக்கு நுது நான் முன்னதாகவே.....”

“என் சொன்னது கதை முடிந்து விட்டிருக்கிறதா? கதையின் முடிவில் ஏதாவது நிறுவும் இருக்க வேண்டியது? இது வாழ்வில் என்ன நடந்ததோ நான் அந்தோக் கதையின் என்ன முறையில் நான் கதைகள் இயங்குதான் முடியுமே” என்று கூறிப் போகிறதென்பதற்குச் செவ்வாய்.)

“என்ன ஸார், பெண் எப்படி இருக்கிறாள் ?” என்று கரபோலியை வினவினார் “உம்”.

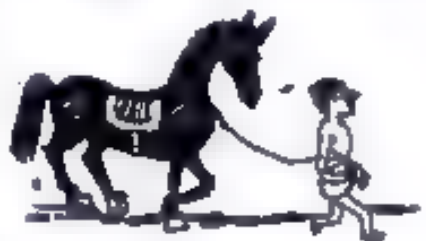
“இருக்கிய நாட்டுப் பெண் போய்விட்டாள்! நல்ல நுணம். பிளாஸ்க் கதையிலிருந்து இவ்விடம் பிளாஸ்க் வாய்க் வேண்டியது தான் !”

“ஆனால் ஐந்தாம் பொருத்துவதா ? உங்களுக்கு அது ரொம்ப முக்கியமாகச்சே!”

“உங்களுடம் இரகசியமாகச் சொல்லு கிறேன்; வெளியே நுழை விட்டுவிட்டா னீர்கள். அங்குண்டப் பிறந்த தேதியைத் தெரிந்துகொண்டு ஐந்தாம் கணித்ததென் னவோ உண்மை. ஆனால் நான் பொருத்தம் மார்க்கெட் இங்கி! எங்கே கிரகங்கள் முட்டிக்கட்டை போட்டுத் தொலைத்து. இவ் வளவு பண்டங்கள் பெண்டை இழக்க நேரிடுமோ என்ற அச்சம்தான் காரணம்.... மனப்பொருத்தம் இருக்கே.... அதுவே போதும் என்ற விட்டு விட்டேன் !”

இரண்டாம் ஓர் வழக்கு

வீரமுத்து படைபாச்சி ஒரு குதி வரையைச் சொக்கநாதனுக்கு வித் தான். சில நாட்கள் கழித்துச் சொக் கநாதன் ஓர் ஆஸிடம் குதிரையின் கிரயமான ரூ. 200 கொடுத்து அனுப்பினான். அத்துடன் வீரமுத்து விடமிருந்து குதிரையின் சேணம், அங்குபடி முதலானவற்றை வாக்வி

வரும்படி ஆஸிடம் சொல்லி அனுப் பினான். விவரம் அறிந்த வீரமுத்து சொக்கநாதனுக்குக் கடிதம் எழுதி அந்த ஆஸிடம் கொடுத்து அனுப்பி னான். அந்தக் கடிதத்தில் “குதிரை யின் கிரயமான ரூ. 200 பெற்றுக் கொண்டேன். சேணம் முதலானவற்றை

றுக்கு அவற்றின் விலையைக் கொடுத்த விட்டு எடுத்துச் செல்வாய்” என்று எழுதியிருந்தான்.

சொக்கநாதனுக்கு ஓரே கோபம். சேணத்துக்குத் தனியாகப் பணம் தருவதா என்ற கோபம்தான். அவன் ரெவினயூ ஆபிஸில் போய் வீரமுத்து ரூ. 200க்கு ரசீது தந்திருப் பதாகையும் ஆனால் அதில் சட்டப்படி ஓரள ரெவினயூ ஸ்டாம்பு ஒட்ட சிலை என்றும் புகார் செய்தான். ரெவினயூ இலாக்கா வீரமுத்துய்து வழக்குத் தொடுத்தது.

வீரமுத்து தான் ரசீது தரவில்லை என்றும் கடிதமே எழுதிவதாகவும் அதனால் ரெவினயூ ஸ்டாம்பு ஒட்டாதது குற்றமில்லை என்றும் வாதாடினான்.

நீங்கள் நீதிபதியாக இருந்தால் என்ன தீர்ப்பு அளிப்பீர்கள் ?

—தி. எஸ். சங்கடன்கர்

“அதற்குள் விவரம் கிடைக்காமல் இருக்கிறது” என்று சொல்லி விட்டு வாய்க்கு வாய்க்கு விட்டான். “அதற்குள் விவரம் கிடைக்காமல் இருக்கிறது” என்று சொல்லி விட்டு வாய்க்கு வாய்க்கு விட்டான்.

மற்றவர்களை விட முன்னா லிருக்க வழி...

எதிர்பாராததீதிலும் இவரின்
மூன்று குழந்தைகள் செயல்படும்,
பண்பாதி குறைவுகாரணமாக
வாழ்க்கையில் இவர் மூன்று
சேறுவது தனியாகப் பண்பாதி
யிருக்க, இவ் குழந்தைகள்
தவறாமல் பண்பாதி சேமித்து
வாருங்கள்.

பூகோ பாங்கில் சேமிப்புகள்,
உங்கள் பணம் பெருகி,
உங்கள் குடும்ப அளிப்புக்குத்
தொகை இன். பூகோ
எதிர் காத்தித்து உத்தர
லாதர் அளிக்கும். நீங்கள் சிற
தொகையான பூகோ
பூகோ பாங்கில் ஒரு சேமிப்ப
புகளாகித் தொடங்க
முடியும்.

பூகோ பாங்கில்
சேமிப்பு

நீங்கள் பணம் சேமிக்கலாம்,
பூகோ பாங்கில் உங்களுக்கு
உதவி செய்ய முடியும்.

பாதிபதிகளை கேளுங்கள்!

தமிழ்ப் பாதிபதிகளை! உங்களுக்கு ஒரு நல்ல யோசனை! யோசனைகள் வரவேற்கும் வழக்கம் உங்களுக்கிடையே என்பது தெரிந்தும், நான் யோசனை கூற முன்வந்திருக்கிறேனே என்று யோசிக்கிறீர்களா? யோசனை வேண்டாம். நான் கூறிய போது உங்களுக்கு வாயம் தரக் கூடிய யோசனை தான்.

படங்களைத் தயாரிக்கும் செலவு தானாகத் தான் அதிகமாகிக் கொண்டே போகிறது என்று தலையில் மூக்கை வைத்துக் கொண்டு உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறீர்களே. அந்த எப்படித் துறைப்பது என்று எப்போது தாவது எண்ணிப் பார்த்திருக்கிறீர்களா? ஆனால் எண்ணிப் பார்த்துக்கூட ஒட்டியில்லாத தங்களைக் குறை கூறிய பதில் இல்லை என்று தெரிந்துகொள் உங்களுக்கு யோசனை கூற நானாகவே முன்வந்திருக்கிறேன்.

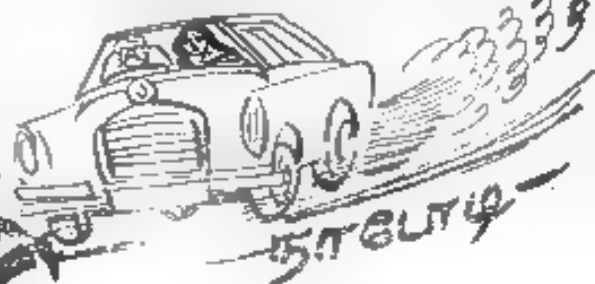
தான் நிறைபத் தமிழ்ப் படங்கள் பார்த்துள்ளேன். அவற்றிலிருந்து ஒரு விஷயம் தெரிந்து கொண்டேன். அது என்ன வென்றால், நான் ரிமே குறிப்பிட்ட யோகும் மூன்று அம்சங்கள் எவ்வாறு தமிழ்ப் படங்களுக்கும் பொது, அவை இல்லாத தமிழ்ப் படங்களே கிடையாது, அவை இல்லையென்றால், அத்துப் படங்களைத் தமிழ்ப் படங்களில் பண்ணிக்கொடுவதே சேர்த்து யோக்கியதை இவ்விடம் என்பதுதான்.

அந்த மூன்று அம்சங்கள் என்ன என்பது உங்களுக்கு நிச்சயமாகத் தெரியும். ஏனெனில் உலகத்துப் பொருத்தமே, இவ்விடமே, இந்த மூன்று அம்சங்களும் இருந்தால்தான் படம் வெற்றிகரமாக ஒட்டும் என்று எவ்வாறு பாதிபதிகளும் தங்கள் படங்களில் இந்த மூன்று அம்சங்களையும் வெகு சிரமப்பட்டுத் திணிக்கிறார்கள். இந்தத் திணிப்பில் தமிழ்ப் பாதிபதிகள் கூட்டமும் சாமர்த்தியத்தைத் தெரிந்த திணிப்பாளர்களிடம் மெக்கவார்களே என்பதில் சந்தேகமில்லை.

அந்த மூன்று என்ன தெரியுமா?

1. முக்காமம் அரைக்காய் நிர்வாண நடனங்கள்.
2. சூத்துச் சண்டை, கள்.
3. ஒரு மோட்டார் வண்டியை இவ்வேரு மோட்டார் வண்டி துரத்தும் காட்சிகள்.

முக்காமம் அரைக்காய் நிர்வாண நடனங்கள் இன்னாத தமிழ்ப் படங்கள் இவ்விடம் யென்றே சொல்லலாம். திடீரென்று கதாநாயகன், "நாளைக்கு என் பிறந்த தான். ஒரு பார்த்தி உங்களுக்குப் போகிறேன்" என்பதில் அய்யனவுதான்; பார்த்தி எந்ததும் முக்காமம் அரைக்காய் நிர்வாண நடனம் ஆரம்பமாகப்

போதித நன்பத கொட்டகயில் உள்ள
எல்லாருக்கும் தெரிதபு உபேச கண்ண
மூடி கொங்கிதவர்கள் கண்ண மூடிக்கொள்
வார்கள், வெளிதே போதிதவர்கள் போவார்
தம், பரங்கிதவர்கள் பார்ப்பவர்கள்.

அதன் பின்னர் தோதாபுரத்திலும், கிண்குளம் கத்திரேப்பாடுகளிலும் ஒரு ரெக்டர் சங்கட நடக்கும். ஒருவரை ஒருவர் கத்துவார்கள், ஐயங்களைத் தூக்கி ஒருவர் ஏறிவார்கள். நூற்பாளை மேலேதான் வைப்பார்கள். இருக்கும் இருவருக்கும் உடையிலிருந்து வரும் கற்ப்பாது. அவர்களுடைய உடையிலும் கசங்காது. அதற்கு அந்தந்த அய்யர்கள் குத்துக் கணை. (பாடுதல்) உம்.

[illegible]

மேற்க்க வேண்டும் என்பதற்காக, ஸ்ரீ
லோகா படைப்பிலும் பண்புதன் செல்
வற்றது, இதற்கு காங்கிரசுத் தங்கள் நடவடி
கைக் கொண்டு நடக்கச் சொல்லி, படம்
பிடித்திருக்கிறார்கள்.

தமிழகத்தைக் குடிரை மாநிலியாகத் தீர்த்தும் அங்கிலும் திட்டமிட்டிருக்கிற எல்லாப் படைதி பதிலையும் தனித் தனிமாகப் பணம் செய் வதற்குப் பட்டம் சிதம்பரமே?

உத்தர காட்சிகள், கீழங்கு காட்சிகள்,
 காட்டு மிருகங்களின் காட்சிகள் முதலிய
 வேறாற் றிரையாகக் கொடுப்பதற்கென்தே
 யெடுக்கலாய் கிய அப்பெயர்கள் உள்ளன.
 சில படங்களில் சுதாநாயகியின்மீது கிங்கப்
 பாடி வருவது போன்ற கிய காட்சிகள்
 பார்த்திருப்போர் இந்நிம் உறு
 நாயகி திருமுத்து போக காட்டப்படு
 காட்டி கொடுத்தே சேர்க்கு. ஆறு... சிங்கம்
 பாய்வது போல் உள்ள காட்சி இரண்டு
 சேர்க்கு. இந்த இரண்டு காட்சிகளும் அடுத்த
 தந்திரக் காட்டப்படுவதாய் நாம் கிங்கப்
 சுதாநாயகியின் மீது பாடிப் போகிறது
 என்று கவனமுடிகேயும். இவ்வகை நீங்கள்
 கவனித்துப் பார்த்தால் இரண்டும் ஒரே
 காட்சியில் சேர்க்கு காணப்படும் காட்டார்கள்.

இது டிராப்ட் கிளம்ப் காட்சியை இரண்டு வரல்கள் கொண்டது போல, ஆயிரம் நடனக் காட்சிகள், குத்துச் சண்டைக் காட்சிகள், காணரக் காட்சி திரைத்துக் காட்சிகள் - இவற்றை யாராவது ஒருவர் பிடித்துக் கொடுப்பது எத்தனை எவ்வளவு பரிசுபூர்வமானது! நவீன விழிப்புடன் பண்புறதைச் செய்வதற்கு வேண்டும் ஒரு கலாச்சாரப் பண்புறத்தைப் படிப்பிடுவது விட்டால் அனைத்தும் எல்லாம் பரிசுபூர்வமான பண்புறத்தைக் கொண்டதாம். ஒரு பட்சத்தில் ஒரு பார்வையின் மூலம் ஒரு கலாச்சாரத்தை அறிந்து கொள்ளும் முறை

இரு மாசுட்டறிக் டாக்ஸ் ஆய்வைத் தீர்ந்த சைத்ய டாக்டர் சோக்ஷ முடிவாது.

இப்போது தமிழ் கெட்டாக்களில் அப்ப
மாதம் 25 அல்லது 26-ம் நாள் மாநில
பாடல் அகாடமி-யை மாற்றுவதற்கு
உத்தரவு ஒன்றும் இடையூறு. அக்கேள்
உத்தரவும் இது நிரலம் காட்டுகிறது
காட்டுகிறது. இது இவ்வாறாகவே என்ற
பிரச்சனை இருக்கிறது.

இதைப் போலவே குத்துச் சண்டைகளை ஏமா படத்துக்குப் பதம் பயன் செய்கிறது எஞ்சக் வேண்டாம். படத்துக்குப் பதம் கத்தாய்க்குறும். விவசாயம் மாறுமிறுக்கே, அப்படிக்குக் காப்பாட்ட குத்துச் சண்டையையே எவ்வாறு படங்களிலும் காட்ட முடியும் என்று நீங்கள் கேட்கலாம். கத்தாய்க்குறும் விவசாயம் குத்துச் சண்டை போட்டி போடுகிறது. (பேசுகிறார்). அப்போதுதான் விவசாய கொள்கையைச் "பேசும்" தீ எதிர்த்துச் சண்டை போடுவது இருக்கின்றது. என் தன்மையினாலும் இருக்கிறது. ருதலில் அங்கத்தே தோல்வியடைந்துச் சென்று விட்டது. பரிசுக்களும்" என்னிறும்.

தொழிலாளர்கள், "ம.வ. நலப்பணித் தொழிலாளர்கள் சேவிய நாள் தொலைப்பீதியை, என் நலப்பன் 3 ரகசியம், அவன் பொறும்" என்று.

இதற்கு நான் பதிலளிப்பேன். இந்த இரண்டு தலைப்புகளும், எல்லாக் கதாநாயகிகளுக்கும், எல்லாவுகளுக்கும் தலைப்புகள் அளிக்கப்படாது என்று ஏதாவது சட்டம் இருக்கிறதா?

இந்தச் சமஸ்ததியில் இன்னொரு அடியும் குரங்கத்திற்கு வருகிறது. கதாநாயகனாகத் துய. சதாநாயகன் என்ற எதிர்ப்பட்டியம், அமைகிறது. "மேலும் மேலும்" போகிறது. மோசுவது போலத் தவறவில் உருவம் புரன் கிட்டுகிறேன் அங்கத்து ஒப்பி பிடித்து கிட்டு வரவில்லாதபோ, இவ்வையம் பாராந்து ஒரு மாதமிதி. "கூடாக் கூடாக்" டாக் கடுத்து வைத்துக் கொண்டு, மத்தவர் அங்கத்து மீதிலோகித்தால் போலும். இங் கொடு, பட்டத்தியும் கதாநாயகன், கதாநாயகியும்தான் உருவம் புரன் மேன்கும்தான் வைத்துக் கொள்ளுகின்றவரும்தான்.

குமரதேவன் ஒரு சிவன வடிவம் போற்றி
கப்பலில் போயிற்று!

கார் தூத்தும் காட்சியையும் ஒப்பொரு
படாதிவந்தும் பணம் செலவழித்துப் படம்
பிடிக்க வேண்டும் என்பது அவையியல்பு
என்பதை நீங்கள் ஒப்புக் கொள்ளுகள்.

[illegible]

புதியது!

தலைவலியைப் போக்க உபரி வலிமையுள்ள வலிநீவாரணி

பவரின்

Powerin டாப்லெட்ஸ் வலியை முதியுக்கிறது.

தலைவலி, தசை வலி, பல் வலி,
ஜுவைந்தாழை, உப்பு முதியவற்றால்
ஏற்படும் அவநிலைகளை சக்திபூட்டி
அபாயமற்ற முறையில் எதிர்க்கிறது.

உயிழக்க எளிதான 12 வட்டப்படி வடிவ மிளகை.
கிளியல், உறு பூணெல், கெட்டி மருந்துகள்
உட்கொள்ள வேண்டாம்.

EXTRA-STRENGTH

POWERIN

ANALGESIC Tablets

பாசம் பத்தாம்

சே. ஜெயலக்ஷ்மி

மூலியோடு மூலியாக நத்தை போல் கருவூடு கிடந்த தன் தாளில் சமீபம் வந்த வனஜா ஒரு கணம் தயங்கி நின்றுள். இதற்குள் வானநிலையில் அருகில் நிறைய சேல், சட்டிக்கென்று குயிற்று தாடியில் ஏதோத்தொழில் போய், "அம்மா! என் மாமனா! வந்திருக்கிறார்" என்று நிகநிகத்தான்.

"ம்..." மூலகந்தான் மேட்டே தைவிர, உருவத்தில் சவனம்கூட ஏற்படவில்லை. "பார்வதி! அவருக்கு எல்லாம் ஏதோ சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது..." என்பதையே அருகில் வந்து பார்வதியை உட்காப்போடு ராஜி, வனஜாவின் அத்தை.

அவது மிகந்த மகத்தான நிமிஷத்தில் தன் நாதத்தொழில் முகத்தால் பார்வதன் பார்வதி.

"எழுந்து உட்காரித்துக்கொள்!"

மிகுந்த பிரயாசையுடன் எழுந்து உட்கார்ந்தான் பார்வதி. காய்ந்திருந்த நீர்ச் சொட்டுகளில் மீது மறுபடியும் கண்மணி கொள்ளும் பெருக்கெடுத்தோடியது. மூலகின் மேலும் தொங்கலின் மேலும் விரிந்து கிடந்த கூத்தலின் பருதி அந்த வெள்ளத்தில் தொங்கிற்று மூத்தோடு மூலகை தாண்டிப் போயிருந்தது. "என்னை என் தொந்தரவு செய்கிறீர்கள் அக்கா! நல்லவேளையாகப் போலி அழகுப்போடிக் கூடாது?" என்பது போல் தன் நாதத்தொழில் மூத்தவாத் தோர்க்கிறான் அவன்.

வாசற்பாடியில் அருகிலிருந்து கண்காப்புக் குரல் கேட்டது.

பார்வதியை விட்டு நகர்ந்து வாசற்பாடியில் அருகில் வந்து நின்று கொண்டான் ராஜி. மூன்றாம் புலிமாமல் நிலையாக நின்றுகொண்டான் வனஜா.

"துக்கத்துக்கு வந்துவிட்டுச் கொய்க்கிக் கொண்டு போகக் கூடாது. மந்திராண வண்டிக்கே கிளம்பலாக வேண்டும். இன்று தேதி இரண்டு. பதினேழாம் தேதி நான் பார்த்திருக்கிறேன். வனஜா வளமும் பொது வளமும் மயிலாய்ப்பூர் வீட்டுக்கு அனுப்பி விடுங்கள்" என்று அழுத்தம் திருத்தபாகக் கூறினார் வனஜாவின் மாமனார் வேதவிரி.

"அதைப் பற்றி இப்போதென்ன? இத்தக் காலமெல்லாம் ஆகட்டுமே..." என்பதையே சொல்வது விட்டபர் பற்றி.

"அதற்கும் இதற்கும் என்ன வந்தது?" என்று வேதவிரி அவர்சொல்க.

"அதாவசியமாக அந்த வீட்டுக்கு போய் பாடவை கொடுப்பானே? இப்போதே அவர்களுக்கும் இருந்து விட்டால் என்ன?" என்று தயக்கத்துடனேயே வினாவினார் ராஜி.

"அப்படியோர் என்னும் உக்கரத்தோடு வாய் இருக்கக்கூடும் என்று தான் எவ்வித பார்வதித்தான் மூலகப்படுவது என்று சொந்தியப்

பட்டது என்று சொல்ல வந்தேன். எத்தனிடமான பொறுப்பையும் ஏற்றுக் கொள்ள என்னைக்கொண்ட முயலாது. அவனை மாயியார் வீட்டில் இருக்கவோ, அவ்வது அவருடைய வீட்டில் அவன் மாயியாவது வைத்துக் கொள்ளவோ என்னும் அனுமதிக்க முடியாது..." அவர் குரலில் கடுமையும் கண்டிப்பும் அவருக்கு மீதவே தொங்கித்தான்.

"பார்வதியை நீங்கள் ஒரு கையாடக்கருதுகிறீர்கள் போயிருக்கிறது..." பட்டென்று சொல்லும் ராஜி.

"இப்போதென்று வாகும் மறுக்க முடியாதே!"

"நாறு போகிற உட்கார வைத்துச் சொந்த போர் அவருக்கு இருக்கிறது..."

"மனிதனுக்கும் பந்தமும் ஒரு கணம் தான்..."

"கூடவாணை வாகும் மறுக்கவாணை முடியாது..."

"இது கடனாயே இக்கூட எங்கும் வேறு பேக்கரு இடம் எது?" உரத்த குரலில் மொழிந்தார் வேதவிரி.

"அக்கா! தயவுசெய்து நீங்கள் பேசாம விருக்கல். அவருக்கு எப்படி விருப்பமோ அப்படி நடந்து கொள்ளலாம். அதற்கு ஒரு மொழியும் நான் குறுக்கே நிற்க மாட்டேன் என்று சொல்லி விடுங்கள்" என்று கூறி விட்டுக் குப்பரப் படுத்துக் கொண்டு விட்டான் பார்வதி.

இந்தப் பதினாக்காவே கார்த்திருத்தவர் போல் உட்கார் அந்த இடத்தை விட்டுச் சென்று விட்டான் வேதவிரி.

"இப்படியும் ஒரு கூட நெருக்கமா?" என்று அவ்வாயத்திலாவே பார்வதியின் அருகில் வந்து உட்கார்ந்துகொண்டான் ராஜி.

"கூடம்..." வனஜாவிடமிருந்து விம்மல் ஒலி கேட்டது.

"அருகிலுள்ள என்ன வனஜா!" அண்ணன் மகனை அங்குடன் நெருக்கிய ராஜி. "பூக்கத்தை மனிதர்கள் இப்படித்தான் பேசுவார்கள். அதாவதாக இருக்க வேண்டும். இப்படி வந்து உட்கார்ந்து கொள். வா!" என்று ஆதரவுடன் விளித்தார்.

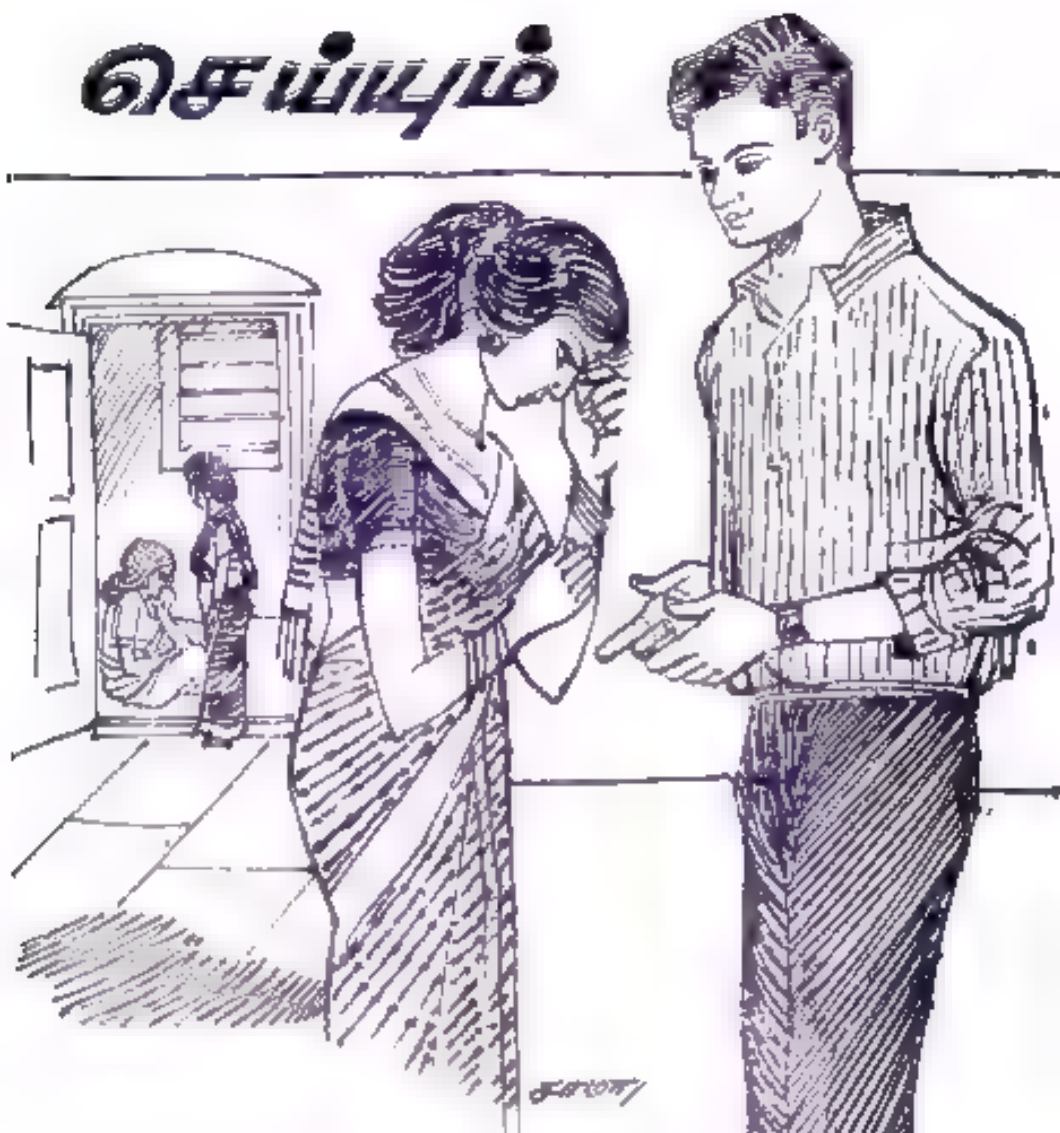
"இப்படிச் சொல்லுகிறீர் அதை. எனக்கு எப்படியோ இருக்கிறது" என்று வாழை அதைதலிடம் வந்து அமர்ந்தான் வனஜா.

"அவரும் பொங்கல் - பிள்ளை வாய்ப்பெற்றவர்தான். போகிக்காமல் பேசிக்கொண்டே போகட்டும். மாயிப்பேசும் நல்ல மாதிரி..." ஆதரவாகப் பேசினார் ராஜி.

"விட்டுத் தள்ளுங்கள் அக்கா. அவர் கூடும் அவருக்கு..." மெல்லிய குரலில் கூறினார் பார்வதி.

"கவனமா..." புரிவாய்வு ராஜிக்கு, ஏன், வனஜாவுக்குக்கூடத்தான்.

செய்யும்

சாணா

“இருக்காதா? பின்னா என்னை விட்டு தழுவி விட்டு வாடுற என்னைக்காது?”

“நழுவுவானோன்? இந்தப் பக்கத்திலும் அவளுக்குக் கட்டளை இல்லை!”

“அதுதான் இப்போது சொல்லியிருக்கிறேன்!”

“அதெப்படி இப்போதும் போதும்?”

“இப்போதும் போதும் விட்டு விட்டு, இப்போது ஏதாவது கொள்ள அது மறுக்கிறது. என்னைவுதான்?”

“இதைக் கவனமாகத்தான் நான் போடுகிறேன். வேண்டாம். இப்போது மறுப்பது சரியல்ல!”

“இதை அவருக்கு யார் சொல்ல முடியும்? இருக்கிற தன்மையும் போதாது என்று இது வேறு...” பார்வையில் குரல் துயரத்தில் மிதந்தான் தடைப்பட்டது.

“இந்தச் சரணத்தில் அம்மா அவை தன்மையாக விட்டு விட்டு நான் எப்படி அந்த விட்டுத் தர வேக முடியும் அதுமாத் முடியாது. அதுமேல் அம்முடியும் முடியாது” என்று அறிவித்தான் மனதில்.

“இப்படி என்னை என்னைக்கு நும் ஒரு பிரச்சினைப் பொருளாகி விட்டு நீங்கள் போல் விட்டால் களை! ஐயோ! இது என்ன கொடுமை!” என்று தன்மையில் அடித்துக் கொண்டு அழாதான் பார்வதி.

"அழாபித அப்பா, அழாபித!" தாய்
ளில் கைகளைப் பற்றிக் கொண்டு அழுதாள்
வயலா.

"வயலா!" அவளுக்கு வேலியே இருந்து
குரல் கேட்டது.

"மாப்பிள்ளை கூப்பிடுகிறார். தீ போ,
வயலா!" என்றார் ராஜி.

கண்ணின் துடைத்துக் கொண்டு வழுத்
தான் வயலா.

"எதற்காக இத்தனை அரிப்பாட்டம்?
அப்பா அப்படிச் சொன்னதற்காகத்தானே!"

"அது என்ன சாமான்வயலா வார்த்தை
தாயா?" அவளால் அழுங்கைய அடக்க
முடிவாகவில்லை. பரிதாபமாகக் கண்ணைப்
பார்த்தாள் வயலா.

"என் தம்புக்கு விஷப்பீய பிரச்சினை
என் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினை, அதை என்
விடமே விட்டு விடுக என்கிறோரும். வினா
இதைப் பெரிதுபடுத்த வேண்டாம். என்
கனிக் துடைத்துக் கொண்டு வளக்குக்
கொஞ்சம் குபாய் வேண்டியிருக்கிறது.
போய் எடுத்துக் கொண்டு வா." வயலா
யும் கனிகும் நிறைந்த குரலில் உத்தரவிட்
டான்கோடி.

விஷப்பீயும் மனத்துப் போய் நின்றுள்
அந்த அப்பாவிப் பெண்.

"என் நிற்றியும் வயலா? நான் இது
போன்ற என்வாவற்றையும் எதிர்பார்த்துத்
தான் உன்னை மணந்து கொண்டேன். நீ உன்
பெற்றோர்களுக்கு ஒரு போன் என்பது எனக்
குத் தெரியாதா? என்விடம் உங்களுக்கு நம்
பிணை இல்லைவா?"

"சரி." கண்ணின் துடைத்துக் கொண்டு
அவள் உத்தரவை நிறைவேற்ற விவரத்தான்
வயலா. அப்பாவுக்குச் சிறப்பாக இருண்டு
வார்த்தைகள் பேசி அவனுடைய பெருந்
தன்மைகள் விவாதிக்க அந்தக் குறையைப்
பெண்ணுக்குத் தெரியவில்லை. அதற்குமேன்
அவள் அவனுடைய கண்ணற்ற மனத்தை
தன்முன் புரிந்து கொண்டிருந்தாள்.

பேணவளின் ஆதரவாக வார்த்தைகள்
வயலாவுக்குக் கொஞ்சம் ஆறுதலாக தந்த
போதிலும் அவள் உள்ளம் நிம்மதி பெற்று
விடவில்லை. அங்கே ஆரோமாவீரம் சித்
தன்மை ஆரம்பித்து அபக்காசம் புரிந்து
கொண்டேதான் இருந்தாள். அவனுடைய
பெற்றோருக்கு அவள் சிறி பதனில் அதனால்
தாலே என்னவோ வைத்திருப்பது பாரிவதி
வும் அவள் மீது எல்லாவற்ற பாரம் கொண்
டிருந்தனர். வைத்திருப்பது மனசைக் கண்
டிக் வேண்டிய சம்பந்தம் கண்டிருந்தாள்.
அப்பா காட்ட வேண்டிய சம்பந்தம் அப்பா
காட்டுவார். பாரிவதி அப்பாவிக்கே. அவ
னுடைய அப்பா அந்தமானது அபேச
மானது. அதில் கண்டிப்பு என்னை நியை
பாரா கோரிக்கைகள் விடைபுது அப
லுக்கு. அவள் தன் அருமை மனதுகளை
எவதவும் செயல்பட தயக்காதவள். சூக்க
மாகக் கொல்லுகின்ற பாரிவதித்த தன்
கண்ணை மனதுக்கு அடுத்தபடியாக.

பாரிவதியின் தாயும் பாரம் கட்டவிட்
டும்வாறு அல்லாது. குழைவையே
வாறுவது, உணவு எதனை எதனை இவ

புக்கம் உண்டோ அதனை அதனை இப்பக்
கிளையும் அப்படி அப்படியே மனதுக்கு
வாங்கி வடிக்கிவிடத் துடிப்பான். அதை
என அவள் உணர்ச்சிக்கு உடைய விடம் பெசத்
தயங்க மாட்டாள். எல்லாவற்றிற்கும் என்னை
என்று. ஆனால் அவளுக்கு ஒர் எய்தியே
விடைபுது என்பாரின் கண்ணா? அது
பாரிவதியின் தாய்வுக்குத்தான் மூன்றிலும்
பொருத்தும். பெண் எல்லாவற்ற இன்பக்கிள
வும் ஆகவே இர அனுபவிக்க வேண்டும்.
அதைத் தான் உன் குளிரப் பாரிவதி
கொண்டே இருக்க வேண்டும் என்பது ஒன்று
தான் பாரிவதியின் நினைவு கட்டியது. மற்றப்
படி அவளுக்குச் சமூகத்தின் சட்டதிட்டங்
களைப் பற்றியோ சம்பிரதாயங்களைப்
பற்றியோ அக்கறை இல்லை. அவள்கிளையெல்
வாள் அவள் எப்பிரதேசமும் கொள்வனத்து
உண்டு என்றும் அதன் அடித்தளம் மகன்
மீதுள்ள பாதத்தில் காரணமாகவே இருத்
திருக்கும்.

இதன் அடிப்படையில்தான் அவள் பெண்
வளின் திருமணத்தையும் அவசரம் அவசர
மாக முடித்தாள். பெண்ணை மணக்கோவத்
தில் பாரிக்க விரும்பினாள். பாரிவதித் திட்ட
டாள். அடுத்ததாக மனதும் மருமகனும்
தோடியும் புதுமைப் போய் கூடி வாறும்
கொண்கைக் காட்சியைக் காண விரும்பி
னாள். அவனுடைய அந்த விருப்பமும் கைகடி
வந்தது. மாப்பிள்ளை கோபுக்குச் சென்
கைக்கே மாற்றம் விடைத்தது. வைத்திருப்பது
தாக்கு அவ்வகையாக விருப்பமிக்கே என்ற
போதிலும் பெண்ணையும் மாப்பிள்ளையையும்
விட்டுவாடு மனத்துக் கொண்டேனே பாரிவதி
ஆசைப்பட்டாள்.

இந்த இடத்தில் ஒரு முட்டுக்கட்டை
விழுத்தது. அது சம்பந்தி வேதனிகிறதில்
உருவிக் வந்தது. அவருக்குப் போடி நில்
மகன். அவனுடைய குடும்பத்தின் வருந்
டாகத் தன்மை. அந்த மாபெரும் பதவிக்கு
அவரின் அவர் தயாரி செய்து வந்தார்.
தம்பிவளின் படியும், தன்மைகளின் திரு
மணமகன் - பெற்றோர்களின் பராமரிப்பு
என்று அந்தப் பதவிக்குப் பணத்தின்
போதுபுக்கள் எத்திரிந்தது. அதையெல்
வாள் விட்டு விட்டுக் கண்ண என்னைப் பெயரில்
மகன் வேட்டதற்கோ அந்த அனகின்
உறவாடத் தொடங்கி விடுவாரு என்று
அவரின் அபிப்பிராயம். அந்தக் கண்ணையே
தாண்டியும் அவனுடைய வாரிவாதி விட்ட
பாள்? அப்படியிட்ட சம்பந்தங்கள்
தற்போதைய சமூகத்தில் அதிகரித்துப்
போய் விட்டனவே? அவர் காரியவாதி,
தற்காலப்புக்குப் பெயர் பெற்றவர், கேட்க
வேண்டிய? செயலிக் இறங்கினார்.

சென்னைக்கு வந்தார். மனதுக்காக
விவாதுபுரிக் ஒரு சிறு பாரிவதி. உடனே
மகனையும் மருமகனையும் அதில் தனிக்
குடித்தனம் செயல்பட வைத்துவிடத் துடித்
தார். வைத்துத் விட்டிருப்பார். நடுவில்
வந்து குறுக்கிட்டது பாரும் புரட்டாசி
மாதம். அந்த மாதத்தில் புதுக் குடித்தனம்
வைக்கக் கூடாது. அருகில் இருப்பி மாதத்
தின் புது வார்த்தை ஒரு நவநாள்
அதன் அவதானம் புது விட்டுவெல்

இயற்கை யன்னையின் நியதிப்படியே
 உங்கள் குழந்தையை
 ஊட்டி வளர்த்திடும்
 இக் குழந்தை உணவு...

யாதநாடிலுள்ள
 குழந்தைகளை
 ஊட்டவளம்பதற்கின்றே
 உருவாக்கப்பட்டது

லீவர்ஸ்
 குழந்தை உணவு

இந்த நாட்டிலுள்ள குழந்தைகளின்
 உணவுக்குத் தகுந்த ஊட்டம் ஊட்டப்பொருள்கள்
 எல்லாம் சேர்த்துப் போடப்பட்டது. பூனைகள்
 தின்பவற்றை விடவும் குழந்தை உணவு
 இத்தகுந்தான் லீவர் லீமிடெட் தயாரித்தது.

செட்டி-பென்சன்

க்ருஷன்

எந்த வயதிலும் உங்களை 'இளமையோடு' இருக்கச் செய்கிறது

தினமும் க்ருஷன் சாப்பிட்டு என்றும் இளமையோடு விளங்குங்கள். க்ருஷனில் சரிசமமாகச் சேர்ந்துள்ள முக்கியமான ஆறு தாது உப்புகள் மலச்சிக்கல், மூட்டுவலி, நரல் மற்றும் மூத்திரப்பைச் கோளாறுகள், பிடிப்பு வலி முதலியவை விராமல் தடுக்கின்றன.

க்ருஷன் உங்களை இளமையோடு வைத்திருப்பதன் விதம் இதுதான்: மூத்திரப் பைக்கை அழகுபடுத்த • நரல் நச்சுகள் இயல்புடன் செல்கிறது • இரத்தத்தை சுத்தமாக்க உதவுகிறது • மலச்சிக்கல் அகல உதவுகிறது • தீர்மான சக்தியைப் பெருக்குகிறது • பசி வேருக்க வைக்கிறது • மூட்டுவலிகளை அகற்றுகிறது.

எளிதான முறையில் என்றும் இளமையோடு விளங்க தினந்தோறும் ஒரு ஸ்பூன் க்ருஷன் சாப்பிடுங்கள்.

"திட்டம்"- "யோஜனா" வின் தமிழ்ப் பதிப்பு வெளி வருகிறது

திட்டம் கவிஷன் சார்ஜஸ் பிரகரமாகி வருகிற "யோஜனா" வின் தமிழ்ப் பதிப்பு "திட்டம்" என்னும் பெயரில் 1989 மே 4-ம் தேதி முதல் வெளிவர விருக்கிறது. ஒன்றுமீட்டொரு அடியிற்றுக்கிழமைதோறும் அது பிரகரமாகும், தனி இதழ் விலை ரூ. 100 காசு. ஆண்டுச் சந்தா 5 ரூபாய்.

இந்தப் பிரகரத்தின் நோக்கம் தேச வளர்ச்சிக்காக நாடுடன்கூட நடந்து வருகிற, திறப்பாய்த் தமிழ்நாட்டில் நடந்து வருகிற திட்ட வேலைகளைத் தமிழ் மக்கள் தாய் மொழி மூலம் இன்னும் விளக்கமாகத் தெரிந்து கொள்ள வழி செய்வதுதான். தேச வளர்ச்சித் திட்டம் நாடு முழுளம்மக்குமான சுபிட்டத் திட்டம், தேசத்தின் அங்கங்களான எல்லாப் பகுதிகளும் ஒரு சேர மூலவேற்றமடைந்து நாட்டு மக்களையெல்லாம் நம்மொழியு் பெறச் செய்வதே திட்டத்தின் வட்சிதான். இதைப் பரப்புவதே "திட்டம்" என்னும் பிரகரத்தின் பணி.

திட்ட சாதனைகளை விளையாடுதலாலும், திட்ட, திறமேற்றத்தில் உள்ள கஷ்டப்படுகளையும் பிரச்சனைகளையும் குறைக்காமலும் உள்ளது உள்ளபடியே எடுத்துரைப்பதே நோக்கம், அரசுத் தரப்பு அறிவிப்புகளை மட்டும் கூறுவது கருத்தல்ல.

விளம்பரங்கள் வரவேற்கப்படுகின்றன

தொடர்புகொள்ள முகவரி:

பிளிளஸ் மானேஜர்:

பப்ளிகேஷன்ஸ் டிவிஷன்

பாட்டிபாளையம் துருவம், புது டி.கே.வி-1

Day 69/47

போய் விடுமபடி மகனுக்குக் கண்டிப்பாக உத்தரவு போட்டுவிட்டு ஊருக்குப் போய்ச் சேர்ந்தார் வேதகிரி.

அதிர்ச்சி; ஆச்சரியம்! ஏமாற்றம்! வேதகிரி எல்லாமாக ஒன்று போனது பார்வதிவை ஒரே அழகாக அழகிவிட்டாள். ஒன்றும் புரிவாராய் மகவைப் பிணைத்து கொண்டு தின்றும் பாவம்.

"இ இவ்வளவு தூரம் உன் மனத்தைத் துன்புறுத்திக் கொள்ளக் கூடாது பார்வதி. பெண் குழந்தைகளைப் பெற்றவர்கள் என் னாக்குமே பிரிவுத் துயரத்தை ஏதிக் தவா ராகவே இருக்க வேண்டும். நீ ஆண் மகவைப் பெற்றிருந்தால் உன் குடும்பத்தை வாரி எலக்ட் வேண்டு பொற்கொடி. அது வாய். நீ பெற்றதோ பெண் மகவு. அதை இவ்வளவு என்று மறுக்க உன் அன்புக்கு உரிமை இல்லாதது பார்வதி....." என்று கூறி மனவசையைத் தெற்றிலுந் வைத்திருந்தவன்.

மார் என்ன சொல்லி என்ன பிரவேச னம்! பார்வதியால் தன் அன்பு மனம் பீரித்து வாய்விட வாய்மை வரவேற்கவே முடியவில்லை. அதிகரித்துக் கொண்டே வத் தது. ஏதேனும் அற்புதம் நிகழாதோ, தன் மகன் மனதுள்ளான் தன்னிடமே இருந்து விட மாட்டானா என்று அவன் ஏன்கி் கொண்டிருந்தான்.

பார்வதி ஓர் அற்புதத்தை எதிர்பார்த்தாள். ஆனால் அது நிகழவில்லை. அதற்கு மாறாக ஓர் அனர்த்தமே ஏற்பட்டு விட்டது. ஆம், 'தொரிட் அட்டாக்' என்ற இருபதாம் நூற்றாண்டின் புதிய காலம் அந்தக் குடும்பத் தில் பிரவேசித்து எவத்திருந்தவரவின் உட்கித் திக்கு உணவாக்கி விட்டான்.

நடக்கக் கூடாது நடந்து விட்டது. அதற்காக வேறு எதுதான் திக் முடியும்? பொருத்தத்தை எதிர்பார்த்தான் பார்வதி. ஆனந்தமே பறி போய்விட்டது. குதாசை மான் குடும்ப வாழ்வுக்கு ஆசைப்பட்டான். குடும்பமே பறிபோய்விட்டது. வட்டிக்கு வட்டி வாய்க்கிக் குடும்பத்தை விசுவசுத்திக் கொள்ள முற்பட்டான். முதலே பறிபோய் விட்டது. இது கொடுமை இவ்வையோ! ஆசை உணர்வாயம் திராசைக்காயி. அப்பே துன்ப மாகவும் உருவேடுத்து அவனைத் துயரப் படு குழியில் தள்ளி வேடிக்கை பார்த்தது.

வாரியாரோ துக்கம் விசரிக்க வந்தார்கள். பொருள்கள். அப்படி ஒரே சம்பந்தியை எவத்திரியும் வந்து போயிருக்கக் கூடாது? துயரத்தால் வெந்து புண்ணாகிவிட்டிருந்த பார்வதியின் உன்னத்தைத் தம் உரிமை என்ற வேலினால் மேலும் குத்திக் கொதி விட்டுத்தாறு போக வேண்டும். பெண்ணைப் பெற்றதற்கு இவ்வளவு பெரிய தண்டனவா? பார்வதிக்குச் சித்திக்கும் சக்தியே போய் விட்டது.

வனதுதான் சிந்தனையில் வலப்பட்டுச் செய்வதறியாமல் திணைத்தான். அவன் படித்தவன். அதனுமேயே பக்கத்தினிடம் தலை பெயர் வாங்க வேண்டுமே என்று மிகவும் கவலைபுருள். எந்தப் பாகத்தில் அடித்தாலும் தாய் காணியே தொண்டுவது போய், படித்த பெண்கள் எப்படி செல் வாய் மயிவாதவாக நடந்து கொண்டாது

"மகக் கடிவார்த்தை மூன்றுதான் மாயுமி ன்ருந்து தகுதிக்கே போட்டு விட்டேன். என் தம்புத்தான்..."

"நீக்கே மீழ் போட்டது தம்பின்மே அகத்தி போனாகி எடுத்து வந்ததுதான் தம்பு!"

பட்டதாரி என்ற ஒரு காரணத்தினாலேயே இதன் காரணம் இவன்புள்ள பக்கத்தின் கட்டையே நாம் எப்படிப் பாராட்டுப் பெறு வோமோ என்று அவன் அஞ்சினான். இரூப் பினும் அவன் அதற்காகத் தன் உட்கித்தியில் பிழைத்தவிட விரும்பவில்லை. அதனுமேயே அவன் இப்போது அதிகம் வருத்தினான்.

"இத்தா, வனது! பிரோவில் என்" என்று கூறி குயாம் தொட்டுக்கிள் மனவி விடக் கொடுத்தான் கோபு.

"இவ்ளும் மூதல் தெறி வரவில்லையோ! ஏது இவ்வளவு பணம்?" என்று வியப்புடன் வினவினான் வனது.

"பகிராப்பூர் கீட்டுக்குக் கொடுத்திருந்த அட்டாவான் பணத்தைத் திருப்பி வாய்க்கிக் கொண்டு வந்து விட்டேன்." - சரிவ சாதா ரணமாக இவதைச் சொன்னான் அவன்.

துக்கி வாரிப்போட்டது அவளுக்கு.

"அப்பா வேபித்துக்கொண்டுவிட்டான்!"

"ஒடிவருவார். வசைமாரி பொழிவார். அல்லது வரத்தின் சாரத்தைக் கடித்தி மேய வைத்து அனுப்புவார், வேறு என்ன செய்வ முடியும்?"

"ஐயப்பாரி எங்குப் பவமாக இருக் கிறது. அவளுக்குக் கண்கள் குளமாயின.

"அப்படியானால் வா. மயிலாப்பூர் விட் டுக்குப் போய்விடுவோம்."

"அம்மாவை விட்டுவிட்டா?..." குழந்தை மாநிச் செட்டான் வனது.

"அம்மாவையும் அழைத்துக் கொண்டு தான் வரோம்."

"இந்த விட்டை விட அந்த விட்டுக்கு வாடகை அதிகம். காசுதிக் குதையு."

"அதனுத்தான் அங்கே போகவில்லை."

"கவ்வாணமாயி நாய்கு மாதங்களைக் குதின்றான். அதற்குள் அப்பாவுக்கும் பிச் சைக்கும் மனக் கசப்பு அதற்குக் காரணம்"

"நீதான். நீ இல்லாவிட்டால் இந்தக் கல்லாணமே நடத்திருக்காது. கல்லாணம் நடத்திருக்காவிட்டால் இந்தப் பிரச்சனையெல்லாம் பிழிஞ்சுலாது."

"அவர்கிட்டம் நல்ல பெயர் எடுக்க ஆசைப் பட்டேன்." - விசயம்.

"நியாயம்தான். அந்த ஆளா அவர் எழுக்கும் இருக்க வேண்டாமா? தேர்வைக்கு ஒரடிமம் வெந்தான் போதும் எங்கிலை அப்பா. இருபதுமாம் வேக வேண்டும் என் கிறதன் நான்."

"எனக்காக நீங்கள் அவர்களைப் பணக் குக்கொள்வதா?"

"வேறு வழியில்லையே, ஆனால் பாசத்தின் கத்தி மகத்தானது. காலத்தில் துணியிலும் பணக் அழியும். பாசம் பரிணயிக்கும், வளனா! பல்பட்டாடு! இதெல்லாம் செலும் தான், வீட்டுக்கு வீடு வாசற்படி உண்டு."

"விசயமே! மலிந்தப் போய் நியாயம் வளனா, மலிந்த முடித்து இந்தக் குறியை காலத்தில் இப்படி ஒரு பிரச்சனை அவனுக்கு ஏன் ஏற்பட வேண்டும்? நன்றாக இருந்த அப்பா திடீரென்று இவ்விதப் போலாசை? எல்லாருக்கும் நல்லவனாக நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்ற அவசூறைய ஆசைக்கு ஆரம்பக் கட்டத்திலேயே இப்படி ஒரு முடிவு? "மனிதன் குற்றவாளியாகவே பிறப்பில்லை. சத்தர்ப்பங்கள்தான் அவனைக் குற்றவாளியாக்குகின்றன" எங்கிலைகள், அது உண்மைதான். நல்லவனாக நடந்து கொள்ள எண்ணும் அவனை இப்போதைய சத்தர்ப்பங்கள்தாமே குற்றவாளியாக்குகின்றன. அவசூறைய மாமனார் மட்டும் கொஞ்சம் பெருந்தன்மையோடு நடந்துகொண்டிருந்தால் எல்லாருமே நல்லபடியாக நடக்கும். ஆனால் அவர் அப்படி நடந்து கொள்ள வில்லையோ மாபெரும் இழப்பினால் அருகிலிருக்கக் கூடாமப்பட்ட மகனையும் பிரித்து வைக்க விரும்புகிறாரே, அவர்! இது நியாயமா?"

"வளனா! வளனா!" உள்செய்திருந்து பார்வதியின் குரல் கேட்டது.

"என்னைமா...?" தாய்கிட்டம் ஒடி வந்தாள் வளனா.

"எழும்புக்குப் போக வேண்டும். ஒரு டாக்ஸி பார்த்துக் கொண்டு வரச் சொல்லு..."

"யார் அம்மா ஊருக்குப் போகப் போகிறாள்?"

"நாத்தான்." "அம்மா! என்ன சொக்கிறாய் நீ?" பதறி சூன் வளனா.

"நான் நம்ம கிராமத்துக்குப் போய்விடுவது என்று தீர்மானித்து விட்டேன்." சவனமற்ற குரலில் மொழிந்தான் பார்வதி.

"என்னை விட்டுப் பிரிந்து?"

"ம்..."

"தலியாகவா இருக்கப் போகிறாய்?"

"என் துணை என்னை விட்டு விட்டுப் போய் இன்றைக்கு இருபது நாட்களாகி விட்டன வளனா." விரக்தி பாலம் மேலொங்கி நித்திரை பார்வதியின் பேச்சில்.

"எனன்மா இப்படிச் சொக்கிறாய்? உனக்குத் துணையாக நான் இருக்கிறேன் அம்மா. மாப்பிள்ளை மலியாப்பூர் வீட்டுக்குக் கொடுத்து இருந்த அட்டவாசைக்குத் திருப்பி வாங்கிக் கொண்டு வந்து விட்டார். நீ கிராமத்துக்குப் போகக் கூடாதுமமா, போகக் கூடாது. இங்கேதான் இருக்க வேண்டும். உன்னால் என்னை விட்டுப் பிரிந்திருக்கவே முடியாதுமமா. தயவு செய்து நான் சொல்வதைக் கேள்." கண்ணியின் கண்ணீர் மல்கக் கொழுகிறதன் வளனா.

"இதுவளையின் நாளும் அப்படித்தான் என்னைக் கொண்டிருந்தேன் வளனா. இப்போதுதான் நான் காற்றின் உண்மையை உணர்விறேன். நான் கிராமத்தின் போய் இருப்பதுதான் சரி, நான் போய் வருகிறேன். என்னைத் தடுக்காதே."

"அம்மா! உன்மூலம் தலியாக இருக்க முடியாது."

"முடிவுமோ முடிவாதோ! இருந்துதான் ஆகவேண்டும்."

"எனன்மா இப்படிப் பிடிவாதம் பிடிக்கிறாய்? அறாக் குறைவாகக் கேட்கிறேன்."

"தேவாடி பிரிந்து விட்டது வளனா. இனிமேல் நான் தலியாகத்தான். நான் வரவுக்கும் பிரச்சனைப் பொருளாக இருக்க விரும்பவில்லை. அப்படிப்பட்ட நிலையில் உன் அப்பா என்னை வலுவூட்டிப் போகவில்லை, அவர் பிரிந்த வீடும், அவரை வளர்த்த பூமிமும் என்னைமும் காப்பாற்றும்."

"அப்படியானால் என்மீது உனக்குள்ள அன்பு வற்றி விட்டதா?" ஆற்றாமல் போய் விடுவதற்கு வளனா.

"இப்போது, தாய்மீது அப்படிப்பட்டதல்ல. எழுகதின் கண்களுக்கு நீ எல்லாவிதத்திலும் சிறப்பாக வாழ வேண்டும் வளனா. அதற்கு என் அன்பு ஒருபோதும் தடைவாக இருக்கக் கூடாது. உன்னைப் பொல்லாத மருமகன் என்று பெயர் எடுக்க என் அன்பு காரணமாகவதை என்னால் எப்படித் தாங்கிக் கொள்ள முடியும்? முடிவாவே முடியாது. போம்மா! போய் டாக்ஸியை அழைத்துவா!" என்று கட்டிக்விட்டான் பார்வதி.

அவசூறைய தாய்ப் பாசம் அநிதமானது தான். அதனால்தான் அது தலியாகவே அழித்துக் கொள்ள முடிந்தது. பிரிவு துவரம் தரும்தான், அதென்ன பிரமாதம்! பாசம் அனாதையும் விட மேலானதைக் கூடத் தான் விக் கொள்ளும். அது பார்வதியின் தாய்ப் பாசமாகும்!

இது போன்ற அழகான பார்வையினை எடுங்கள்

111. 10. 1957

க்ளிக்கா ...வாய்கிய நானான்றோ

- இவ்வுரு ரோக்கி 'கிளிக்' ரூபினம். சரிபடுத்தும் தொல்லியிக்கு-தவறுகள் ரோவும் வரப்படுகிய.
- 12 பெரிய (ரேம) படங்கிய அளிக்குறது ஒய்வொரு 120 கருளும்.
- எவர்டேடி உ.க.த. ரோட்டெலிட் ரெய்க்கு மத்தும் பினாகி அளம்பு தனி கிரேயில் கெட்டகிழ் நன.

ஆர்டி கிளிக்கா ரூபினம் உ.க.த. ரோட்டெலிட் ரெய்க்கு மத்தும் பினாகி அளம்பு தனி கிரேயில் கெட்டகிழ் நன.

பல்கலை கல்விக்கான ஆர்டி கிளிக்கா ரூபினம் உ.க.த. ரோட்டெலிட் ரெய்க்கு மத்தும் பினாகி அளம்பு தனி கிரேயில் கெட்டகிழ் நன.

ஆகா-கேவார்ட் இந்தியா லிமிடெட்
பல்கலை கல்விக்கான ஆர்டி கிளிக்கா ரூபினம் உ.க.த. ரோட்டெலிட் ரெய்க்கு மத்தும் பினாகி அளம்பு தனி கிரேயில் கெட்டகிழ் நன.

'வைபோக வனப்பை எனக்கு வாரிவழங்குவது புதிய லக்ஸ்'

என்கிருர் சினிமா நடத்திரம்
காஞ்சனா

உயர்தரப் புதுமணமும் சரிவதேசப்
புதுமைக் கோலமும்
முண்டது புதிய லக்ஸ்.
நீங்களே கண்டுக்கொள்ளுங்கள்...

வைபோகமான வனப்புக்கு ஒரே ஒரு சோப்: லக்ஸ்